

Η Καθολικότητα του Ισλάμ

Δρ. Αμπντ Αλλάχ Χ. Αλ-Καχτάνι

Μετάφραση

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια

Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Αμίρ

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	4
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι	11
Καθολικότητα και Ισότητα	11
1. Χριστιανισμός και Ισότητα	11
2. Η Εβραϊκή Θέση Απέναντι στα Υπόλοιπα Έθνη.....	13
3. Το Κοινωνικο-θρησκευτικό σύστημα των Ινδουιστών	19
4. Καπιταλισμός.....	21
5. Ισλάμ και Καθολική Ισότητα.....	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ.....	29
Καθολικότητα και Ανοχή	29
1. Η Συμπεριφορά των Σταυροφόρων στην Παλαιστίνη.....	29
2. Οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι της Παλαιστίνης υπό Μουσουλμανική κυριαρχία	31
3. Το Ισλάμ στην Ισπανία	32
4. Ο Χριστιανισμός Κατά την Εποχή της Αποικιοκρατίας.....	36
5. Το Ισλάμ στην Ευρώπη:	37
6. Το Ισλάμ στην Ινδική Υποήπειρο.....	39
7. Ανεκτικότητα στο Ισλάμ.....	40
8. Τελικές Παρατηρήσεις.....	44
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ	48
Καθολικότητα και Προώθηση της Επιστήμης.....	48
1. Βουδισμός, Ινδουισμός και Επιστήμη	48
2. Το Ισλάμ και η Επιστήμη	50
3. Το Αντίκτυπο των Μουσουλμανικών Επιστημών στην Ευρώπη	52
4. Η Ρηχότητα της Σύγχρονης Επιστήμης	54
5. Γιατί Ενθαρρύνει το Ισλάμ την Επιστήμη και την Εξέλιξη;.....	56
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV	63

Καθολικότητα και Επίλυση των Προβλημάτων της Ανθρωπότητας	63
1. Αλκοολισμός και Εθισμός στα Ναρκωτικά	63
Η Ισλαμική Λύση.....	66
2. Εγκληματικότητα	70
Η Ισλαμική Λύση.....	73
3. Κακοποίηση Παιδιών και Γυναικών.....	74
4. Βιασμός και Σεξουαλική Παρενόχληση	76
Η Ισλαμική Λύση.....	81
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....	88
ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ.....	96

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Με τη γενναιοδωρία του Ελεήμονος, τρεις διαφορετικές εκδόσεις του **Η Καθολικότητα του Ισλάμ** έχουν ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο. Οι αναγνώστες είχαν διαφορετικές απόψεις απέναντι του: κάποιοι πήραν το θάρρος να αντιγράψουν ολόκληρα κεφάλαια στην ιστοσελίδα τους· άλλοι εξέφρασαν τη γνώμη τους, τις κριτικές και τα σχόλια τους σε μένα προσωπικά ή γραπτώς· και λίγοι εξέφρασαν τη δυσαρέσκεια και τη διαφωνία τους με αυτό. Η σταθερή κατανόηση μου της ανθρώπινης φύσης μας με βοήθησε να κατανοήσω τέτοιες διαφορετικές συμπεριφορές. Ωστόσο, μεταξύ των διάφορων απαντήσεων προς την **Καθολικότητα του Ισλάμ**, κανείς δεν αμφισβήτησε την αυθεντικότητα και τη μεθοδολογία του. Είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων σε όλους αυτούς που βρήκαν το χρόνο να αναλύσουν τα επιχειρήματά του και τις προτάσεις του, ανεξάρτητα με το τι πιστεύουν γι' αυτό.

Είμαι εξαιρετικά ευγνώμων προς τον Αλλάχ, τον Παντοδύναμο, που μου χάρισε την ευκαιρία να αναθεωρήσω εκτενώς και να δημοσιεύσω αυτήν την **τέταρτη** έκδοση της **Καθολικότητας του Ισλάμ** μετά από περισσότερο από μια δεκαετία από την εμφάνιση της πρώτης έκδοσης. Έχω ωφεληθεί πολύ από τα πολυάριθμα σχόλια, τις προτάσεις και τις διορθώσεις που έχω λάβει όλα αυτά τα χρόνια. Κάτι που είχα πάντα στο μυαλό από την πρώτη στιγμή που σκέφτηκα να γράψω ένα βιβλίο για την καθολικότητα του Ισλάμ, ήταν η υπευθυνότητα για το χειρισμό αυτού του θέματος με απόλυτη ειλικρίνεια και αντικειμενικότητα. Παρ' όλα αυτά, οποιεσδήποτε κριτικές, σχόλια, προτάσεις και παρατηρήσεις θα είναι ευπρόσδεκτες. Είμαι απλά ένας ταπεινός άνθρωπος που προσπαθεί όσο μπορεί να συμβάλει στην αποσαφήνιση ορισμένων από τα πιο κρίσιμα ζητήματα της καθολικότητας του Ισλάμ στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Ζητήματα που νομίζω ότι πρέπει να αναλογιστούμε με σοβαρότητα και ευρύτητα πνεύματος.

Θα είναι μεγάλη μου χαρά να λάβω σχόλια, διορθώσεις και προτάσεις σεβαστών αναγνωστών στις παρακάτω διευθύνσεις:

Διεύθυνση του συγγραφέα:

Αμπντ Αλλάχ Χ. Αλ-Καχτάνι, Τ.Κ. 9012

Πανεπιστήμιο King Khalid, Άμπα, Σαουδική Αραβία

e-mail: aalkahtany@gmail.com

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

«Όσοι δεν ευχαριστούν ανθρώπους, δεν ευχαριστούν τον Αλλάχ.». Η ευγνωμοσύνη αποτελεί μια προφητική παράδοση· η ανθρωπότητα ως σύνολο πρέπει να την τηρεί. Πολλοί είναι αυτοί που συνέβαλαν στην δημιουργία αυτού του βιβλίου και συνεπώς αξίζουν τις καλύτερες ευχαριστίες. Μεταξύ εκείνων που συνέβαλαν σημαντικά στην ολοκλήρωση του βιβλίου αυτού είναι:

□ Ο δρα. Αμπντ Αλλάχ Άλι Άμπου, που η ενθάρρυνση και η αδελφική του υποστήριξη, μού προσέφεραν ιδιαίτερα κίνητρα και έμπνευση.

□ Ο αποθανόντας αδελφός μου δρα. Αμπντ Αλ-Ραχμάν Αλ-Τζαμχούρ, του οποίου ο θάνατος δεν του επέτρεψε να δει αυτήν την έκδοση, ενός βιβλίου που υποστήριζε με σθένος.

□ Οι δύο ανώνυμοι σχολιαστές – που ορίστηκαν από τον αλ-Μουν-τάντα αλ-Ισλάμι στο Λονδίνο – των οποίων τα σχόλια και οι προτάσεις σε προηγούμενη έκδοση ήταν ιδιαίτερα εποικοδομητικά.

□ Οι Καθηγητές William L. Tarvin και Razik Sammander, οι κριτικές των οποίων στα προηγούμενα χειρόγραφα βοήθησαν ιδιαίτερω.

□ Η αξιότιμη αδελφή, κ. Samina Van Fossen (Ομ Μωχάμμαντ), αξίζει τις ύψιστες ευχαριστίες και τις πιο ειλικρινείς επικλήσεις για τις ιδιαίτερα ακριβείς διορθώσεις και προτάσεις της που αντανakλούν βαθιά κατανόηση και ενθουσιώδες ενδιαφέρον για το θέμα.

□ Ο δρα. Lejak M. Seheikh, του οποίου τα ενθαρρυντικά σχόλια και οι προτάσεις του ήταν ιδιαίτερα πολύτιμα.

□ Οι πολυαγαπημένοι μου γονείς, που η απεριόριστη υποστήριξη, οι ειλικρινείς επικλήσεις, η υπερβολική αγάπη και οι θυσίες τους, δεν μπορούν ποτέ να ανταμειφθούν εκτός από τον Αλλάχ, τον Παντελεήμονα.

□ Η σύζυγός μου και τα παιδιά μου, η αντοχή και οι θυσίες τους κατά τη συγγραφή αυτού του βιβλίου δεν μπορούν ποτέ να ξεχαστούν.

□ Εσύ, ως σεβαστός αναγνώστης, που έδωσε στα λόγια μου τιμή ξοδεύοντας μέρος του πολύτιμου χρόνου σας για να τα διαβάσετε.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κατά τον 21ο αιώνα, τα μέσα επικοινωνίας και μεταφοράς έχουν προχωρήσει πέρα από κάθε προσδοκία και η διαπολιτισμική ευαισθητοποίηση έχει γίνει ευρέως διαδεδομένη. Μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού και, κατά συνέπεια της Σοβιετικής Ένωσης και πολλών άλλων κομμουνιστικών χωρών, προτάσεις παρουσιάστηκαν προτρέποντας την υιοθέτηση καθολικών νόμων, αξιών και ηθικών αρχών με τα οποία θα πρέπει να διέπονται οι σχέσεις μεταξύ των λαών του κόσμου.

Πρόσφατα, η ιδέα της λεγόμενης Νέας Παγκόσμιας Τάξης Πραγμάτων προτάθηκε μέσω των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να καθορίσει αξίες και να επιβάλλει νόμους για τους λαούς των διαφόρων πολιτισμών. Το ερώτημα που θα προκύψει άμεσα είναι το ποιανού οι αξίες, οι νόμοι και ο τρόπος ζωής θα πρέπει να υιοθετηθούν; Επειδή οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι, προς το παρόν, η «μοναδική υπερδύναμη» ανάμεσα σε όλα τα έθνη του κόσμου, καθώς και η μεγαλύτερη οικονομική συμβολή στα Ηνωμένα Έθνη, φαίνεται δεδομένο ότι ο αμερικανικός τρόπος ζωής θα είναι η μοναδική επιλογή που θα παρουσιαστεί στον κόσμο. Ο Charles Krauthammer, ένας ισχυρός Αμερικανός αρθρογράφος, έγραψε στο **The Foreign Affairs** ότι έχει φτάσει μια μονοπολική στιγμή και ότι έχοντας αυτοπεποίθηση οι Ηνωμένες Πολιτείες θα πρέπει να μάθουν να δέχονται το νέο ρόλο τους, επιβάλλοντας επιθετικά το δικό τους όραμα.¹

Λαμβάνοντας υπόψη το φυσικό πλούτο και την στρατιωτική ισχύ των ΗΠΑ, γιατί δεν έχουν επιφέρει οι αξίες τους, ευτυχία και ψυχική γαλήνη στα εκατομμύρια των Αμερικανών των οποίων οι ζωές έχουν καταστραφεί από τον αλκοολισμό, τη βία, τη χρήση ναρκωτικών και άλλων οικογενειακών και κοινωνικών διλημμάτων; Μπορεί ένας τέτοιος τρόπος ζωής, ο οποίος έχει αποτύχει να ξεριζώσει τις διακρίσεις εναντίον των μαύρων και άλλων μειονοτήτων, να φέρει την ισότητα μεταξύ των κοινωνικών καστών της Ινδίας; Μπορεί ο αμερικανικός τρόπος ζωής, ο οποίος απέτυχε οικτρά να επιλύσει το πρόβλημα των αστέγων, να παράσχει λύσεις στα προβλήματα της φτώχειας στη Νότια Αμερική ή την Αφρική; Τέτοιου είδους ερωτήματα θα πρέπει να τεθούν ενάντια του ισχυρισμού του V. Σ Nairpaul πως ο δυτικός

¹ David Gergen. American Missed Opportunities (Χαμένες Ευκαιρίες των Αμερικανών). Foreign Affairs, 1993, σελ.1.

πολιτισμός είναι ο καθολικός πολιτισμός που ταιριάζει σε όλους τους ανθρώπους. Ο David Gergen, συντάκτης του US News & World Report, έχει εκφράσει με ειλικρίνεια τις αμφιβολίες του:

Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν μπορούν να επιτύχουν την τάξη στους δρόμους τους ή ακόμη και στην πρωτεύουσά τους, πόσο μάλλον στον υπόλοιπο κόσμο.²

Κάποιοι μπορεί να πουν ότι η Νέα Παγκόσμια Τάξη δεν πρέπει να είναι εκείνη των Αμερικανών· θα μπορούσε να είναι αυτή των Βρετανών, των Γάλλων, των Ρώσων ή των Κινέζων· όλοι τους είναι μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας. Παρ' όλα αυτά, αυτές οι κυβερνήσεις δεν υποστήριξαν ποτέ ότι θα φέρουν την ευτυχία, ούτε την ασφάλεια στα δικά τους έθνη ή στον υπόλοιπο κόσμο. Ωστόσο, κανένα έθνος σε ολόκληρο τον κόσμο δεν θα επέλεγε με προθυμία ούτε θα πρότεινε ένα τρόπο ζωής καταστρεπτικό προς τα συμφέροντά του. Κάθε σύστημα ζωής που επιλέγεται ως βάση για μια Νέα Παγκόσμια Τάξη είναι βέβαιο ότι θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των ατόμων που το προτείνουν και το χορηγούν. Οι άνθρωποι μπορούν μόνο να προσχωρήσουν πρόθυμα και ειρηνικά σε ένα σύστημα της επιλογής τους.

Ο Gergen (1993) δείχνει το επίπεδο της ιδιοτέλειας που νιώθουν οι άνθρωποι της πιο κυρίαρχης χώρας στον κόσμο σχετικά με το ενδιαφέρον τους για τα άλλα έθνη:

Το αμερικανικό κοινό είπε, σε δημοσκοπήσεις από το Συμβούλιο Εξωτερικών Σχέσεων του Σικάγο, ότι οι πιο σημαντικές προτεραιότητες της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ πρέπει να είναι, πρώτον, η προστασία των θέσεων εργασίας των Αμερικανών εργαζομένων· δεύτερον, η προστασία των συμφερόντων των Αμερικανών εργαζομένων στο εξωτερικό· και τρίτον, η εξασφάλιση επαρκών αποθεμάτων ενέργειας. Η υπεράσπιση των συμμάχων, η πρόληψη της εξάπλωσης των πυρηνικών όπλων και η προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είχαν θεωρηθεί ως λιγότερο σημαντικά. Η συμβολή

² Gergen, 1993, σελ.1.

στο να εξαπλωθεί η δημοκρατία σε άλλα έθνη ήταν 15η στη λίστα των 15 προτεραιοτήτων.³

Ο Samuel Huntington αναφέρεται στα πρότυπα που εφαρμόζουν τα δυτικά έθνη για τα συμφέροντά τους στον κόσμο:

Η Δύση στην πραγματικότητα χρησιμοποιεί τους διεθνείς οργανισμούς, τη στρατιωτική δύναμη και τους οικονομικούς της πόρους για να κυβερνήσει τον κόσμο με τρόπους που θα διατηρήσουν τη Δυτική κυριαρχία, θα προστατεύσουν τα δυτικά συμφέροντα και θα προωθήσουν τις Δυτικές πολιτικές και οικονομικές αξίες.⁴

Η αποδοχή των προτάσεων της Νέας Τάξης ως τρόπο ζωής σημαίνει απόλυτη υποταγή στις διδασκαλίες και τους κανόνες που προωθεί ένα τέτοιο σύστημα. Όπως είναι φυσικό, το αποτέλεσμα μιας τέτοιας αποδοχής συνιστά μια υλιστική και κοσμική οπτική της ζωής.

Η πιθανότητα μια τέτοια Νέα Παγκόσμια Τάξη να γίνει δεκτή ή να εφαρμοστεί είναι ιδιαίτερα μακρινή. Έχει πιθανότητα τόση όσο και παλαιότερες παγκόσμιες τάξεις όπως η αποικιοκρατία, ο κομμουνισμός, η θεολογία του Μεσαίωνα και ο σύγχρονος καπιταλισμός.

Ο γνωστός Αμερικανός συγγραφέας και ανώτερος σύμβουλος τριών Αμερικανών προέδρων, Patrick J. Buchanan, πιστεύει ότι η απαίτηση ο μουσουλμανικός κόσμος, με τους μεγάλους πολιτιστικούς και ηθικούς του θησαυρούς, να πρέπει να αποδεχθεί την δυτική ιδεολογία είναι «η ειρωνεία της ειρωνείας». Γράφει:

Σήμερα, μια γερασμένη, ετοιμοθάνατη Χριστιανική Δύση πιέζει τον Τρίτο Κόσμο και τον Ισλαμικό κόσμο να αποδεχθεί την αντισύλληψη, την έκτρωση και την στέρωση όπως έκανε ήδη η Δύση. Μα γιατί να εισέλθουν σε μια συνθήκη αυτοκτονίας όταν πρόκειται να κληρονομήσουν τη γη αφού εμείς χαθούμε;⁵

Υπάρχει απόλυτη ανάγκη στην πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού για έναν τρόπο ζωής που να μπορεί να λύσει τα προβλήματά

³ Gergen. 1993.

⁴ Huntington, Samuel. "Clash of Civilizations" (Σύγκρουση των Πολιτισμών). Foreign Affairs. Καλοκαίρι, 1993

⁵ Patrick J. Buchanan, "The Death of the West" (Ο Θάνατος της Δύσης). St. Martin's Press: Νέα Υόρκη, 2002, σελ. 48.

τους και να απαντήσει στα αναπάντητα ερωτήματά τους σχετικά με την ύπαρξη και το πεπρωμένο. Με την κλιμάκωση των ποσοστών της ανηθικότητας και της βίας στον κόσμο, όλο και περισσότεροι άνθρωποι ψάχνουν για κάποια διέξοδο. Πολλοί έχουν βρει την αυτοκτονία ως την ευκολότερη και ίσως αμεσότερη λύση. Δεν είναι να απορεί κανείς που ο κόσμος μας βρίσκεται σε κατάσταση χάους. Έχει δοκιμάσει τόσες πολλές ιδεολογίες και έχει εφαρμόσει αμέτρητες κοινωνικοοικονομικές θεωρίες, αλλά καμία δεν έχει αποδειχθεί ότι είναι απόλυτα σωστή. Αυτό που έχει δοκιμαστεί απέτυχε, και αυτό που έχει αποτύχει έχει δοκιμαστεί ξανά. . . και ξανά. Σίγουρα έχει έρθει η ώρα να ρωτήσουμε αν υπάρχει άλλος τρόπος, ένα εναλλακτικό σύστημα που θα μπορούσε να υιοθετηθεί από ολόκληρο τον κόσμο.

Η πρόταση ενός συστήματος που να δεσμεύσει τους ανθρώπους όλων των εθνών σε ένα έθνος αποτελεί σοβαρό εγχείρημα. Είναι επιτακτική ανάγκη η ελευθερία επιλογής του καθένα να διαφυλάσσεται και οι εγγενείς πεποιθήσεις και ανησυχίες τους να γίνονται σεβαστές. Κάθε καθολικό δόγμα, νόμος, σύστημα ή τρόπος ζωής θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα φυσικά χαρακτηριστικά της ανθρωπότητας. Ένα τέτοιο σύστημα θα πρέπει να έχει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά μεταξύ των βασικών αρχών του:

1. Χωρίς Διακρίσεις:

Θα πρέπει να τονίζει την ισότητα και την απόρριψη όλων των τύπων ρατσισμού και διακρίσεων. Οι βασικές διδασκαλίες και αξίες του πρέπει να είναι σταθερές και πρέπει να εφαρμόζονται ισότιμα και δίκαια σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διακρίσεις εξαιτίας του χρώματός τους, της εθνικότητάς τους, κλπ.

2. Ανεκτικότητα:

Θα πρέπει να δείχνει ανοχή στην ύπαρξη διαφορετικότητας στην πίστη, τη γλώσσα και την πολιτιστική ποικιλομορφία μεταξύ των λαών του κόσμου.

3. Προοδευτικότητα σε θέματα Ήθους:

Δεν θα πρέπει να αντιτίθεται στις εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία, αλλά αντίθετα να παρέχει καθολική ηθική για να διασφαλίσει ότι οι συνέπειες αυτών των εξελίξεων θα είναι θετικές.

4. Παροχή λειτουργικών λύσεων σε πιεστικά προβλήματα:

Θα πρέπει να παρέχει λύσεις στα προβλήματα της ανθρωπότητας όπως: τον αλκοολισμό, την τοξικομανία, την διάσπαση των οικογενειακών και κοινωνικών συστημάτων, την ανεξέλεγκτη σεξουαλικότητα, τον βιασμό, και την κακοποίηση και την παρενόχληση των γυναικών και των παιδιών.

Η ομορφιά του Ισλάμ ως τον μοναδικό καθολικό εναλλακτικό τρόπο ζωής για την ανθρωπότητα έχει διαστρεβλωθεί από μερικές μη ισλαμικές αθέμιτες πρακτικές από μερικούς μουσουλμάνους και τις παρανοήσεις που ανατράφηκαν από ανθρώπους με λίγη γνώση για το Ισλάμ ή μέσω των προκαταλήψεων που επικρατούσαν. Τρομοκρατικές δραστηριότητες που ξεκίνησαν από μια ασήμαντη μειοψηφία στο όνομα του Ισλάμ έχουν άδικα λειτουργήσει ως κατηγορία για τους πάνω από ένα δισεκατομμύριο μουσουλμάνους που δεν τις έχουν εγκρίνει. Οι ίδιοι μάλιστα υποφέρουν από τέτοιες παράλογες και ανεύθυνες ενέργειες.

Στα επόμενα κεφάλαια αυτού του βιβλίου, οι ισλαμικές αρχές της ισότητας, της ανοχής, οι λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα και η θέση του Ισλάμ προς τις επιστήμες και τις εξελίξεις θα συγκριθεί με μια σειρά από σύγχρονες ιδεολογίες και θρησκείες που μπορεί να φιλοδοξούν για οικουμενικότητα. Το τελευταίο κεφάλαιο ολοκληρώνεται με μερικές από τις σημαντικότερες εγγενείς αρχές του Ισλάμ ως αναπόσπαστο μέρος της διδασκαλίας του για την καλυτέρευση της ανθρωπότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Καθολικότητα και Ισότητα

Η αρχή της ισότητας στην αντιμετώπιση των ανθρώπων διαφορετικού χρώματος, κοινωνικοοικονομικής κατάστασης και πολιτισμού είναι απύσχα από τις κυρίαρχες ιδεολογίες του σημερινού κόσμου. Η ινδική κοινωνία έχει πληγεί από ένα αυστηρά εφαρμοσμένο σύστημα καστών για πολλούς αιώνες: μερικοί άνθρωποι θεωρούνται θεοί (άβαταρ), ενώ άλλοι αντιμετωπίζονται λίγο καλύτερα από τους σκλάβους.

Παρά το γεγονός ότι ο Χριστιανισμός έχει σπάνια εφαρμοστεί ως σύστημα ζωής, περιέχει, μεταξύ των σύγχρονων διδασκαλιών του, δόγματα, που μπορεί να θεωρηθούν ως μεροληπτικά. Το Ταλμούδ (η βάση του σύγχρονου Ιουδαϊσμού) θεωρεί ότι οι Εβραίοι είναι προνομιακοί πάνω από όλους τους άλλους ανθρώπους.

Ο κατάλογος θα μπορούσε να επεκταθεί ώστε να συμπεριλάβει το κομμουνιστικό σύνθημα της ισότητας –όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι- το οποίο ποτέ δεν ασκείται, πράγμα που στην πραγματικότητα, σημαίνει ότι κάποιοι είναι πιο ίσοι από τους άλλους. Ο καπιταλισμός, όπως εφαρμόζεται σε διάφορες Δυτικές κοινωνίες, δεν είναι προσανατολισμένος θεωρητικά στην καθιέρωση της ισότητας, δεδομένου ότι ενθαρρύνει την διάκριση μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών. Ο σοσιαλισμός, ο οποίος θεωρητικά υποτίθεται ότι βελτιώνει τις υπερβολές του καπιταλισμού και του κομμουνισμού, τόνισε με επιτυχία την εγγενή αδυναμία του κομμουνισμού και του καπιταλισμού. Ωστόσο, δεν κατάφερε να αποδειχθεί το ίδιο ως πιο βιώσιμη εναλλακτική.

Από όλα τα υπάρχοντα ιδεολογικά συστήματα, μόνο το Ισλάμ παραμένει η μόνη επιλογή που απευθύνεται σε όλους, διότι σέβεται τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων και αφορά όλους τους ανθρώπους ως μέλη ενός έθνους που ζουν κάτω από το Θεό (Αλλάχ), με ειρήνη και αρμονία, παρά τις πολλές διαφορές τους. Ιστορικές και σύγχρονες ενδείξεις έχουν σταθεί ως μάρτυρες για την μη διαπραγματεύσιμη ισλαμική ισότητα.

1. Χριστιανισμός και Ισότητα

Σε αυτή την ενότητα, θα εξετάσουμε μερικές από τις διδασκαλίες του Χριστιανισμού, προκειμένου να καθοριστεί εάν οι εν λόγω απόψεις μπορεί να απευθύνουν έκκληση προς όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από τις διαφορές τους. Για να είμαστε αντικειμενικοί, θα γίνει αναφορά στο βιβλίο του Χριστιανισμού, τη Βίβλο, ώστε να τεκμηριωθεί εάν το μήνυμα του Χριστού (✝) ήταν για ολόκληρο τον κόσμο ή αν περιοριζόταν σε χώρο και χρόνο στους ανθρώπους του, τους Ισραηλίτες. Ως εκ τούτου, δεν έχει καθολική απήχηση.

Σύμφωνα με τον Ματθαίο, το μήνυμα που έλαβε ο Ιησούς (✝) περιοριζόταν σε ένα έθνος. Ο Ιησούς (✝) δήλωσε ξεκάθαρα πως δεν έπρεπε να διαδώσουν το μήνυμα πέρα από τις φυλές του Ισραήλ.

«Σε οδό εθνών μην πηγαίνετε και σε πόλη Σαμαρειτών μην εισέλθετε. Αλλά πορεύεστε μάλλον προς τα πρόβατα τα χαμένα του οίκου Ισραήλ...»

(Κατά Ματθαίον 10:5-6)

Ένα ακόμη περιστατικό που αφηγήθηκε ο Ιησούς (✝) επεξηγεί περισσότερο το σημείο που αμφισβητείται:

“Και αφού ο Ιησούς εξήλθε από εκεί, αναχώρησε για τα μέρη της Τύρου και της Σιδώνας. Και ιδού, μια γυναίκα Χαναναία από τα όρια εκείνα εξήλθε και έκραζε λέγοντας: «Ελέησέ με, Κύριε, γιε του Δαβίδ. Η θυγατέρα μου υποφέρει βαριά από δαιμόνιο». Εκείνος δεν της αποκρίθηκε λέξη. Τότε πλησίασαν οι μαθητές του και τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Διώξε την, γιατί κράζει από πίσω μας».

Αυτός αποκρίθηκε και είπε: «Δεν αποστάλθηκα παρά μόνο στα πρόβατα τα χαμένα του οίκου Ισραήλ».

Εκείνη ήρθε και τον προσκυνούσε λέγοντας: «Κύριε, βοήθα με».

Αυτός αποκρίθηκε και είπε: «Δεν είναι καλό να λάβει κανείς τον άρτο των παιδιών και να τον ρίξει στα σκυλάκια».”

(Κατά Ματθαίον 15:21-26)

Σε αυτά τα βιβλικά αποσπάσματα, ο Ιησούς (ειρήνη σε αυτόν) ανέφερε σαφώς ότι το μήνυμά του ήταν να εξαπλωθεί ανάμεσα στους ανθρώπους του Ισραήλ μόνο και όχι στους ανθρώπους όλων των εθνών. Ωστόσο, ως μουσουλμάνος ο οποίος πιστεύει ότι ο Ιησούς Χριστός (✝)

ήταν ένας μεγάλος Αγγελιοφόρος του Αλλάχ, είμαι πεπεισμένος ότι ο Ιησούς δεν είπε ποτέ το υπογραμμισμένο απόσπασμα από τη Βίβλο (Κατά Ματθαίον 15:26).

Ο Hill και ο Cheadle (1996) ανέφεραν ότι οι έγχρωμοι άνθρωποι έχουν υποστεί κακομεταχείριση σε όλη την ιστορία των λαών Ευρωπαϊκής καταγωγής. «Η δυτική ευρωπαϊκή παράδοση έχει γενικά διαχωρίσει τους μαύρους και καθ' όλη την ιστορία, μετακινούσε τους ρόλους και τις συνεισφορές τους στο παρασκήνιο ή τους παρέλειπε εντελώς.»⁶.

Αν και οι προφήτες του Θεού δεν μπορεί ποτέ να κηρύττουν μίσος ή διακρίσεις, οι συνεχείς προσθήκες στην Αγία Γραφή, από διαφορετικές ομάδες, ώστε να χειραγωγήσουν τις διδασκαλίες της για τα δικά τους συμφέροντα, κάποια εδάφια δηλώνουν την αίσθηση της διάκρισης.

«Και μίλησε η Μαριάμ, και ο Ααρών, ενάντια στον Μωυσή, εξαιτίας της γυναίκας της Αιθιοπίσας, που είχε πάρει επειδή, γυναίκα Αιθιοπίσσα είχε πάρει».

(Αριθμοί 12:1)

Τέτοια αποσπάσματα από την Παλαιά Διαθήκη θα μπορούσαν να εξηγήσουν τη διακριτική μεταχείριση εις βάρος των Εβραίων Αφρικανικής καταγωγής στο κράτος του Ισραήλ. Η αίσθηση της διάκρισης μεταξύ των Αφρικανών Χριστιανών Αμερικανών οδήγησε στην αντιδραστική αίσθηση κάποιου κυρίαρχου Αφρο-Αμερικανού Κλήρου. Κατά την Μεγάλη Παρασκευή, το 1993, ο Αρχιεπίσκοπος George Augustus Stallings, ο νεώτερος, της Washington DC, έκαψε την εικόνα ενός λευκού Ιησού στο δρόμο, καθώς διακήρυξε την «ιστορική ανακρίβεια» του: «ο Ιησούς ήταν Αφρο-ασιάτης Εβραίος».⁷ Προκειμένου να κατανοήσουμε το βαθμό του ρατσισμού στην πιο ισχυρή χώρα του κόσμου, υπάρχουν περίπου 327 ομάδες υπεροχής στις Η.Π.Α.⁸

2. Η Εβραϊκή Θέση Απέναντι στα Υπόλοιπα Έθνη

⁶ Jim Hill and Rand Cheadle. “The Bible Tells Me So” (Η Βίβλος Μου Λέει Έτσι). Anchor Books/ Doubleday: Νέα Υόρκη, 1996, σελ. 13.

⁷ Hill and Cheadle, σελ.13.

⁸ Hill and Cheadle, σελ.12

Όπως θα δούμε σε αυτή την ενότητα, η πραγματική χωρίς ντροπή μεροληπτική φύση του Ιουδαϊσμού σημαίνει ότι δεν μπορεί να οριστεί ως ένα σύστημα καθολικής χρήσης το οποίο θα ακολουθήσει ολόκληρη η ανθρωπότητα. **Παρά τη φύση του ή ίσως ακόμα και λόγω αυτής- το εβραϊκό λόμπι είναι πολύ ισχυρό και παίζει έναν πολύ αποτελεσματικό ρόλο στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ· ιδιαίτερα εκείνων προς το συμφέρον του Ισραήλ.**

Το εβραϊκό βιβλίο καθοδήγησης, το Ταλμούδ, η διαπρεπής αρχή για τους Εβραίους⁹, τους κατατάσσει πάνω από όλους τους άλλους ανθρώπους. Οι Εβραίοι θεωρούνται ως ο εκλεκτός λαός του Θεού. Είναι υπέρτατοι, και το πλήθος των εθνών (μη-Εβραίων) που τους περιβάλλει θεωρούνται ακάθαρτοι και υπάνθρωποι.

Ο λόγος για τον οποίο οι Εβραίοι ισχυρίζονται πως εκλέχθηκαν από το Θεό και τα υπόλοιπα έθνη (μη-Εβραίοι) είναι ακάθαρτοι, είναι πως οι Εβραίοι ήταν παρόντες στο Όρος Σινά, αλλά οι υπόλοιποι όχι.¹⁰

*Όταν το φίδι ήρθε στην Εύα ενστάλαξε βρώμικη λαγνεία μέσα της.
. . . Όταν ο Ισραήλ βρισκόταν στο Σινά αυτή η σφοδρή επιθυμία
είχε εξαλειφθεί, αλλά η επιθυμία των ειδωλολατρών, οι οποίοι δεν
βρίσκονταν στο Σινά, δεν έπαψε*

(Αμπόντα Ζαρά 22β).¹¹

Ας δούμε στο Ζοχάρ, όπου οι Εβραίοι ραβίνοι ερμηνεύουν το στίχο από τη Γένεση: «Το φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα τού χωραφιού». Η ερμηνεία τους είναι:

⁹ Ο σύγχρονος Εβραίος συγγραφέας Herman Wouk δήλωσε ξεκάθαρα στο βιβλίο του **This is My God** (Αυτός είναι ο Θεός μου) ότι: «Το Ταλμούδ είναι μέχρι και αυτήν την ημέρα το αίμα που κυκλοφορεί στην καρδιά της εβραϊκής θρησκείας. Ό,τι κι αν είμαστε, Ορθόδοξοι, Συντηρητικοί, Μεταρρυθμιστές ή απλώς σπασμωδικοί αισθηματίες, ακολουθούμε το Ταλμούδ. Είναι το κοινό μας δίκαιο.». Αυτή η δήλωση παρουσιάστηκε από τον T. Pike στο βιβλίο του **Israel Our Duty... Our Dilemma** (Ισραήλ Καθήκον Μας...Δίλημμά Μας). Big Sky Press, 1984., σελ. 54

¹⁰ Οι αναφορές στα εδάφια του Ταλμούδ λήφθηκαν από τον Αιδ. Theodore W. Pike. στο βιβλίο του **Israel Our Duty... Our Dilemma** (Ισραήλ Καθήκον Μας...Δίλημμά Μας). Big Sky Press, 1984.

¹¹ Σύγκρινε με το Κοράνιο σχετικά με τον Αδάμ και την Εύα στο (7:19-25)

Δηλαδή φρονιμότερο απέναντι στο κακό· από όλα τα ζώα, δηλαδή, τους ειδωλολάτρες ανθρώπους της γης. Καθώς αυτοί είναι παιδιά του αρχαίου ερπετού που ξεγέλασε την Εύα.

(Ζοχάρ 1:28β).

Για την ακρίβεια, οι μη-Εβραίοι, είτε είναι χριστιανοί, βουδιστές ή ινδουιστές δεν θεωρούνται ίσοι με τους Εβραίους με οποιονδήποτε τρόπο· το εβραϊκό δόγμα τούς θεωρεί σαν να μην είναι άνθρωποι. Το παρακάτω απόσπασμα από το Ταλμούδ θα κάνει τον καθένα να προβληματιστεί με τον τρόπο με τον οποίο δυσφημούν άλλους ανθρώπους:

Ένας μη-Εβραίος...δεν είναι γείτονας με την έννοια της αμοιβαιότητας και της ευθύνης για ζημιές που προκλήθηκαν από αμέλεια του· ούτε προσέχει τα βοοειδή του. Ακόμα και οι καλύτεροι νόμοι των μη-Εβραίων ήταν πάρα πολύ σκληροί ώστε να παραδεχθούν αμοιβαιότητα.

(Μπεκ. 13β)

Δείτε πως αυτό έρχεται σε αντίθεση με την αληθινή έννοια της δικαιοσύνης στο Κοράνιο:

«Ω! Σεις που πιστεύετε! Να επιμένετε στ' Όνομα του Αλλάχ ως μάρτυρες της δικαιοσύνης και να μην σας οδηγεί το μίσος για κάποιους να εγκαταλείψετε τη δικαιοσύνη. Να είστε δίκαιοι. Αυτό είναι το πλησιέστερο στην ευσέβεια. Και να φοβάστε τον Αλλάχ, γιατί ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά όσα κάνετε.»

(Κοράνιο 5:8)

Οι Χριστιανοί και άλλοι μη-Εβραίοι (που ονομάζονται ειδωλολάτρες στο Ταλμούδ) δεν εξαιρούνται από το μίσος και την δυσπιστία των Εβραίων:

Όταν κάποια μήνυση ανακύπτει μεταξύ ενός Ισραηλίτη και ενός μη-Εβραίου, αν μπορείτε να ικανοποιήσετε τον πρώτο σύμφωνα με τους νόμους του Ισραήλ, να τον δικαιώσετε και να πείτε: Αυτός είναι ο νόμος μας· έτσι, επίσης, και αν μπορείτε να τον δικαιώσετε με το νόμο των ειδωλολατρών να τον δικαιώσετε και να πείτε (στην άλλη πλευρά): Αυτός είναι ο νόμος σας· αλλά αν αυτό δεν

μπορεί να γίνει, χρησιμοποιούμε τεχνάσματα για να τα παρακάμψουμε.

(Μπάμπα Κάμα 113α)

Η Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια συνοψίζει τις απόψεις των σοφών σχετικά με αυτό το νόμο, αναφέροντας:

Το Μισνά... δηλώνει ότι εάν ένα μη-Εβραίος μηνύει έναν Ισραηλίτη, η ετυμηγορία είναι για τον εναγόμενο· αν ο Ισραηλίτης είναι ο ενάγων, αυτός αποκτά πλήρη αποζημίωση.¹²

Υπάρχουν πολλές αναφορές στο Ταλμούδ, όπου οι μη Εβραίοι θεωρούνται βρώμικοι ή ανάξιοι να ζουν. Φτάνει στο βαθμό αυτοί οι άνθρωποι να μην θεωρούνται καν άξιοι να γίνουν αποδεκτοί στη θρησκεία τους, ακόμη και αν οι ίδιοι το επιθυμούν. Στην πραγματικότητα, το Ταλμούδ απαγορεύει, υπό την απειλή του θανάτου, τη διδασκαλία της Τορά σε οποιονδήποτε μη Εβραίο:

Ως εκ τούτου το Ταλμούδ απαγόρευσε τη διδασκαλία της Τορά σε κάποιον μη Εβραίο, η κληρονομιά της εκκλησίας του Ιακώβ Ρ. Τζοχάνναν δηλώνει πως αν κάποιος τολμήσει να το κάνει, του αξίζει ο θάνατος.¹³

Σίγουρα, ένα τέτοιο σύστημα, με την ακραία του μεροληπτική φύση, δεν σχεδιάστηκε για να γίνει *καθολικός τρόπος ζωής*.

Πολλοί Ισραηλινοί ηγέτες δεν εκτιμούν τη ζωή των μη-Εβραίων. Η απάντηση του Menachem Begin στην παγκόσμια κατακραυγή για τις σφαγές στα στρατόπεδα προσφύγων Σάμπρα και Σατίλα στο Λίβανο είναι αντιπροσωπευτική αυτής της στάσης:

Οι Γκόγιμ [δηλαδή οι μη Εβραίοι] σκοτώνουν Γκόγιμ και ήρθαν για να κρεμάσουν τους Εβραίους.¹⁴

Ορισμένοι μπορεί να πουν ότι ο τωρινός Ιουδαϊσμός δεν είναι χτισμένος πάνω σε τέτοιες ριζικές ή φυλετικές ιδέες. Ας ακούσουμε την

¹² **The Jewish Encyclopedia** (Η Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια). (εκδ.) Cyrus Adler, Isidore Singer. Νέα Υόρκη, Λονδίνο: Funk-Wagnalls, 1901-1906. σελ. 620

¹³ T. Pike, αναφέρεται στη σελίδα 61 ότι η πληροφορία αυτή παρατίθεται από την Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια., Άρθρο, “Οι μη Εβραίοι”, σελ. 623, όπου η αναφορά είναι Sanh. 59α, Hagigah 13α.

¹⁴ T. Pike, σελ. 53

υπεράσπιση της ηγετικής ισραηλινής αρχής για το τι έχουν κάνει στο Λίβανο. Είναι κανείς πραγματικά έκπληκτος από τον Ταλμούδ τρόπο με τον οποίο μιλούσαν. Ένα παράδειγμα αυτού παρατηρήθηκε όταν ο Begin αλαζονικά ενημέρωσε τους Αμερικανούς για το μακελειό που είχε διαπράξει:

Δεν έχουμε κανένα καθήκον να εξηγήσουμε τις πράξεις μας σε άλλους –μόνο στους εαυτούς μας.¹⁵

Με άλλα λόγια, ο Εβραίος είναι υπεράνω κριτικής από έναν μη Εβραίο.

Η παρατήρηση της κατοχικής Σιωνιστικής πολιτικής εναντίον των Παλαιστινίων αποκαλύπτει την πραγματική φύση της ακραίας βιαιότητας και το μίσος που έχουν εις βάρος των παιδιών, των γυναικών και των αβοήθητων ηλικιωμένων. Οι Ισραηλινοί αξιωματούχοι έχουν γίνει ειλικρινείς όσον αφορά την απόρριψη του νόμου των μη Εβραίων, όταν αυτός δεν ευνοεί τους Εβραίους. Μετά την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης ότι η κατασκευή του διαχωριστικού τοιχώματος ήταν ενάντια στο διεθνές δίκαιο, ο Yusef Lapid, υπουργός Δικαιοσύνης του Ισραήλ, δήλωσε στο κρατικό ραδιόφωνο στις 10 Ιουλίου 2004 ότι το Ισραήλ θα δώσει προσοχή στην απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης: «Εμείς θα λάβουμε σοβαρά υπόψη την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου μας, όχι την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης». Αυτή είναι η τυπική Σιωνιστική στάση περιφρόνησης του Ταλμούδ για όλους τους μη-Εβραίους. Όλος ο κόσμος είναι πάντα λάθος, τα δεκάδες ψηφίσματα του ΟΗΕ που καταδικάζουν το Ισραήλ δεν είναι δίκαια, οι πολλές αιματηρές και απάνθρωπες σφαγές στα Παλαιστινιακά στρατόπεδα είναι μόνο για αυτοάμυνα, οι βομβαρδισμοί των καταυλισμών προσφύγων του ΟΗΕ και οι αδιάκριτοι σκοτωμοί είναι δικαίωμα των Σιωνιστών. Η κακομεταχείριση και ακόμη και οι διαρκείς δολοφονίες δημοσιογράφων και ακτιβιστών της ειρήνης είναι μόνο ακούσια λάθη, κ.λπ.

¹⁵ T. Pike, σελ. 72. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις ακρότητες των Εβραίων βλ. New York Times, 5 Αύγουστου, 1985, σελ. 1, and The National Geographic, Απρίλιος 1983, σελ. 514.

Η στάση αυτή δεν περιορίζεται σε πολιτικούς. Ο Moshe Antelman του Rehovot, στο Ισραήλ - ένας ραβίνος και χημικός - ανέπτυξε μια σφαίρα που περιέχει χοιρινό λίπος.

Ο Antelman, ένας ραβίνος και χημικός, ανέπτυξε πυρομαχικά φορτωμένα με λίπος για χρήση κατά των ευσεβών μουσουλμάνων, οι οποίοι πιστεύουν ότι κάθε επαφή με τη σάρκα των χοίρων στερεί την ψυχή από την ευκαιρία της να εισέλθει στον παράδεισο...¹⁶ Ο καλός ραβίνος έχει προσφέρει την καινοτομία του στους κατοίκους της Δυτικής Όχθης, και ο ίδιος ελπίζει να μυήσει και το Πεντάγωνο σε αυτή την εκλεπτυσμένη μορφή στρατιωτικού χοιρινού.¹⁷

Αυτό αποτελεί ένα μόνο παράδειγμα του πώς η εβραϊκή ελίτ και οι ηγέτες εκτιμούν τους ανθρώπους των άλλων εθνών.

Η σιωνιστική φύση του μίσους προς τα άλλα έθνη και η περίπλοκη έννοια της υπεροχής τους έχει οδηγήσει να στρέψουν τα όπλα τους στους κοντινότερους συμμάχους τους (τους Αμερικανούς) και να σκοτώσουν πολλούς στρατιώτες· όπως φαίνεται και από την αχρεία επίθεση στο αμερικανικό πλοίο «Liberty», κατά το μεσημέρι.¹⁸

Σε μια συνέντευξη με τον εξέχοντα Εβραίο Αμερικανό στοχαστή και γλωσσολόγο του MIT, ο καθηγητής Νόαμ Τσόμσκι, απαντά σε ερώτηση σχετικά με την εβραϊκή άποψη για τους άλλους ανθρώπους λέγοντας:

Αν πάτε πίσω στην παραδοσιακή εβραϊκή κουλτούρα είτε στην Ανατολική Ευρώπη ή στη Βόρεια Αφρική, το να ήσουν Χριστιανός, μη-Εβραίος, ήταν ένα διαφορετικό είδος, κάτω από το επίπεδο των Εβραίων. Για παράδειγμα, οι Εβραίοι γιατροί δεν έπρεπε να φροντίζουν μη Εβραίους, εκτός εάν οι Εβραίοι

¹⁶ Αυτό δεν είναι αλήθεια. Στους Μουσουλμάνους απαγορεύεται μόνο η κατανάλωση χοιρινού κρέατος. Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, η κατανάλωση χοιρινού κρέατος απαγορεύεται: «Το γουρούνι, που έχει δύο νύχια και μάλιστα τελείως χωρισμένα, αλλά δεν είναι μηρυκαστικό· για σας είναι ακάθαρτο. Δε θα τρώτε το κρέας τους, ούτε θα αγγίζετε το πτώμα τους· για σας είναι ακάθαρτα.» (Λευιτικό 11: 7-8)

¹⁷ Sunday, 28 Αυγούστου, 1994, σελ. 18.

¹⁸ Για περισσότερες λεπτομέρειες βλ. Paul Findley στο βιβλίο του “**They Dare to Speak**” (Τολμούν να μιλήσουν), που δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1985 από τα Lawrence Hill Books, σελ (165- 179).

μπορούσαν να κερδίσουν από αυτό. Έτσι ο Μαϊμονίδης¹⁹ μπορούσε να είναι γιατρός για το σουλτάνο, γιατί οι Εβραίοι θα κέρδιζαν από αυτό, αλλά όχι σε διαφορετική περίπτωση.

Όταν απευθύνθηκε στον Τσόμσκι το ακόλουθο ερώτημα:

«Πρόκειται για κανονική ή πολιτιστική παράδοση;». Είπε: Είναι το Χαλακά, η ραβινική παράδοση. Υπάρχουν πολλά πράγματα όπως αυτό. (Οι Εβραίοι) ήταν αφενός μια καταπιεσμένη μειονότητα, αλλά από την άλλη πλευρά πολύ ρατσιστική. Ο ρατσισμός συνεχίστηκε όταν έγιναν μια μη- καταπιεσμένη πλειοψηφία.²⁰

Το προηγούμενο τμήμα του βιβλίου επικεντρώθηκε στην εβραϊκή άποψη για τα άλλα έθνη. Ο συγγραφέας βασίστηκε ιδιαίτερα σε Ιουδαϊκές πηγές που άφησαν αμφιβολία πως οι διακρίσεις απέναντι στους άλλους ανθρώπους αποτελούσε ιδεολογικό και θρησκευτικό καθήκον των σιωνιστών εβραίων. Καθώς η εβραϊκή καταγωγή μονάχα κληρονομείται, άλλοι άνθρωποι άλλων εθνών δεν μπορούν ποτέ να γίνουν μέρος της. Οι άλλοι άνθρωποι εξαιρούνται και δεν μπορούν ποτέ να γίνουν μέρος ενός στενού συστήματος που ευνοεί τους Εβραίους υπέρ όλων των υπολοίπων εθνών, για κανέναν άλλο λόγο πέρα από το ότι είναι Εβραίοι.

3. Το Κοινωνικο-θρησκευτικό σύστημα των Ινδουιστών

Σε αυτή την ενότητα, θα δούμε ότι όπως ακριβώς τα ρατσιστικά δόγματά του αποκλείουν τον Ιουδαϊσμό από το να προταθεί ως υποψήφιος ως καθολικός τρόπος ζωής, έτσι εξαλείφει και ο Ινδουισμός τον εαυτό του ως υποψήφιο για την ίδια ακριβώς λογική ρατσισμού. **Ο Ινδουισμός είναι χτισμένος γύρω από ένα ρατσιστικό θεσμό που ενσωματώνει ένα σύστημα διάκρισης καστών, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος αυτής της θρησκείας.** Το σύστημα των καστών χωρίζει την ινδουιστική κοινωνία σε τέσσερις μεγάλες ομάδες:

α. Οι Βραχμάνοι: οι μορφωμένοι και η ιερατική τάξη.

β. Οι Κσατρίγιε: η μαχόμενη και η άρχουσα τάξη.

¹⁹ Αναφέρεται στον Σουλτάνο Σαλαχουντίν (Σαλντίν), Εβραίο γιατρό.

²⁰ David Barsamian και Noam Chomsky . “Propaganda and the Public Mind” (Προπαγάνδα και ο Κοινός Νους). South End Press: Cambridge. 2001, σελ. 85.

γ. Οι Βέσναβ: οι άνθρωποι του εμπορίου και της γεωργίας.

δ. Οι Σούντρ: η χαμηλότερη κάστα, των οποίων μόνη δραστηριότητα είναι να εξυπηρετούν τους ανωτέρους τους.²¹

Και οι Ντάλιτ ή Ανέγγιχτοι που είναι απόκληροι επειδή δεν ανήκουν σε καμία από την αρχική τετραπλή ομαδοποίηση. Είναι ανέγγιχτοι, επειδή η αφή τους δεσμεύεται να μολύνει τις υπόλοιπες κάστες. Έτσι, θα πρέπει να παραμείνουν σε επαρκή απόσταση από τις άλλες κάστες. Αυτές οι ομάδες είναι μόνο η κορυφή του πολύ περίπλοκου κοινωνικού ιστού της κοινωνίας των ινδουιστών, η οποία περιέχει περίπου 2800 μοναδικές κοινότητες.²²

Οι κάστες αυτές απέχουν τρομερά η μία από την άλλη. Πρόκειται για μία από τις πιο εξωφρενικές εκδηλώσεις ανισότητας που ασκούνται τώρα οπουδήποτε. Γεννιέται κανείς σε μια κάστα και πεθαίνει στην εν λόγω κάστα. Πρόκειται για κάτι το οποίο ακόμα και το σημερινό πολιτικό σύστημα της Ινδίας αποκηρύσσει.

Το σύστημα αυτό ενσωματώθηκε στις διδασκαλίες του Ινδουισμού κατά την εποχή του Μανού, κατά τη διάρκεια της ακμής του Βραχμανικού πολιτισμού. Από τότε, έχει γίνει αναπόσπαστο μέρος του ινδουιστικού κοινωνικο-θρησκευτικού συστήματος. Πρόκειται λίγο-πολύ για ένα κληρονομικό σύστημα, το οποίο υποτάσσει την πλειοψηφία του πληθυσμού, και αξιοποιείται από την μειονότητα της άρχουσας τάξης ώστε να διατηρήσει την καθαρότητα και την υπεροχή της.

Ο Gustave le Bon ανέφερε μερικές από τις διδασκαλίες του Μανού (έναν από τους σημαντικότερους συγγραφείς των Ινδουιστικών διδασκαλιών, των Βεδών):

Ο νόμος αυτός έδωσε στους Βραχμάνους τη διάκριση, την υπεροχή και την ιερότητα, η οποία αύξησε τη θέση τους, κάνοντάς την ίση με εκείνη των θεών. . . Όποιος γεννιέται ως Βραχμάνος είναι το ευγενέστερο πλάσμα πάνω στη γη. Αυτός είναι ο μονάρχης όλων των δημιουργημένων πραγμάτων και

²¹ Gustave le Bon. Les Civilization de l'Inde. σελ. 211.

²² John Campbell Oman, "The Brahmans, Theists and Muslims of India" (Οι Βραχμάνοι, οι Μονοθεϊστές και οι Μουσουλμάνοι της Ινδίας). Δελχί, 1973, σελ.50, και Dalit Voice, 15:4, σελ.20. Fazlie, 1997, σελ.148-9.

καθήκον του είναι να υπερασπιστεί τις Σάστρας, τις ινδουιστικές διδασκαλίες που παρέχουν νομιμότητα στην εξουσία τους.²³

Ο Μανού συνεχίζει να παραχωρεί περισσότερα δικαιώματα στους Βραχμάνους σε βάρος άλλων ανθρώπων:

Οτιδήποτε βρίσκεται στη γη ανήκει στον Βραχμάνο, καθώς αυτός είναι ο ύψιστος ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα. Όλα τα πράγματα είναι για εκείνον.²⁴

Οι Σουντρ δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα στις ινδουιστικές κοινωνίες. Θεωρούνται κατώτεροι από τα ζώα.

Ένας Σουντρ δεν πρέπει ποτέ να αποκτήσει περιουσία, ακόμη κι αν έχει την ευκαιρία, καθώς κάνοντάς το αυτό προκαλεί πόνο στους Βραχμάνους. Τίποτα δεν μπορεί να είναι πιο έντιμο για έναν Σουντρ από το να υπηρετεί τον Βραχμάνο· τίποτα πέρα από αυτό δεν μπορεί να του εξασφαλίσει αμοιβή... Ένας Σουντρ που επιτίθεται σε κάποιον άνδρα από υψηλότερη κάστα πρόκειται να χάσει το άκρο με το οποίο έγινε η επίθεση...²⁵

Και έτσι συνεχίζει, ακατάπαυστα συγκαταβατικός:

Η εξιλέωση για τη δολοφονία ενός σκύλου, μιας γάτας, ενός βατράχου, μιας σαύρας, ενός κορακιού, μιας κουκουβάγιας και ενός Σουντρ είναι η ίδια.²⁶

Αυτό το σύστημα εξαιρετικά δυσμενών διακρίσεων δεν είναι ένα πράγμα του παρελθόντος, αλλά έχει επίσης τις εκφάνσεις του στη σημερινή πολιτική. Θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να πιστέψει κανείς, να αποδεχθεί ή να εγκρίνει ένα τέτοιο άδικο σύστημα ως τρόπο ζωής, για να μην αναφέρουμε ως ένα παγκόσμιο σύστημα για την ανθρωπότητα.

4. Καπιταλισμός

Ο καπιταλισμός δεν είναι θρησκεία αλλά έχει γίνει τρόπος ζωής που εκατομμύρια άνθρωποι φιλοδοξούν να επιτύχουν και μόλις αυτό

²³ Ο.π. σελ. 211

²⁴ Ο.π. σελ. 211

²⁵ Ο.π. σελ. 211

²⁶ Ο.π. σελ. 212

επιτευχθεί, τον υπερασπίζονται με μεγάλο ενθουσιασμό. Εκατομμύρια άνθρωποι έχουν ξεγελαστεί από τα σύμβολα του αμερικανικού καπιταλισμού²⁷, όπως το Άγαλμα της Ελευθερίας καλωσορίζοντας κάθε νεοφερμένο στη γη της ευτυχίας και της ευκαιρίας. Ωστόσο, φαίνεται ότι πολλοί άνθρωποι έχουν ξεχάσει την ιστορία της δουλείας, τις φυτείες, και τη θεωρία του-πίσω-μέρους-του-λεωφορείου, όπου οι μαύροι δεν είχαν τη δυνατότητα να κάθονται στα μπροστινά καθίσματα των μέσων μαζικής μεταφοράς.

Λίγοι καπιταλιστές φαίνεται να ενοχλούνται από τις ολέθριες συνέπειες της αχαλίνωτης επιδίωξης περιουσίας και πλούτου, όπως: κλιμάκωση των ποσοστών εγκληματικότητας, βιασμών, κακοποίησης παιδιών, κακοποιημένων γυναικών, τοξικομανίας, συγκαλυμμένων και εμφανών διακρίσεων, αστέγων και συμφορών που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι.

Ως αποτέλεσμα της άνισης μεταχείρισης και των διακρίσεων, η αфро-αμερικανική κοινότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια σειρά από κλιμακωμένα προβλήματα. Η λευκή Αμερική αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα, αλλά η ανησυχητική διαφορά αφορά στην κλίμακα.

Ο Phillipson (1992) αναφέρθηκε στον βασικό ερευνητή του Ταμείου Phelps-Stokes, Thomas Jesse Jones, έναν Ουαλλό Αμερικανό που συνδέθηκε στενά με την πολιτική της χωριστής εκπαίδευσης για τους μαύρους των ΗΠΑ. Η φιλοσοφία πίσω από την πολιτική της παροχής κατάλληλης εκπαίδευσης για τους μαύρους διατυπώθηκε με σαφήνεια κατά την αλλαγή του αιώνα καθαρά για λόγους διάκρισης. Οι μαύροι άνθρωποι θεωρούνταν ως κατώτερη φυλή στην οποία αρμόζει χαμηλότερη εκπαίδευση και εφόδια για ταπεινές δουλειές καθώς δεν ήταν λευκοί:

Οι λευκοί άνθρωποι θα γίνουν ηγέτες... οι Καυκάσιοι (λαοί από Ευρώπη, Δυτική Ασία, τμήματα της Ινδίας και Βόρεια Αφρική) θα κυβερνήσουν... στο νέγρο ανήκει η ευκαιρία του Νότου. Ο χρόνος έχει αποδείξει ότι του αρμόζει περισσότερο να εκτελεί τις βαριές εργασίες στις νότιες πολιτείες...Θα γεμίσει πρόθυμα τις πιο ταπεινωτικές θέσεις, και θα κάνει τη βαριά δουλειά, με χαμηλότερος μισθούς, από τον Αμερικανό λευκό άνδρα ή

²⁷ Ο.π. σελ. 212

οποιαδήποτε ξένη φυλή.» (παρατίθεται στο Berman 1982: 180 και παρατίθεται και στο Phillipson 1992: 199).²⁸

Το εξήντα-εννέα τοις εκατό του συνόλου των γεννήσεων της Αφρο-αμερικανικής κοινότητας είναι εκτός γάμου. Τα δύο τρίτα των παιδιών τους ζουν σε μονογονεϊκά νοικοκυριά. Περίπου το ένα τρίτο των αφρο-αμερικανών αγοριών αναμένεται να εκτίσουν κάποια ποινή φυλάκισης πριν από την ηλικία των δεκαέξι. Τέσσερις στους δέκα μαύρους άνδρες ηλικίας 16-35 βρίσκονται στη φυλακή, σε αναστολή, ή έξω με περιοριστικούς όρους. Τα υψηλότερα ποσοστά κατανάλωσης ναρκωτικών, εγκατάλειψης του σχολείου και βιασμών διαπιστώνονται επίσης μεταξύ των μαύρων.²⁹ Ο Buchanan αναφέρθηκε σε αυτό και παρόμοια στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις μειονότητες με κατηγορητικό τρόπο αντί να προσπαθήσει να ανακαλύψει τους πραγματικούς λόγους πίσω από τέτοια ανησυχητικά στατιστικά στοιχεία. Μειονότητες που κατά το παρελθόν αντιμετώπισαν τη δουλεία και ακραίες μορφές βίας και διακρίσεων βιώνουν σήμερα συγκαλυμμένη θεσμική αμέλεια και διακρίσεις. Ελάχιστη προσπάθεια για την αποκατάσταση της ισότητας και της δικαιοσύνης είναι εμφανής. Η τιμωρία για την επαίσχυντη ιστορία αποφεύγεται επιμελώς, αλλά όχι και το να δείχνουμε με το δάχτυλο και να κατηγορούμε τους καταπιεσμένους. Ένα ακατάλληλο σε τοπικό επίπεδο σύστημα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις ενός πολύπλοκου και ποικιλόμορφου κόσμου.

Βασικά, ο Καπιταλισμός οδηγεί στην οικονομική ανισότητα, ιδιαίτερα για τις μειονότητες και «τα μη παραγωγικά τμήματα», όπως τα παιδιά και τους ηλικιωμένους. Λόγω των μεγάλων αλλαγών που έλαβαν χώρα στην Αμερική και σε άλλες δυτικές κοινωνίες κατά τα τελευταία εκατό χρόνια, έχουν προκύψει πολλά κοινωνικά προβλήματα. Η τεράστια συλλογική εισβολή οικογενειακών γεωργικών εκμεταλλεύσεων και μικρών οικογενειακών επιχειρήσεων έχουν οδηγήσει σε πολλές κοινωνικοοικονομικές εντάσεις. Παρά το γεγονός ότι το καπιταλιστικό σύστημα ως τρόπος ζωής έχει παράσχει υλικά κέρδη για ένα μικρό αριθμό ατόμων, μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, υποφέρουν: ανάμεσά τους τα άτομα της τρίτης ηλικίας, οι ανύπαντρες γυναίκες, τα παιδιά που γεννιούνται εκτός γάμου, και οι μη-λευκές μειονότητες.

²⁸ Phillipson, Robert. "Linguistic Imperialism". (Γλωσσικός Ιμπεριαλισμός) (Oxford University Press, 1992), 119.

²⁹ William J. Bennett, "Index of Leading Cultural Indicators" (Ευρετήριο Κορυφαίων Πολιτιστικών Δεικτών). (Νέα Υόρκη: Broadway Books, 2000), σελ. 50, 27.

Ένα κοινό θέαμα σε περιοχές στο κέντρο των αμερικανικών πόλεων είναι οι πολλοί ηλικιωμένοι άνθρωποι μεταξύ των αστέγων. Ένας αριθμός Αμερικανών κοινωνιολόγων προβλέπουν ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι θα γίνουν ακόμη πιο σοβαρά στο άμεσο μέλλον.³⁰ Η μείωση των γεννήσεων και η αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων δείχνουν ότι αυτές οι τάσεις θα συνεχιστούν. Αναμένεται ότι οι ηλικιωμένοι θα αποτελέσουν σύντομα ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας. Το 1900, τα άτομα άνω των 65 ετών αποτελούσαν το τέσσερα τοις εκατό του αμερικανικού πληθυσμού (τρία εκατομμύρια άτομα)· μέχρι το 1976, αποτελούσαν πάνω από το 10 τοις εκατό του πληθυσμού (22 εκατομμύρια). Προβλέπεται ότι μέχρι το 2030 θα υπάρχουν περισσότερα από 50 εκατομμύρια άτομα άνω των 65 ετών στις ΗΠΑ - συμπληρώνοντας περίπου το 17 τοις εκατό του πληθυσμού.³¹ Αυτό δεν αποτελεί μόνο αμερικανικό πρόβλημα, πρόκειται για καπιταλιστικό πρόβλημα που προκαλείται καθώς ο ατομικός πλούτος μετράει περισσότερο από όλα τα υπόλοιπα, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων. Σύμφωνα με τις στατιστικές του ΟΗΕ για την μείωση του πληθυσμού της καπιταλιστικής Ευρώπης, κατά το έτος 2000, υπήρχαν 494 εκατομμύρια Ευρωπαίοι ηλικίας 15-65. Αυτό αναμένεται να μειωθεί στα 365 εκατομμύρια μέχρι το 2050· ωστόσο, τα 107 εκατομμύρια Ευρωπαίων άνω των εξήντα πέντε σήμερα θα αυξηθούν σε 172 εκατομμύρια κατά την ίδια περίοδο.³² Μέχρι τότε, περισσότερο από το ένα τρίτο των ανθρώπων της Ευρώπης θα είναι πάνω από εξήντα.

³⁰ Οι Sullivan, Thompson, Wright, Gross και Spady (1980) στο βιβλίο τους “**Social Problems: Divergent Perspectives**”. (Κοινωνικά Προβλήματα: Αποκλίνουσες Απόψεις) (John Wiley & Sons, Νέα Υόρκη), συζητούν τις τεράστιες αλλαγές της Κοινωνικοοικονομικής ζωής των Αμερικανών: Η κοινωνική θέση των ηλικιωμένων έχει μειωθεί επειδή δεν κατέχουν πλέον θέσεις οικονομικής δύναμης· τα παιδιά τους δεν εξαρτώνται πλέον από αυτούς για τους δικούς τους οικονομικούς πόρους· και δεν εκτελούν πλέον καθήκοντα που θεωρούνται απαραίτητα για την ευημερία της ομάδας. (σελ. 340)

³¹ Σύμφωνα με το **Αμερικανικό Ινστιτούτο Γεροντολογίας**, “Information on Aging” (Πληροφορίες για τη Γήρανση) (Πανεπιστήμιο Wayne State / Πανεπιστήμιο του Michigan, αρ. 10, 1 Οκτωβρίου, 1976).

³² **Population Division, Department of Economics and Social Affairs, United Nations Secretariat, Replacement Migration: Is It a Solution to Declining and Aging Population?** (Τμήμα Πληθυσμού, Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων, Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών, Μετανάστευση Αντικατάστασης: Αποτελεί Λύση στη Μείωση και τη Γήρανση του Πληθυσμού;) 21 Μαρτίου 2000, σελ. 139. P. J.

Ανεξάρτητα από την άθλια μεταχείριση που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι, οι φτωχοί και οι έγχρωμοι με τη μορφή συγκεκαλυμμένων και εμφανών διακρίσεων, τα δυτικά έθνη πιστεύουν ότι ο πολιτισμός και η κουλτούρα τους είναι ανώτερα, και ότι έχουν το δικαίωμα να επιβάλουν τον κανόνα και τον τρόπο ζωής τους στους «κατώτερους» πολιτισμούς και λαούς.

Ο καπιταλισμός, σε θεωρητικό επίπεδο, ζητά την ίση μεταχείριση μεταξύ όλων των τμημάτων της κοινωνίας· στην πράξη, όμως, δεν μπορεί ποτέ να προσφέρει το σωστό μηχανισμό για να το πετύχει. Θεσπίζει ένα διαφορετικό είδος άκαμπτων κοινωνικοοικονομικών καστών, οι οποίες οδηγούν σε διαχωρισμό και στην άνιση πρόσβαση σε κοινωνικές, υγειονομικές και εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Τα δικαιώματα των ισχυρών της κοινωνίας διατηρούνται – των νέων, τους πλουσίων, των λευκών, κλπ- ενώ τα δικαιώματα των αδύναμων – των γυναικών, των παιδιών, των ηλικιωμένων, των μονογονεϊκών οικογενειών, κ.λπ. - αγνοούνται.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος να συζητήσουμε το θέμα της ισότητας και του κομμουνισμού σε αυτό το σημείο, δεδομένου ότι έχει απαξιωθεί και εγκαταλείφτει από τους περισσότερους δικούς τους θεωρητικούς και ασκούντες, ανεξάρτητα από όλες τις αυστηρές τροποποιήσεις. Έφερε ελάχιστο ή καθόλου καλό για τα έθνη που το έχουν υιοθετήσει κάτω από την απειλή του όπλου: μόνο τα δεινά της φτώχειας, οπισθοδρόμηση και δυστυχία.

Ο καπιταλισμός έχει τις ρίζες του στο μονοπώλιο, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι ενώ οι φτωχοί φτωχότεροι· διαφορετικά, δεν θα υπάρχει καπιταλισμός. Ο κόσμος δεν έχει ανάγκη για περισσότερη παγκόσμια οικονομική εκμετάλλευση στα χέρια των πολυεθνικών καπιταλιστικών εταιρειών. Η αξιοπρέπεια του ανθρώπου, πρέπει να αποκατασταθεί μέσω ενός καθολικού τρόπου ζωής που δεν θα εισάγει διακρίσεις και που θα βλέπει τον άνθρωπο ως το πιο αξιοπρεπή πλάσμα πάνω στη γη. Αυτό θα μας οδηγήσει στον τελικό προορισμό μας κατά την αναζήτηση του μοναδικού καθολικού συστήματος ζωής, το οποίο αποτελεί τη μοναδική ελπίδα της ανθρωπότητας για μια μεταχείριση χωρίς διακρίσεις.

5. Ισλάμ και Καθολική Ισότητα

Οποιοδήποτε σύστημα αναλαμβάνει καθολική εφαρμογή πρέπει να εκτιμά τις δυνατότητες των οπαδών του και να αναγνωρίζει τα επιτεύγματά τους, ανεξάρτητα από το εθνικό, φυλετικό, γεωγραφικό ή κοινωνικοοικονομικό τους υπόβαθρο. Με άλλα λόγια, ένα τέτοιο σύστημα θα πρέπει να αξιολογήσει μόνο τις δυνατότητές τους (ή τα επιτεύγματά τους), και όχι το με τι έχουν εγγενώς προικιστεί αναφορικά με το χρώμα τους, τη φυλή, τη χώρα προέλευσης, κλπ. Το Ισλάμ βλέπει τους ανθρώπους ως ίσους. Στην πραγματικότητα, στο Ισλάμ οι εγγενείς διαφορές έχουν μεγαλύτερη σοφία που είναι άξια εκτίμησης. Η θρησκεία, η οποία θεωρεί ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι στα μάτια του Δημιουργού τους, είναι το Ισλάμ:

«Και από τα Σημεία Του είναι η δημιουργία των ουρανών και της γης και η διαφοροποίηση στις γλώσσες και στα χρώματά σας. Στ' αλήθεια, σ' αυτό υπάρχουν Σημεία γι' όσους έχουν γνώση.»

(Το Κοράνιο, 30:22)

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) είπε: *«Δεν υπάρχει καμιά υπεροχή ενός Άραβα υπέρ ενός μη Άραβα, ούτε ενός μη Άραβα υπέρ ενός Άραβα, ούτε ενός λευκού υπέρ ενός μαύρου, ούτε ενός μαύρου υπέρ ενός λευκού, εκτός με ευσέβεια. Όλοι οι άνθρωποι προέρχονται από τον Αδάμ, και ο Αδάμ δημιουργήθηκε από χώμα.»*³³

Το Ισλάμ απορρίπτει όλες τις μορφές συνδρόμων υπεροχής βασισμένων σε φυλετικούς, γεωγραφικούς, οικονομικούς, γλωσσικούς ή άλλους εγγενείς παράγοντες. Θεωρεί την δικαιοσύνη και την καλή συμπεριφορά ως βάση αναγνώρισης. Αναφορικά με αυτήν την αρχή, ο Παντοδύναμος Αλλάχ λέει:

«Ω, εσείς οι άνθρωποι! Σας έχουμε πλάσει από ένα αρσενικό και ένα θηλυκό, και σας κάναμε σε λαούς και φυλές για να γνωριστείτε μεταξύ σας (κι όχι να καταφρονεί ο ένας τον άλλον). Βέβαια, ο πιο τιμημένος ανάμεσά σας –ενώπιον του Αλλάχ– είναι ο πιο ευσεβής.

³³ Αφηγήθηκε ο Μπαϊχάκι και ο Μπαζάρ.

Κι ο Αλλάχ είναι ‘Αλείμ (Παντογνώστης) και Χαμπείρ (=Γνωρίζει πλήρως) (για όλα τα πράγματα).»

(Το Κοράνιο 49:13)

Στις πεδιάδες του Αραφάτ περισσότερα από χίλια τετρακόσια χρόνια πριν, ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) κήρυξε τις ισλαμικές αιώνιες αρχές της ισότητας σε μια συγκέντρωση περισσότερων από εκατό χιλιάδων ανθρώπων. Ως εκ τούτου, κάθε ακροατής θα διέδιδε ό,τι είχε ακούσει σε όσους δεν ήταν παρόντες:

«Ω, άνθρωποι! Ο Κύριός σας είναι Ένας. Ο πατέρας σας είναι ένας. Δεν υπάρχει καμιά υπεροχή ενός Άραβα υπέρ ενός μη Άραβα, ούτε ενός μη Άραβα υπέρ ενός Άραβα, ενός ερυθρού (λευκού) υπέρ ενός μαύρου, ούτε ενός μαύρου υπέρ ενός ερυθρού (λευκού), παρά μόνο με την ευσέβεια. Ο ευγενέστερος από σας ενώπιον του Αλλάχ είναι ο πιο ευσεβής. Έχω διαδώσει ξεκάθαρα το μήνυμα; Είπαν: Ναι, ω Αγγελιοφόρε του Αλλάχ. Είπε: Είθε αυτός που είναι παρόν να διαδώσει το μήνυμα στους απόντες.»

Ο Καθηγητής Ramakrishna Rao, ένας Ινδουστής³⁴, παρέθεσε τα λόγια της Sarojini Naidu, της σπουδαιότερης Ινδής ποιήτριας, η οποία μίλησε για το πώς εφαρμοζόταν η ισότητα στο Ισλάμ, λέγοντας:

Ήταν η πρώτη θρησκεία που κήρυξε και άσκησε τη δημοκρατία· γιατί, στο τζαμί, όταν ακούγεται το Αδάν (το κάλεσμα για προσευχή) και οι προσκυνητές συγκεντρώνονται, η ισότητα του Ισλάμ ενσαρκώνεται πέντε φορές την ημέρα, όταν ο χωρικός και ο βασιλιάς πέφτουν σε πρηνή στάση πλάι-πλάι και διακηρύσσουν, πως μόνο ο Θεός είναι Μέγας.

Η μεγάλη Ινδή ποιήτρια συνεχίζει:

Έχω εκπλαγεί ξανά και ξανά από αυτή την αδιαίρετη ενότητα του Ισλάμ που καθιστά έναν άνθρωπο ενστικτωδώς αδελφό. Όταν συναντάς έναν Αιγύπτιο, έναν Αλγερινό, έναν Ινδό και ένα Τούρκο στο Λονδίνο, η

³⁴ Καθηγητής Φιλοσοφίας, Πανεπιστήμιο Mysore, Ινδία

Αίγυπτος είναι η πατρίδα για τον ένα και η Ινδία είναι η πατρίδα για τον άλλο.³⁵

Η ισότητα ως ισλαμική αρχή χωρίς συμβιβασμούς δεν αναγνωρίζεται ως ένα απλό σύνθημα προς το οποίο φιλοδοξούν. Ασκείται σε καθημερινή βάση μέσα από τις πέντε καθημερινές προσευχές, κατά τις οποίες οι Μουσουλμάνοι υποτάσσονται στο Θεό στεκούμενοι σε ευθείες γραμμές χωρίς καμία διάκριση μεταξύ τους. Η απόλυτη και καθολική φύση του Ισλάμ εξηγείται κατά τη διάρκεια του Χατζ (προσκύνημα), όπου περίπου τρία εκατομμύρια μουσουλμάνοι από περισσότερες από 70 χώρες συγκεντρώνονται σε ένα μέρος με την ίδια ενδυμασία για χάρη της ευαρέστησης του Θεού και της δοξασίας Του. Όλα τα εμπόδια συμπεριλαμβανομένων της φυλής, του χρώματος, της γλώσσας και της θέσης καταρρέουν.

Δεδομένου ότι ορισμένα συστήματα προωθούν τη θρησκευτική αποκλειστικότητα και τις διακρίσεις (Ιουδαϊσμός, Ινδουισμός, Χριστιανισμός) και ακόμα άλλα ενθαρρύνουν την οικονομική, και κατά συνέπεια, την κοινωνική ανισότητα (καπιταλισμός, κομμουνισμός και σοσιαλισμός), μόνο το Ισλάμ αποτελεί καθολικό και ισόνομο σύστημα. Αυτό μας οδηγεί σε μια δεύτερη σύγκριση μεταξύ του Ισλάμ και των άλλων υφιστάμενων ιδεολογικών συστημάτων σε σχέση με την ανοχή, τη δεύτερη προϋπόθεση για οποιαδήποτε προτεινόμενη Παγκόσμια Τάξη.

³⁵ **Ramakrishna Rao, K.S.** “Mohammad: The Prophet of Islam” (Μωχάμμαντ: ο Προφήτης του Ισλάμ). **Al-Furqan Agency**. 1989 σελ. 11

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Καθολικότητα και Ανοχή

Αν ο κόσμος μας διαθέτει ένα μοναδικό χαρακτηριστικό, αυτό είναι η ποικιλομορφία τόσο στον πολιτισμό όσο και στην πίστη. Συνεπώς, οποιοδήποτε σύστημα διεκδικεί καθολικότητα, πρέπει να θεωρεί την ανοχή απέναντι στις πολιτισμικές διαφορές ως μη διαπραγματεύσιμη αρχή. Σε αυτό το τμήμα του βιβλίου, θα ρίξουμε φως στην αρχή της ανοχής βασισμένοι σε ιστορικά στοιχεία που αντλούνται από πρακτικές διαφορών θρησκειών και ιδεολογιών σε σύγκριση με το Ισλάμ. Δεδομένου ότι η προηγούμενη ενότητα αποκάλυψε την αποκλειστική βάση της εβραϊκής μισαλλοδοξίας, θα ξεκινήσω με τον Χριστιανισμό, που ορισμένοι πιστεύουν ότι φανερώνει την καλοσύνη και την ευγένεια του Χριστού (✝). Αλλά όταν εφαρμόζουμε μια ιστορική ανασκόπηση, το συμπέρασμα είναι το εντελώς αντίθετο. Ανεξάρτητα από τις διδασκαλίες του Χριστιανισμού και του Ιουδαϊσμού οι οποίες ξεκίνησαν στα χέρια των πιο ανεκτικών μεταξύ των ανθρώπων, των προφητών του Αλλάχ, έχουν προκύψει πολλά που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποτελούν μέρος των διδασκαλιών τους αλλά προστέθηκαν με το πέρασμα των αιώνων.

1. Η Συμπεριφορά των Σταυροφόρων στην Παλαιστίνη

Ας δούμε τι έκαναν οι Χριστιανοί Σταυροφόροι στους Μουσουλμάνους όταν εξαπέλυσαν πολέμους εναντίον τους και όταν κατέλαβαν την Ιερουσαλήμ. Αυτοί οι πόλεμοι αναφέρονται ως οι Ιεροί Πόλεμοι, που διεξήχθησαν με τις ευλογίες του Πάπα και κάτω από τη σημαία Χριστιανών θρησκευτικών ηγετών.

Παρά το γεγονός ότι η Ιερουσαλήμ ήταν περικυκλωμένη για περισσότερο από ένα μήνα, οι κάτοικοί της αντιστάθηκαν στην εισβολή των Σταυροφόρων με θάρρος. Όταν οι Σταυροφόροι τελικά κέρδισαν, έσπευσαν στους δρόμους σκορπώντας το θάνατο, καταστρέφοντας και καίγοντας ό,τι έβλεπαν στο δρόμο τους. Δεν γινόταν διάκριση μεταξύ ανδρών, γυναικών ή παιδιών. Η σφαγή κράτησε όλη τη νύχτα. Την Παρασκευή, 15, Ιουνίου του 1099, οι Σταυροφόροι κατέλαβαν τις πύλες του Τζαμιού Αλ-Άκσα και

σκότωσαν όλους εκείνους που είχαν βρει καταφύγιο μέσα σε αυτό. Ο Ιμπν Αλ-Αθείρ χαρακτήρισε την σφαγή στο βιβλίο του Αλ-Κάμιλ ως εξής:

Οι σταυροφόροι σκότωσαν περισσότερα από 70 χιλιάδες άτομα. Μερικοί από αυτούς που σκοτώθηκαν ήταν Μουσουλμάνοι λόγιοι, πολυμαθείς και λάτρεις οι οποίοι εγκατέλειψαν τις χώρες τους για να εγκατασταθούν κοντά στους ιερούς τόπους. Έκλεψαν πάνω από 40 ασημένια φανάρια από τον Ιερό Βράχο, με κάθε ένα να κοστίζει τουλάχιστον 3600 (ασημί Ντίρχαμ).

Στο Βιβλίο του, «ο Αραβικός Πολιτισμός», ο Γάλλος ιστορικός, Gustave Le Bon περιέγραψε την είσοδο των Σταυροφόρων στην Ιερουσαλήμ, λέγοντας:

Η συμπεριφορά των Σταυροφόρων, όταν μπήκαν στην Ιερουσαλήμ, ήταν αρκετά διαφορετική από εκείνη του ανεκτικού χαλίφη Όμαρ Ιμπν Αλ-Χαττάμπ προς τους Χριστιανούς, όταν μπήκε στην πόλη μερικούς αιώνες νωρίτερα.³⁶

Με τη σειρά του, ο ιερέας της πόλης Μποχόλ, Raymond Daigle, περιέγραψε αυτό το επεισόδιο της ιστορίας λέγοντας:

Το τι συνέβη ανάμεσα στους Άραβες, όταν οι άνθρωποι μας [οι Χριστιανοί] κατέκτησαν τα τείχη και τους πύργους της Ιερουσαλήμ ήταν πραγματικά αινιγματικό· μερικοί από αυτούς [τους Μουσουλμάνους] ήταν αποκεφαλισμένοι, άλλοι μαχαιρωμένοι, έτσι ώστε να αναγκαστούν να ρίξουν τον εαυτό τους κάτω από τα τείχη, άλλοι κάηκαν ζωντανοί, οπότε δεν μπορούσαν να υπάρχουν κατά μήκος των δρόμων της Ιερουσαλήμ, παρά κεφάλια, πόδια και χέρια Αράβων, έτσι ώστε να μην μπορούμε να αποφύγουμε το περπάτημα πάνω σε πτώματα και αυτό ήταν μόνο ένα δείγμα του τι συνέβη.³⁷

Ο Khalil Toutah και ο Bolous Shehadeh (χριστιανοί συγγραφείς) αφηγήθηκαν για τη σφαγή, δηλώνοντας ότι:

Αυτό που έκαναν οι Σταυροφόροι στον τόπο όπου ο Ιησούς σταυρώθηκε και θάφθηκε (σύμφωνα με την χριστιανική Αγία Γραφή) είναι πραγματικά επαίσχυντο και αμαρτωλό. Ο Ιησούς

³⁶ Gustave le Bon The Arab Civilization (Ο Αραβικός Πολιτισμός). (μεταφ. Adel Zueiter).

³⁷ Στο Ιστορία και Απόψεις του Αλ-Καντ, σελ.18-19.

δίδαξε τους μαθητές του να αγαπούν τους εχθρούς τους· αλλά οι σταυροφόροι, των οποίων το ιδανικό ήταν ο τίμιος σταυρός, σκότωσαν τις γυναίκες, τα παιδιά και τους ηλικιωμένους. Ακόμη και εκείνους που δραπέτευσαν στο Αλ-Άκσα ακολούθησε ο Godfrey ο οποίος ήταν γνωστός ως ο προστάτης του Παναγίου Τάφου, και όταν ήταν στη Τζάβα για να πολεμήσει τους Αιγυπτίους, αρρώστησε και ζήτησε από τους οπαδούς του να τον πάρουν πίσω στην Ιερουσαλήμ, όπου και πέθανε. Θάφτηκε στο ναό της Γέννησης.³⁸

Δυστυχώς, η σταυροφορία δεν είναι ένα πράγμα του παρελθόντος, όπως μερικοί μπορεί να πιστεύουν. Συνεχίστηκε από πολλές σημαίνουσες Χριστιανικές προσωπικότητες του σήμερα. Αν και πολλοί Χριστιανοί την σκέφτονται θετικά, οι Εβραίοι και οι Μουσουλμάνοι, από την άλλη πλευρά, διατηρούν πολύ πικρές αναμνήσεις για την αιματηρή ιστορία της. Χριστιανοί ιεραπόστολοι του παρελθόντος και του παρόντος βλέπουν το έργο τους στο να παραπλανήσουν τους ανθρώπους να αλλαξοπιστήσουν ως μια σταυροφορία. Οι πολιτικοί βλέπουν την πολιτική τους, των διπλών μέτρων και σταθμών, έναντι των άλλων εθνών ως μια σταυροφορία. Με άλλα λόγια, η ανοχή απέναντι στους άλλους δεν είναι μέρος της Χριστιανικής ατζέντας. Δεν είναι δίκαιο να αρνούμαστε τις αυθεντικές διδασκαλίες των προφητών (ειρήνη σ' αυτούς). Δίδαξαν την αρετή της ανεκτικότητας και την εφάρμοσαν. Έφεραν την καθοδήγηση και το φως. Ωστόσο, οι σοβαρές στρεβλώσεις των διδασκαλιών τους οδήγησαν σε σταυροφορίες, ιερές εξετάσεις, δουλεία, διακρίσεις, αποικιοκρατία και αντιμετώπιση των ανθρώπων με διπλά μέτρα και σταθμά.

2. Οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι της Παλαιστίνης υπό Μουσουλμανική κυριαρχία

Σε αντίθεση με τη ζοφερή ιστορία των σταυροφόρων στην Παλαιστίνη, οι Μουσουλμάνοι έχουν δημιουργήσει ένα παγκόσμιο παράδειγμα για την ανεκτικότητα και την στέγαση άλλων, αντίστοιχο του οποίου κανένα έθνος στη γη δεν μπορεί να διεκδικήσει. Ο Αμπού 'Ουμπάιντα, ο Μουσουλμάνος Διοικητής, έστειλε στον 'Ομαρ μπιν Αλ-

³⁸ **Toutah, Khalil and Shehadeh, Bolous.** "Jerusalem's: History and Guide" (Ιερουσαλήμ: Ιστορία και Οδηγός) . **Ιερουσαλήμ, 1840, σελ. 28.**

Χαττάμπ (το δεύτερο Μουσουλμάνο χαλίφη) λέγοντάς του ότι οι πολίτες της Ιερουσαλήμ ήθελαν να έρθει εκείνος να πάρει τα κλειδιά της πόλης. Ως εκ τούτου, ο χαλίφης ξεκίνησε το ταξίδι του με τον οικονόμο του κατευθυνόμενοι προς την Ιερουσαλήμ. Κατά την άφιξή του, οι πολίτες της Ελίας (Ιερουσαλήμ), τον δέχθηκαν με ευχαρίστηση. Υπέγραψε μαζί τους το περίφημο έγγραφο ειρήνης, το οποίο είχε ως εξής:

Στο Όνομα του Αλλάχ, του Πολυεύσπλαχνου, του Παντελεήμονα! Αυτό είναι που ο δούλος του Θεού, ‘Ομαρ, ηγέτης των πιστών, έδωσε στους κατοίκους της Ελίας σχετικά με την ασφάλεια των περιουσιών τους, των χρημάτων, των εκκλησιών τους, κλπ. Οι εκκλησίες τους δεν θα πρέπει να κατεδαφιστούν. Δεν θα πρέπει να θιγούν ή να αναγκαστούν να αποδεχθούν μια θρησκεία παρά τη θέλησή τους. Αυτό θα πρέπει να διασφαλίζεται από τον Χαλίφη και όλους τους Μουσουλμάνους, και να παρακολουθείται από τον Αλλάχ και τον Προφήτη Του (ﷺ), εφ’ όσον η άλλη πλευρά εμμένει σε αυτό και πληρώνει το Τζίζια.

Στην πραγματικότητα, ο ‘Ομαρ ήταν ο Πρώτος που απελευθέρωσε την Ιερουσαλήμ από τη Ρωμαϊκή κατοχή.

3. Το Ισλάμ στην Ισπανία

Κατά τη διάρκεια του 7ου αιώνα, στους ανθρώπους της Ισπανίας δόθηκε η επιλογή να αποδεχθούν το Ισλάμ πρόθυμα και ειρηνικά, όπως εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σε όλο τον κόσμο δέχονται το Ισλάμ σήμερα. Ωστόσο, με την παπική έγκριση, το 1479, ο πρίγκιπας Φερδινάνδος και η Πριγκίπισσα Ισαβέλλα εκτέλεσαν την αφάνταστα αιματηρή ιστορία της Ισπανικής Ιεράς Εξέτασης, κατά την οποία έγιναν διαβόητες και απερίγραπτες διώξεις και βασανιστήρια εναντίον των Μουσουλμάνων και των Εβραίων. Σκοπός τους ήταν να τους αναγκάσουν να δεχτούν τον Χριστιανισμό ή διαφορετικά να βασανιστούν μέχρι θανάτου. Με την κατάρρευση της Γρενάδας, το τελευταίο μουσουλμανικό φρούριο στην Ισπανία, στα χέρια των Ισπανών το 1492, οι Μουσουλμάνοι ήταν σαν ένα απροστάτευτο κοπάδι βοοειδών που δέχθηκαν επίθεση από πεινασμένους λύκους. Έτσι, σφαγιάστηκαν, υποδουλώθηκαν και αναγκάστηκαν να ασπαστούν τον Χριστιανισμό με την κόψη του σπαθιού.

Στο άρθρο του «Όταν οι Μαυριτανοί³⁹ κυριάρχησαν στην Ισπανία», ο Thomas J. Abercrombie αποκάλυψε πολλά στοιχεία σχετικά με τις συνεισφορές τις οποίες οι Μουσουλμάνοι είχαν χαρίσει στη Δύση. Επίσης, αναφέρθηκε στη δικαιοσύνη της Ισλαμικής κυριαρχίας: όταν Εβραίοι, Χριστιανοί και Μουσουλμάνοι ζούσαν ειρηνικά δίπλα-δίπλα για περισσότερο από επτά αιώνες. Στη συνέχεια κάνει στροφή 180 μοιρών για να μιλήσει εν συντομία για τις θηριωδίες που διαπράχθηκαν μετέπειτα από τους Καθολικούς Χριστιανούς:

Ήταν εδώ, πολύ καιρό μετά τον Αλφόνσο VI που τα πρώτα θύματα μιας αναπτυσσόμενης χριστιανικής μισαλλοδοξίας χάθηκαν στην πυρά. Κατά το 1469 ο Πρίγκιπας Φερδινάνδος της Αραγονίας παντρεύτηκε την Πριγκίπισσα Ισαβέλλα της Καστίλης. Ενώ κήρυσσαν πόλεμο εναντίον των Μαυριτανών προς τα νότια, έβλεπαν ως απειλή τους Μουσουλμάνους και τους Εβραίους στη δική τους γη. Το 1480, ίδρυσαν την ισπανική Ιερά Εξέταση. Πριν τελειώσει, πάνω από τρεις αιώνες αργότερα, χιλιάδες Μουσουλμάνοι και Εβραίοι είχαν πεθάνει· υπολογίζεται ότι τρία εκατομμύρια άνθρωποι οδηγήθηκαν στην εξορία. Έχοντας χάσει τους κορυφαίους επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, γεωπόνους και επιστήμονές της, η Ισπανία θα βρεθεί σύντομα θύμα της ίδιας της σκληρότητας της.⁴⁰

Ο Irving (1973) στο βιβλίο του *The Falcon of Spain*, περιγράφει τη θέση των Χριστιανών και των Εβραίων υπό την ανεκτική μουσουλμανική κυριαρχία ως εξής:

Πλάι-πλάι με τους νέους κυβερνήτες έζησαν οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι ειρηνικά. Οι τελευταίοι, πλούσιοι από το εμπόριο και τη βιομηχανία, με ευχαρίστηση άφησαν τη μνήμη της καταπίεσης από τον κυριαρχούμενο από ιερείς γοτθικό ύπνο, [οι Εβραίοι είχαν σχεδόν εξαλειφθεί από την ισπανική χερσόνησο κατά τον έβδομο αιώνα από τους Χριστιανούς] τώρα που οι κύριοι συντάκτες του είχαν εξαφανιστεί. Μαθημένοι σε όλες τις τέχνες

³⁹ Μαυριτανοί: οι Μουσουλμάνοι της Ιβηρικής χερσονήσου, που ήταν είτε Ισπανοί που ασπάστηκαν το Ισλάμ, και οι απόγονοί τους, είτε οι Μουσουλμάνοι που ζούσαν στην Ιβηρική χερσόνησο και κατάγονταν από την Αραβία ή την Βόρεια Αφρική.

⁴⁰ Thomas J. Abercrombie. "When the Moors Ruled Spain" (Όταν οι Μαυριτανοί Κυριάρχησαν στην Ισπανία). National Geographic, Ιούλιος 1988, σελ. 96

και τις επιστήμες, καλλιεργημένοι και ανεκτικοί, αντιμετώπιστηκαν από τους Μαυριτανούς [Μουσουλμάνων της Ισπανίας] με αξιοσημείωτο σεβασμό, και πολλαπλασιάστηκαν ιδιαιτέρως σε όλη την Ισπανία· και, έτσι και οι Χριστιανοί Ισπανοί υπό την μαυριτανική κυριαρχία - οι οποίοι κλήθηκαν Μοζάραβες - ευχαριστούσαν τους νέους ηγέτες τους για μια εποχή ευημερίας, αντίστοιχη της οποίας δεν είχαν γνωρίσει ποτέ πριν.⁴¹

Αυτού του είδους η ανοχή σημάδεψε τη σχέση μεταξύ Μουσουλμάνων, Χριστιανών και Εβραίων. Οι Μουσουλμάνοι έδωσαν στους Χριστιανούς την ευκαιρία να αποφασίσουν από μόνοι τους. Ο Gibbon (1823) τόνισε το γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι της Ισπανίας συμμορφώθηκαν με τις διδασκαλίες του Ισλάμ· δεν καταπίεσαν τους Χριστιανούς και τους Εβραίους και την Ισπανία, αλλά αντίθετα, τους αντιμετώπισαν με απaráμιλλη ανοχή.

Σε περιόδους ηρεμίας και δικαιοσύνης, οι Χριστιανοί δεν υποχρεώθηκαν να αποκηρύξουν το Ευαγγέλιο ή να ασπαστούν το Κοράνιο.⁴²

Ο Lea, ο μεγάλος ιστορικός, στο βιβλίο του *The Moriscos of Spain*, τόνισε ότι η παπική σύνοψη, την οποία εξέδωσε ο Πάπας Κλήμης VII το 1524, ήταν ένα νομοσχέδιο απελευθέρωσης του Καρόλου V, από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις δεσμευτικές υποσχέσεις που είχε κάνει για την προστασία της ζωής, της θρησκείας, και της περιουσίας των Μουσουλμάνων και των Εβραίων. Το άρθρο αυτό έχει ως εξής:

Απαγγέλλει την παπική θλίψη κατά την μάθηση ότι στη Βαλένθια, την Καταλονία και την Αραγονία, ο Κάρολος έχει πολλά άτομα που είναι Μαυριτανοί (μουσουλμάνοι) και με τους οποίους οι πιστοί δεν μπορούν να κρατήσουν επαφή χωρίς κίνδυνο· ζουν ακόμη και με διαχρονικούς άρχοντες οι οποίοι δεν κάνουν καμία προσπάθεια για τον προσηλυτισμό τους, και όλα αυτά αποτελούν σκάνδαλο για την πίστη και ατίμωση για τον αυτοκράτορα, πέρα από εκείνους που χρησιμοποιούνται ως κατάσκοποι, για αυτούς που βρίσκονται στην Αφρική, στους

⁴¹ T. Irving. "The Falcon of Spain". 1973, σελ. 72.

⁴² E. Gibbon. "The Decline and Fall of the Roman Empire VI" (Η Παρακμή και η Πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας IV), 1823, σελ. 453.

οποίους αποκαλύπτουν τα σχέδια των Χριστιανών. Ως εκ τούτου, προτρέπει τον Κάρολο να διατάξει τους ιεροεξεταστές να κηρύξουν το λόγο του Θεού σε αυτούς και, αν εκείνοι επιμένουν στο πείσμα τους, οι ιεροεξεταστές πρέπει να ορίσουν μία προθεσμία και να τους προειδοποιήσουν ότι στη λήξη της θα εξοριστούν υπό την απειλή της αιώνιας δουλείας, πράγμα το οποίο θα πρέπει να εκτελεστεί αυστηρά. Ο φόρος της δεκάτης για τα προσωρινά υπάρχοντά τους, ο οποίος δεν έχει καταβληθεί μέχρι σήμερα, θα προστίθεται στους άρχοντές τους σε αποζημίωση για τις ζημιές που προκλήθηκαν σε αυτούς από την απέλαση, υπό τον όρο ότι οι άρχοντες πρέπει να παρέχουν στις εκκλησίες με ό,τι είναι απαραίτητο για την θεία λειτουργία, ενώ τα έσοδα από τα τζαμιά θα μετατρέπονται σε ευεργεσίες. Το πομπώδες έγγραφο καταλήγει με μια επίσημη απαλλαγή του Καρόλου από τον όρκο στους Κορτές να μην απελαύνουν τους Μαυριτανούς (Μουσουλμάνους): αυτό τον απαλλάσσει από όλες τις επικρίσεις και τις κυρώσεις για ψευδορκία που προέκυψαν και του προσφέρει ό,τι απαλλαγή ήταν αναγκαία για την εκτέλεση των όρων. Επιπλέον, παρέχει στους ιεροεξεταστές άφθονα μέσα για να καταστείλουν κάθε αντιπολίτευση με κατακρίσεις και άλλα διορθωτικά μέσα, επικαλούμενοι εάν είναι απαραίτητο, την ενίσχυση του κοσμικού βραχίονα παρά τους όλους αποστολικούς θεσμούς και τα προνόμια και τα αγάλματα της γης.⁴³

Αυτή η συγκατάθεση από την υπέρτατη Καθολική αρχή εξαπολύει την πιο απερίγραπτη μορφή βαρβαρότητας και μισαλλοδοξίας κατά των μουσουλμάνων της Ισπανίας στα χέρια των φοβερών ιεροεξεταστών.

Στους Μουσουλμάνους δινόταν η επιλογή είτε να δεχθούν τον Χριστιανισμό είτε το θάνατο. Όταν το χωριό (Μάνισες) παραδόθηκε, οδηγήθηκαν βίαια στην εκκλησία σε ομάδες των 20 - 25, και βαφτίστηκαν, παρόλο που κατέστησαν προφανές το ότι δεν συναινούν στην αλλαγή θρησκείας τους.⁴⁴

Όσοι αντιστάθηκαν στον βάρβαρο εξαναγκασμό ήρθαν αντιμέτωποι με μια τρομερή μοίρα.

⁴³ H. C. Lea. 1901. "The Moriscos of Spain". σελ.85.

⁴⁴ Lea, σελ.63

Συγκεντρώθηκαν όλοι σε ένα κοντινό κάστρο και «σφαγιάστηκαν για τον άνθρωπο.»⁴⁵

Θα ήταν άδικο να ισχυριστούμε πως όλοι οι Χριστιανοί σήμερα θα το ενέκριναν αυτό. Παρόλα αυτά, η ύψιστη χριστιανική αρχή της περιόδου εκείνης έβαλε όλη της την υποστήριξη σε μια τόσο τρομερή θηριωδία. Οι χριστιανικές αρχές του σήμερα διστάζουν να τις αποκηρύξουν με ειλικρίνεια, να αναλάβουν την ευθύνη, να προσφέρουν μια δημόσια συγγνώμη και να σταματήσουν κάθε μορφής παραπληροφόρηση και διαστρεβλώσεων κατά του Ισλάμ και των Μουσουλμάνων.

4. Ο Χριστιανισμός Κατά την Εποχή της Αποικιοκρατίας

Πολλοί ηγέτες της εκκλησίας έχουν δηλώσει ότι οι μη Χριστιανοί δεν έχουν το δικαίωμα να ζήσουν μια καλή ζωή και να εφαρμόσουν μια πίστη της επιλογής τους. Αυτές οι προϋποθέσεις έχουν καταστεί μη διαπραγματεύσιμες αρχές στο μυαλό πολλών. Αυτή η ίδια νοοτροπία διατυπώνεται με σαφήνεια μέσα από την πρόταση που έγινε από τον Επίσκοπο του Winchester στον Χένρι II της Αγγλίας:

Άσε αυτά τα σκυλιά (τους Μογγόλους και τους Μουσουλμάνους) να καταστρέψουν ο ένας τον άλλο και να εξοντωθούν εντελώς και στη συνέχεια θα δούμε την Παγκόσμια Καθολική Εκκλησία να ιδρύεται στα ερείπιά τους και θα υπάρξει ένα κοπάδι και ένας βοσκός.⁴⁶

Αυτό δεν αποτέλεσε μόνο μεμονωμένη στάση του κλήρου του 13ου αιώνα, αλλά μάλλον στάση μερικών από τους πιο γνωστούς ευαγγελιστές. Ο Zwemer, ο οποίος θεωρείται από τους Χριστιανούς ευαγγελιστές ότι ήταν σχεδόν προφήτης, είπε:

Πρέπει να προσθέσουμε σε όλα αυτά την απόλυτη κατάρρευση της μουσουλμανικής πολιτικής εξουσίας στην Αφρική, την Ευρώπη και την Ασία. Εμείς, όμως, πιστεύουμε, πως όταν το μισοφέγγαρο εξασθενήσει, ο Σταυρός θα αποδειχθεί κυρίαρχος,

⁴⁵ Lea, σελ.64

⁴⁶ Neill, Stephen. “A History of Christian Missions” (Μια Ιστορία Χριστιανικών Αποστολών). Penguin Books Ltd., Νέα Υόρκη, 1977, σελ. 118

και πως η αποσύνθεση του Ισλάμ θα είναι μια θεία προετοιμασία για τον ευαγγελισμό των μουσουλμανικών εδαφών...⁴⁷

Θα μπορούσε να υποστηριχθεί από Χριστιανούς απολογητές ότι αυτές είναι ιδέες ενός προσώπου που δεν αποτελεί πραγματικά μέρος των επικρατούντων ευαγγελιστών. Αλλά ο Zwemer πράγματι θεωρείται ως μια από τις πιο εξέχουσες προσωπικότητες στην θεωρητικοποίηση του εκχριστιανισμού των Μουσουλμάνων. Στο συνέδριο του Κολοράντο το 1978, εκατοντάδες εκπρόσωποι πρότειναν τη δημιουργία ενός ινστιτούτου, που θα πάρει το όνομά του από τον Zwemer στην Altadena, της Καλιφόρνιας, με αποκλειστικό σκοπό την έρευνα για το πώς να επιτεθούν στους Μουσουλμάνους στην πίστη τους.

Ενώ οι Μουσουλμάνοι μπορούν να προσκαλέσουν άτομα στη θρησκεία του Αλλάχ, του Δημιουργού του σύμπαντος και ό,τι υπάρχει μέσα του, και στην πίστη σε όλους τους αγγελιοφόρους του Αλλάχ, συμπεριλαμβανομένου του Ιησού (ﷺ), οι Χριστιανοί ιεραπόστολοι εκτελούν όλα τα μέσα για να αποπλανήσουν και να εξαγοράσουν τις καρδιές των απόρων, των αρρώστων και των αναλφάβητων υπό την κάλυψη της ανθρωπιστικής βοήθειας, ενώ διεξάγουν μια άδικη εκστρατεία παραπληροφόρησης και προπαγάνδας στα μέσα ενημέρωσης ενάντια στην ισλαμική διδασκαλία. Ο Don M. Mc Curry⁴⁸ ανέφερε:

Πολλές φορές ήμασταν αναγκασμένοι να αντιμετωπίσουμε την κατηγορία ότι χρησιμοποιούμε οποιοδήποτε υλικό, ιατρικό και εκπαιδευτικό μέσο ώστε να δημιουργήσουμε Χριστιανούς μεταξύ των Μουσουλμάνων που αντιμετωπίζουν πολύ δύσκολες και απελπιστικές καταστάσεις.⁴⁹

5. Το Ισλάμ στην Ευρώπη:

⁴⁷ Van derWerff, Lyle L. "Christian Missions to Muslims" (Χριστιανικές Αποστολές προς τους Μουσουλμάνους). William Carey Library, Καλιφόρνια. 1977, σελ. 238.

⁴⁸ Κορυφαίος ευαγγελιστής και τωρινός διευθυντής του Ιδρύματος Samuel Zwemer.

⁴⁹ Petkept, Robert C. and Macacaba, R. L. "Food and Healthcare as Means for Muslim Evangelism" (Το Φαγητό και η Φροντίδα της Υγείας ως Μέσα για τον προσηλυτισμό των Μουσουλμάνων στο Ευαγγέλιο). "The Gospel and Islam" (Το Ευαγγέλιο και το Ισλάμ): Μια Επιτομή του 1978. Don M. Mc Curry (εκδ.), σελ. 826.

Προκειμένου να αντιληφθεί τα πρότυπα και τη δεοντολογία πάνω στα οποία είναι χτισμένη η δυτική Παγκόσμια Τάξη, πρέπει κανείς να αναρωτηθεί σχετικά με την απάντηση του Huntington στο Τμήμα Εξωτερικών Υποθέσεων σχετικά με την κατηγορία των Μουσουλμάνων ενάντια στη Δυτική Παγκόσμια Τάξη ότι είναι μεροληπτικοί και ότι εφαρμόζουν δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Ένας κόσμος συγκρουόμενων πολιτισμών, όμως, είναι αναπόφευκτα ένας κόσμος με δύο μέτρα και δύο σταθμά: οι άνθρωποι εφαρμόζουν ένα πρότυπο για τις συμμαχικές χώρες τους και ένα διαφορετικό πρότυπο για τις άλλες.⁵⁰

Τέτοια διπλά μέτρα και σταθμά που εφαρμόζονται από το δυτικό κόσμο, το θετό πατέρα της Νέας Παγκόσμιας Τάξης, εναντίον των μουσουλμάνων στη Βοσνία, την Παλαιστίνη, την Τσετσενία, το Αζερμπαϊτζάν και πολλά άλλα μέρη σε όλο τον κόσμο είναι σαφείς δείκτες της δυτικής άδικης μεταχείρισης των υπολοίπων, μη χριστιανικών κοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των μουσουλμάνων.

Για την ακρίβεια, ήταν το Βατικανό με επικεφαλής τον Πάπα ο οποίος ήταν αποφασισμένος να παρέχει ισχυρή υποστήριξη προς την καταπιεζόμενη καθολική χώρα στη Βοσνιακή σύγκρουση, την Κροατία. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τον Huntington, το Βατικανό έλαβε αναγνώριση, ακόμη και πριν από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.⁵¹

Ιδιότροπες δράσεις κατά εκατοντάδων χιλιάδων καταπιεσμένων ανθρώπων που πέρασαν από φαύλες γενοκτονίες και βίωσαν ανήκουστες φρικαλεότητες βιασμών στην ανθρώπινη ιστορία αντιμετωπίστηκαν απρόσεκτα από χώρες που μεταφέρουν τα λάβαρα της νέας παγκόσμιας τάξης.

Νομίζω ότι είναι μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες και ντροπές γραμμένες με το αίμα αθώων ανθρώπων στη μνήμη της ιστορίας για να θυμούνται οι γενιές των Μουσουλμάνων και άλλων φιλειρηνικών ανθρώπων. Ιδιαίτερα, σε σύγκριση με το ισλαμικό σύστημα δικαιοσύνης και ανοχής που δεν επιτρέπει την αντιμετώπιση **ούτε καν των εχθρών του με αδικία. Το Ισλάμ είναι αθώο από τυχόν ατασθαλίες που μπορεί να**

⁵⁰ Huntington, Samuel. "Clash of Civilizations" (Σύγκρουση των Πολιτισμών). Foreign Affairs. Καλοκαίρι, 1993, σελ. 36

⁵¹ Huntington, 1993, σελ. 37

διαπράχθηκαν από αδαείς Μουσουλμάνους, ακόμη και αν ισχυρίζονται ότι τις κάνουν στο όνομα του Ισλάμ.

6. Το Ισλάμ στην Ινδική Υποήπειρο

Το Ισλάμ συστήθηκε αρχικά στην ινδική υποήπειρο⁵² κατά τον 7ο αιώνα και η μουσουλμανική κυριαρχία συνεχίστηκε σε όλη την Ινδία υπό τα διαδοχικά κράτη μέχρι και την βρετανική εισβολή το 1857, που διήρκησε για περισσότερο από 1100 χρόνια. Αν η χριστιανική μέθοδος της Ιεράς Εξέτασης και ο προσηλυτισμός με την επίδειξη όπλου είχε εφαρμοστεί, ούτε ένας Ινδός δεν θα είχε επιζήσει από την έλευση των Βρετανών αποικιοκρατών στην Ινδία. Ωστόσο, η Ισλαμική ανοχή και κατανόηση της φύσης του ανθρώπου εκδηλώθηκε στην Ινδία. Στο Κοράνιο, ο Αλλάχ έχει δηλώσει σαφώς την ανεκτικότητα ως μια ουσιαστική ηθική αρχή για να ακολουθήσει η ανθρωπότητα.

Το Ισλάμ ήρθε στην Ινδία, καθώς και σε άλλα μέρη του κόσμου, για να ανυψώσει την ανθρωπότητα πάνω από το ρατσισμό, την άγνοια, τις προλήψεις και την αδικία. Ως εκ τούτου, δεν υπήρχε ανάγκη για τον εξαναγκαστικό προσηλυτισμό στην αληθινή θρησκεία του Θεού. Εναπόκειται ουσιαστικά στους ανθρώπους να χρησιμοποιούν τη διάνοια την οποία ο Θεός τούς έχει παραχωρήσει και να κάνουν την επιλογή τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι συνεχίζουν να έρχονται στο Ισλάμ αμέσως μόλις μάθουν την αλήθεια γι' αυτό. Οι άνθρωποι ασπάζονται το Ισλάμ με δική τους ελεύθερη βούληση και χωρίς αποπλάνηση ή εξαναγκασμό. Πολλοί ανάμεσά τους είναι επιστήμονες, πολιτικοί, δικηγόροι, ευαγγελιστές, ακόμα και φημισμένοι άνθρωποι: ο Cat Stephens (τώρα Γιουσούφ Ισλάμ), ο πρώην διάσημος τραγουδιστής της ποπ· ο M. Hoffman, ο Πρέσβης της Γερμανίας στο Μαρόκο, ο οποίος έχει γράψει πρόσφατα ένα βιβλίο για να ανοίξει τα μάτια και σε άλλους, *“Islam is the Alternative”* («το Ισλάμ είναι η Εναλλακτική»)· ο Morris Bucaille, ο γνωστός Γάλλος επιστήμονας ο οποίος δέχθηκε το Ισλάμ μετά από μακρά έρευνα στην επιστήμη και τη θρησκεία που συνοψίζεται στο βιβλίο του, *“The Bible, the Quran and Science.”* («Η

⁵² Μέρος της Ασίας, νότια των Ιμαλαΐων, που σχηματίζει μια χερσόνησο, που εκτείνεται στον Ινδικό Ωκεανό ανάμεσα στην Αραβική Θάλασσα και τον Κόλπο της Βεγγάλης. που αποτελούν ιστορικά το σύνολο της επικράτειας της μεγαλύτερης Ινδίας, η περιοχή χωρίζεται πλέον στην Ινδία, το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές.

Βίβλος, το Κοράνιο και η Επιστήμη»· ο κ Olson, ο τρέχων Πρέσβης της Δανίας στη Σαουδική Αραβία, ο οποίος δήλωσε σε ραδιοφωνική συνέντευξη ότι:

Αν οι άνθρωποι μάθουν την αλήθεια του Ισλάμ, εκατομμύρια θα το ασπαστούν.⁵³

Η λίστα όσων αναζήτησαν την αλήθεια του Ισλάμ είναι ιδιαίτερα μεγάλη για να αναφερθεί εδώ. Περιλαμβάνει ανθρώπους από όλους τους κύκλους ζωής.

7. Ανεκτικότητα στο Ισλάμ

Κατά τον καθορισμό μίας από τις σημαντικές πτυχές του, το Ισλάμ σημαίνει απόλυτη υποταγή στον Αλλάχ από επιλογή και πεποίθηση, όχι μέσω αποπλάνησης ή καταναγκασμού. Το Ισλάμ φιλοξενεί και καλωσορίζει όλους τους ανθρώπους σαν αδελφούς και αδελφές, ανεξάρτητα από τους διακριτικούς / ιδιαίτερους δεσμούς τους ή το υπόβαθρό τους. Η Ισλαμική στάση απέναντι στους οπαδούς των άλλων θρησκειών δεν είναι μόνο να δείχνει ανεκτικότητα προς αυτούς, αλλά και να επιβεβαιώνει την μη διαπραγματεύσιμη ισλαμική αρχή της ανεκτικότητας και της θρησκευτικής ευθύνης.

«Δεν υπάρχει καταναγκασμός στη θρησκεία. Στ' αλήθεια, ο Ίσιος Δρόμος ξεχώρισε φανερά από το λάθος δρόμο. Όποιος απορρίπτει τα 'Ατ-Ταγκούτ' (είδωλα, ψεύτικους θεούς, κακούς τυράννους κλπ.) και πιστεύει στον Αλλάχ, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή, που δε σπάει ποτέ• Και ο Αλλάχ είναι Σαμεί' (Ακούει τα πάντα), 'Αλείμ (Παντογνώστης).»

(Το Κοράνιο 2:256)

Στην πραγματικότητα, μέσα από την πορεία της ιστορίας του Ισλάμ, το ίδιο έχει παραχωρήσει στους ανθρώπους άλλων θρησκειών τον υψηλότερο βαθμό ανοχής, επιτρέποντάς τους να ακολουθήσουν τον δρόμο τους. Ήταν αυτός ο βαθμός ανεκτικότητάς τους που οι Μουσουλμάνοι προσαρμόστηκαν προς τους μη Μουσουλμάνους συμπολίτες τους.

⁵³ The Islamic Magazine, Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός του Κορανίου 16/2/1415.

Υπάρχει και μια άλλη πτυχή αυτού του θέματος, που δεν μπορεί να βρεθεί στους γραπτούς νόμους, ούτε μπορεί να επιβληθεί από τα δικαστήρια ή τις κυβερνήσεις: αυτό είναι το πνεύμα της ανοχής που κρύβεται πίσω από υγιείς στάσεις, καλοπροαίρετες συναλλαγές, σεβασμό για τους γείτονες του, και όλα τα ειλικρινή συναισθήματα της ευσέβειας, της συμπόνιας, και της ευγένειας. Η εκτέλεση και η αναφορά αυτών των συμπεριφορών απαιτούνται από κάθε Μουσουλμάνο και δεν μπορούν να επιτευχθούν μέσω συνταγματικής νομοθεσίας ή δικαιοδοσίας των δικαστηρίων. Το πνεύμα της ανεκτικότητας που μπορεί να βρεθεί μόνο στο Ισλάμ ασκείται αποκλειστικά σε μια αληθινά ισλαμική κοινωνία.⁵⁴

Πολλά εδάφια του Κορανίου τόνισαν ότι οι συναλλαγές με μη-Μουσουλμάνους πρέπει να γίνονται κάτω από το πρίσμα της δικαιοσύνης και του σεβασμού, ιδίως με εκείνους που ζουν ειρηνικά με τους Μουσουλμάνους και δεν δημιουργούν εχθρότητα εναντίον τους.

«Ο Αλλάχ δεν σας απαγορεύει να συμπεριφέρεστε δίκαια και με καλοσύνη σε εκείνους (τους άπιστους) που δεν πολέμησαν εναντίον σας εξ' αιτίας της θρησκείας, ούτε σας εκδίωξαν από τα σπίτια σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ αγαπά τους δίκαιους (όσους συμπεριφέρονται με δικαιοσύνη).»

(Το Κοράνιο 60:8)

«Και δίνουν φαγητό, παρά (την ανάγκη και) την αγάπη τους γι' αυτό, στον Μισκίν (τον ενδεή), στο ορφανό και στον αιχμάλωτο (λέγοντας): «Σας τρέφουμε μόνο για τη Χάρη του Αλλάχ. Δεν θέλουμε από σας ούτε αμοιβή, ούτε ευχαριστίες.»

(Το Κοράνιο 76:8,9)

Παρά το γεγονός ότι οι Μουσουλμάνοι μπορεί να διαφωνούν με άλλα ιδεολογικά συστήματα και θρησκευτικά δόγματα, αυτό δεν πρέπει να τους αποτρέψει από το να επιδεικνύουν το σωστό τρόπο συζήτησης και αλληλεπίδρασης με μη-Μουσουλμάνους:

⁵⁴ Yusuf al-Qaradawi. “Non-Muslims in the Islamic Society” (Μη Μουσουλμάνοι στην Ισλαμική Κοινωνία), (Μεταφρ. K. M. Hamad και S.M. A. Shah) American Trust Publication, Ινδιάνολη, 1985. σελ. 28.

«Και να μη συζητάτε με το λαό της Βίβλου, εκτός με τον καλύτερο τρόπο (και με ωραία λόγια, καλώντας τους στον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό), εκτός από κείνους τους άδικους ανάμεσά τους (που πράττουν το κακό)• και πείτε (σ' αυτούς): «Πιστεύουμε σε ό,τι αποκαλύφθηκε σε μας και σε ό,τι αποκαλύφθηκε σε σας• ο Θεός μας και Θεός σας είναι Ένας (ο Αλλάχ), και σ' Αυτόν έχουμε υποταχθεί (ως Μουσουλμάνοι).»»

(Το Κοράνιο 29:46)

Στο πλαίσιο αυτό κρίνεται σκόπιμο να τεθεί το ερώτημα: είναι η ανεκτικότητα των άλλων θρησκειών, όπως κηρύχθηκε από το Ισλάμ, ένα θέμα που εναπόκειται στους Μουσουλμάνους να αποφασίσουν σχετικά; Στην πραγματικότητα, η ανεκτικότητα στο Ισλάμ έχει ιδεολογική βάση το Κοράνιο και τις διδασκαλίες του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ), και δεν υπόκειται σε καμία ανθρώπινη παρέμβαση. Ως εκ τούτου, είναι μια σταθερή ισλαμική αρχή που δεν αλλάζει με την πάροδο του χρόνου ή του τόπου. Σύμφωνα με το Κοράνιο, κάθε ανθρώπινο ον πρέπει να τιμάται όπως τον/την έχει τιμήσει ο Αλλάχ:

«Και πράγματι, τιμήσαμε τα παιδιά του Αδάμ, και τα μεταφέραμε στην ξηρά και τη θάλασσα (δηλ. καταναγκάσαμε τη θάλασσα και τα ζώα της ξηράς, ώστε να τα χρησιμοποιείτε για να μεταφέρεστε), και τα εφοδιάσαμε με αγαθά, και τα προτιμήσαμε πάνω από πολλά από αυτά που δημιουργήσαμε με αξιοσημείωτη προτίμηση.»

(Το Κοράνιο 17:70)

Το Ισλάμ αποτελεί την τελική αποκάλυψη του Αλλάχ του Παντοδύναμου και είναι η θρησκεία της καθολικής αλήθειας για όλη την ανθρωπότητα. Όλα τα δόγματά του μπορούν να αντέξουν οποιαδήποτε πρόκληση. Τα παρακάτω εδάφια του Κορανίου τονίζουν αυτές τις αρχές:

«Ο Αλλάχ μαρτυρά ότι δεν υπάρχει άλλος θεός που να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο Αυτός, και (μαρτυρούν το ίδιο) οι άγγελοι, και όσοι έχουν γνώση. (Πάντα) Συντηρεί τη Δημιουργία Του με δικαιοσύνη. Δεν υπάρχει άλλος θεός που

να αξίζει να λατρεύεται παρά μόνο Αυτός, ο Αλ-‘Αζείζ (Παντοδύναμος), ο Αλ-Χακείμ (Πάνσοφος). Η μόνη αληθινή και αποδεκτή θρησκεία για τον Αλλάχ είναι το Ισλάμ. Και αυτοί στους οποίους δόθηκε η Βίβλος (Χριστιανοί και Εβραίοι) δεν διαφώνησαν (στη θρησκεία τους και έγιναν ομάδες και αιρέσεις) παρά μετά που τους ήλθε η γνώση (η Αποστολή του Μωχάμμαντ) από ζήλεια. Και όποιος αρνείται τα Εδάφια του Αλλάχ, τότε θα βρει ότι ο Αλλάχ είναι Γρήγορος στο να (τον) καλεί για λογοδότηση.»⁵⁵

(Το Κοράνιο 3:18-19)

«Αν ήθελε ο Κύριος σου, θα είχαν πιστέψει όσοι είναι στη γη, όλοι μαζί! Θα αναγκάσεις τότε την ανθρωπότητα μέχρι να γίνουν πιστοί;»

(Το Κοράνιο 10:99)

Στο Ισλάμ η αδικία θεωρείται ως μία από τις μεγαλύτερες αμαρτίες. Συνεπώς, η καταπίεση των ανθρώπων επειδή έχουν διαφορετικές πεποιθήσεις απορρίπτεται. Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) είπε:

«Η επίκληση ενός καταπιεσμένο ανθρώπου ακόμη κι αν είναι άπιστος ακούγεται (από τον Αλλάχ) απευθείας, χωρίς κανένα εμπόδιο.»⁵⁶

⁵⁵ Στον πραγματικό κόσμο όπως είναι, ο άνθρωπος έχει προικιστεί με διάφορες δυνατότητες και ικανότητες, έτσι ώστε να πρέπει να αγωνιστεί και να διερευνήσει και να φέρει τον εαυτό του σε αρμονία με το θέλημα του Αλλάχ. Ως εκ τούτου, η πίστη γίνεται ένα ηθικό επίτευγμα, και η αντίσταση στην πίστη γίνεται αμαρτία. Ως συμπληρωματική πρόταση, οι άνδρες της πίστης δεν πρέπει να είναι θυμωμένοι αν πρέπει να πολεμήσουν κατά της απιστίας. Και το πιο σημαντικό απ’ όλα είναι ότι θα πρέπει να προφυλαχθούν από τον πειρασμό του καταναγκασμού της πίστης, δηλαδή της επιβολής της στους άλλους με σωματικό καταναγκασμό. Η εξαναγκαστική πίστη δεν είναι πίστη (Μέρος του σχόλιου του μεταφραστή για το εδάφιο (10:99), του Κορανίου, King Fahad Printing Complex, σελ. 556557).

⁵⁶ Αφηγήθηκε ο Ιμάν Άχμαντ στο Μουσνάντ του. Όπως αναφέρθηκε στον Αλ-Καρανταγί το 1985.

8. Τελικές Παρατηρήσεις

Ανακεφαλαιώνοντας, η μισαλλοδοξία αποτελεί μια μόνιμη πρακτική όσων βρίσκονται στην εξουσία και αντιπροσωπεύουν τον Ιουδαϊσμό, το Χριστιανισμό και τον Ινδουισμό, και έχει μερικές φορές κατηχηθεί στις γραφές τους. Είτε αποκρύπτουν εντελώς ένα τμήμα της ανθρωπότητας είτε το αναφέρουν απλά για να το καταδιώξουν. Ο θάνατος ή ο προσηλυτισμός ήταν, τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα, η μόνη επιλογή που αντιμετώπιζαν οι μη-Χριστιανοί σε μια χριστιανική κοινωνία ή οι μη Ινδουιστές σε μια ινδουιστική κοινωνία. Άνθρωποι από διαφορετικές θρησκείες έχουν ζήσει σε ευημερία και έχουν απολαύσει την ελευθερία να ασκούν την πίστη τους. Ορισμένοι μάλιστα ζήτησαν άσυλο για να γλιτώσουν από θρησκευτικές διώξεις, όπως στην περίπτωση των Εβραίων της Ισπανίας.

Η δυστυχία των ανθρώπων με τη μορφή φτώχειας ή ασθένειας γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης ώστε να αλλάξει την πίστη των άλλων. Ο Stephen Neil έχει επεξηγήσει το πεδίο εφαρμογής αυτού του απάνθρωπου μονοπωλίου των ανθρώπων που υποφέρουν λέγοντας:

Ήταν ένα σύντομο χρονικό διάστημα από την άφιξη του ιεραποστόλου Lavigari στην Αλγερία που η χολέρα διαδόθηκε ευρέως. Ως αποτέλεσμα της οποίας έλαβε χώρα ένας λιμός. Ήταν σε θέση να συλλέξει 1800 ορφανά παιδιά, αφού είχε λάβει άδεια από τις γαλλικές αρχές για να τα προσηλυτίσει στον Χριστιανισμό· στη συνέχεια τα εφοδίασε με τη χριστιανική εκπαίδευση σε ορισμένους οικισμούς που χαρακτηρίστηκαν ως Τα Χριστιανικά Χωριά. Οι ενέργειες αυτές ενθάρρυναν και άλλους ιεραπόστολους σε άλλες χώρες να κάνουν ακριβώς το ίδιο. Ξεκίνησαν αγοράζοντας τα παιδιά σαν σκλάβους, και στη συνέχεια τα συγκέντρωναν σε Χριστιανικούς Οικισμούς.⁵⁷

Ο Neil συνέχισε να μιλά για τέτοια περιστατικά υποστηρίζοντας τα επιχειρήματά του με στατιστικά αγοραπωλησίας των ψυχών καθώς και της πίστης των ενδεών ανθρώπων λέγοντας:

Αυτή η διαδικασία (η αγορά παιδιών και ο εκχριστιανισμός τους) έχει επιτύχει στο βαθμό που ορισμένοι ιεραπόστολοι από το έτος

⁵⁷ Neill, Stephen. "A History of Christian Missionaries" (Μια Ιστορία Χριστιανικών Αποστόλων). Penguin Books., Νέα Υόρκη, 1979, σελ. 428-429.

1902 ήταν σε θέση να εγκαταστήσουν σε μια περιοχή, 250 αγροκτήματα που περιείχαν 5.000 περιωσμένα παιδιά.⁵⁸

Η Sigrid Hunke, η μεγάλη Γερμανίδα φιλόσοφος και ιστορικός, αναφέρθηκε στο βιβλίο της *Allah ist Ganz Anders* (*Ο Αλλάχ είναι εντελώς διαφορετικός*) στο μέρος της επιστολής που ο Oliverous, ο θεολογικός φιλόσοφος έγραψε κατά το 1221 στον Σαλαντίν (Σαλαχουντίν) εκφράζοντας τη βαθιά εκτίμησή του προς την ευγενή μεταχείριση που έλαβαν οι αιχμάλωτοι σταυροφόροι στρατιώτες μετά την ήττα τους στη μάχη του Χαττίν γράφοντας:

Για αιώνες, κανείς δεν έχει ακούσει για τέτοιο έλεος και γενναιοδωρία, ειδικά προς κάποιον βίαιο εχθρό αιχμάλωτο πόλεμο. Όταν ο Θεός αποφάσισε ότι θα έπρεπε να πέσουμε στα χέρια σας, δεν είδαμε στο πρόσωπό σας έναν αδίστακτο τύραννο. Αντ' αυτού, σας γνωρίσαμε ως φιλεύσπλαχνο πατέρα, που μας πλημμύρισε με την ευγένεια και τη γενναιοδωρία του, καθώς και ως υποστηρικτή σε δύσκολους καιρούς. Οι άνδρες των οποίων έχουμε σκοτώσει τους γονείς, τους γιους, τις κόρες, τους αδελφούς και τις αδελφές τους· και τους κάναμε να δοκιμάσουν τα πιο σκληρά βασανιστήρια, όταν γίναμε αιχμάλωτοί τους και ήμασταν έτοιμοι να πεθάνουμε από την πείνα, μας φέρθηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και μας προτίμησαν σε σχέση με τον εαυτό τους. Έκαναν αυτά ενώ ήμασταν αβοήθητοι και ανήμποροι.⁵⁹

Η Hunke συνέχισε για να αναφέρει μερικές από τις πιο αφάνταστες φρικαλεότητες που οι σταυροφόροι είχαν κάνει εναντίον των Μουσουλμάνων πολιτών στην Παλαιστίνη. Ένα από αυτά τα περιστατικά ήταν όταν ο βασιλιάς Ριχάρδος, ο Λεοντόκαρδος, ατίμασε τη φήμη του με τον πιο εξευτελιστικό τρόπο, όταν παραβίασε τον όρκο του σε τρεις χιλιάδες Μουσουλμάνους κρατουμένους και διέταξε να σφαγιαστούν. Ο Γάλλος βασιλιάς έκανε το ίδιο.⁶⁰

⁵⁸ Neil, 1979. σελ.429

⁵⁹ Sigrid Hunke, *Allah ist ganz anders*. SKd Bavaria Verlag & Handel GmbH: Munchen, σελ. 25 (Ήταν μετάφραση του συγγραφέα από την αραβική έκδοση στην αγγλική κι ύστερα στην ελληνική)

⁶⁰ Hunke, σελ.25-6.

Παρέχεται παρακάτω για τον αναγνώστη τμήμα ενός άρθρου το οποίο έχει γραφτεί από έναν από τους εξέχοντες Αμερικανούς στοχαστές, τον καθηγητή John L. Esposito, στο οποίο συνοψίζεται η ανοχή του Ισλάμ και των Μουσουλμάνων κατά το απόγειο της δύναμής τους:

Οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι θεωρούνταν Άνθρωποι του Βιβλίου (αυτοί που κατείχαν μια Γραφή (αποκάλυψη από τον Θεό)). Σε αντάλλαγμα για την υποταγή τους στο κράτος και την καταβολή ενός φόρου, αυτοί οι προστατευμένοι (Δίμμι) λαοί, θα μπορούσαν να ασκούν την πίστη τους και να κυβερνούνται από τους θρησκευτικούς ηγέτες τους και τους νόμους τους σε θέματα πίστης και ιδιωτικής ζωής (οικογενειακό δίκαιο).⁶¹

Ο Πρίγκιπας Κάρολος ήταν πολύ ειλικρινής στην ομιλία του για το Ισλάμ και τη Δύση στο κέντρο Ισλαμικών Σπουδών της Οξφόρδης όταν είπε:

Το Μεσαιωνικό Ισλάμ ήταν μια θρησκεία αξιοσημείωτης ανοχής για την εποχή του, επιτρέποντας στους Εβραίους και τους Χριστιανούς το δικαίωμα να ασκήσουν τις κληρονομημένες πεποιθήσεις τους και θέτοντας ένα παράδειγμα το οποίο δεν αντιγράφηκε, δυστυχώς, για πολλούς αιώνες στη Δύση...⁶²

Έτσι, το Ισλάμ αποδείχθηκε ότι είναι πιο ανεκτικό από τον επιβλητικό Χριστιανισμό, παρέχοντας μεγαλύτερη θρησκευτική ελευθερία για τους Εβραίους και τους Χριστιανούς. Οι περισσότερες τοπικές χριστιανικές εκκλησίες είχαν διωχθεί ως σχηματικές αναπαραστάσεις αιρετικών από μια ξένη Χριστιανική Ορθοδοξία. Το Ισλάμ ως ένα καθολικό σύστημα ανέχεται ανθρώπους με διαφορετικά θρησκευτικά υπόβαθρα και προστατεύει τα δικαιώματα των διαφόρων ατόμων ενάντια στην καταπίεση και τις διακρίσεις. Παράλληλα, τονίζει ότι είναι η μόνη απόλυτη αλήθεια με άφθονα αντικειμενικά και λογικά στοιχεία. Ο Tritton εξέφρασε την άποψή του σχετικά με αυτό το πολύ σπουδαίο χαρακτηριστικό της ανοχής στο

⁶¹ John L. Esposito. "Islam and Christianity Face to Face: An old conflict and prospects for a new ending." («Ισλάμ και Χριστιανισμός Πρόσωπο με πρόσωπο: Μια παλιά Σύγκρουση και οι προοπτικές για ένα νέο τέλος.») Common well. 31 Ιανουαρίου, 1997, σελ.12

⁶² Πρίγκιπας Κάρολος, "Islam and the West." (Το Ισλάμ και η Δύση) Arab News, 27 Οκτωβρίου, 1993. Στο R. Hill Addulsalam. "Women's Ideal Liberation." (Η Ιδανική Απελευθέρωση των Γυναικών) Abul-Qasim Publishing House: Jeddah, σελ. 41-3.

Ισλάμ λέγοντας: «Η εικόνα του Μουσουλμάνου στρατιώτη που προχωρεί με ένα σπαθί στο ένα χέρι και το Κοράνιο στο άλλο είναι ιδιαίτερα ψευδής».⁶³

Μόνο το Ισλάμ κηρύττει και τηρεί στην πράξη την ανεκτικότητα, ως μέρος των θεμελιωδών διδασκαλιών του, που δεν επιτρέπει καμία δεύτερη ερμηνεία. Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε απόκλιση από μέρος των Μουσουλμάνων ανά πάσα στιγμή στην ιστορία, η οποία είναι σπάνια, ο Λόγος του Δημιουργού θα επικρατήσει για πάντα. Μέσα από πολλά τυχαία παραδείγματα ισλαμικής ανοχής, επέλεξα γραπτά ως επί το πλείστον μη Μουσουλμάνων συγγραφέων, το Ισλάμ έχει εκδηλώσει μία απaráμιλλη μορφή ανεκτικότητας. Σε μια εποχή που το Ισλάμ βεβαιώνει ότι είναι το μόνο σύστημα που περιέχει την πλήρη αλήθεια καθώς αποκαλύφθηκαν και διατηρήθηκαν αναλλοίωτα τα πραγματικά Λόγια του Δημιουργού «Το Κοράνιο». Η ανοχή αυτή στην ανθρώπινη σφαίρα επέτρεψε στο Ισλάμ να επεκτείνει έναν πιο ανοιχτό τρόπο σκέψης στην πνευματική σφαίρα, και αυτό θα αποτελέσει το θέμα της επόμενης ενότητάς μου.

⁶³

A.S. Trittonin 'Islam' 1951.
in <http://web.ionsys.com/~remedy/Islam%20and%20the%20Prophet%20God.htm>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Καθολικότητα και Προώθηση της Επιστήμης

Αυτό το τμήμα του βιβλίου είναι αφιερωμένο πρώτα στο να εξετάσει μερικά από τα συστήματα ζωής που έχουν υιοθετηθεί στον κόσμο μας σήμερα. Μετά την εξέταση θα πρέπει να είμαστε σε θέση να αποφασίσουμε ποιο σύστημα εξυπηρετεί καλύτερα τις ανάγκες μας για ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής. Θα πρέπει επίσης να μας βοηθήσει να προσδιορίσουμε τα συστήματα εκείνα που εμποδίζουν τον εκπολιτισμό και την πρόοδο, καθώς και εκείνα τα οποία δεν παρέχουν καμία προτεραιότητα στις αξίες και την ηθική που στηρίζουν την κοινωνική, ψυχολογική και σωματική ευημερία του ανθρώπου. Για να πετύχει ένα καθολικό σύστημα, θα πρέπει να υιοθετήσουμε αυτό που είναι σε θέση να ανταποκριθεί και να εξισορροπήσει τις ανάγκες μας για μια καλύτερη ζωή και να αποτρέψει κάθε παράβαση που μπορεί να οδηγήσει στην καταστροφή και την εξαφάνιση της ανθρωπότητας.

1. Βουδισμός, Ινδουισμός και Επιστήμη

Αν λάβουμε υπόψη τον Βουδισμό ως προτεινόμενο καθολικό τρόπο ζωής, είναι εύκολα αντιληπτό ότι πραγματικός Βουδισμός σημαίνει πλήρη αφοσίωση σε είδωλα λατρείας και αφιέρωση του χρόνου κάποιου σε πλήρη μοναχικότητα και απομόνωση από τον περιβάλλοντα κόσμο, πράγμα που είναι γεμάτο αδικία. Ο άνθρωπος, σύμφωνα με τον Βουδισμό, θεωρείται πηγή του κακού. Προκειμένου αυτός να αποκτήσει την αρετή θα πρέπει να εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο και να ζήσει σε πλήρη απομόνωση. Μια τέτοια φιλοσοφία δεν μπορεί ποτέ να πετύχει την επίτευξη ψυχικής γαλήνης για τους οπαδούς του.

Τόσο στον Ινδουισμό όσο και στο Βουδισμό, ο κόσμος θεωρείται ως το κακό, και η σωτηρία νοείται ως απόρριψή του, δηλαδή, ως ελευθερία από τον κόσμο. Επιπλέον, αυτές οι θρησκείες κάνουν τη σωτηρία μια προσωπική, ατομικιστική υπόθεση, δεδομένου ότι την ορίζουν σε σχέση με

την συνειδησιακή κατάσταση, η οποία μπορεί να είναι προσωπική και μόνο. Η αλληλεπίδραση με τον έξω κόσμο θεωρείται ως κάτι κακό.⁶⁴

Οποιαδήποτε κοινωνική τάξη έχει αναπτυχθεί από τους Ινδουιστές αναφορικά με κάποιο κράτος, αυτοκρατορία, πολιτισμό ή μια ξεχωριστή ανθρώπινη κοινότητα έγινε κατά παρέκκλιση από τις διδασκαλίες τους. Η σημερινή Ινδία βάσισε το σύστημα της διακυβέρνησής της στη δημοκρατία, ανεξάρτητα από τα Ινδουιστικά κόμματα που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ινδική πολιτική.

Πιστεύω ότι τέτοιες στάσεις απέναντι στη ζωή, δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές σε έναν κόσμο όπως ο δικός μας, όπου έχουν πραγματοποιηθεί μεγάλες πρόοδοι στην τεχνολογία και αυτές έχουν γίνει πλέον αναπόσπαστο μέρος της ζωής μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία, πολλές από αυτές τις εξελίξεις στη βιομηχανία έχουν φέρει πολλές ανεπιθύμητες συνέπειες τόσο σε κοινωνικούς όσο και συσχετιζόμενους με την υγεία τομείς της κοινωνίας. Ένας σύγχρονος αθεϊστικός πολιτισμός, στο άλλο άκρο, δίνει στον άνθρωπο την πλήρη ελευθερία να ασχοληθεί με όλες τις πτυχές της χωρίς όρια αναφορικά με τη φύση ή τους ανθρώπους. Αυτό μπορεί να το δει κανείς στις ανεύθυνες πρακτικές στον τομέα της γενετικής μηχανικής και την καταστροφή της οικολογίας. Καθαρά υλικά κέρδη έχουν δέσει τα μάτια όσων επιζητούν την ανάπτυξη ενάντια στα καταστροφικά ηθικά, κοινωνικά και υγειονομικά προβλήματα που θέτουν πρωτοφανείς απειλές για την ανθρωπότητα.

Υλιστικές λύσεις που σπάνια πετυχαίνουν επιδιώκονται συνεχώς. Το AIDS, ο καρκίνος, η φτώχεια, ο αναλφαβητισμός, το κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το αλκοόλ και πολλά άλλα κοινωνικά προβλήματα έχουν αυξηθεί σε ανησυχητικά ποσοστά. Τα υλιστικά κέρδη έχουν γίνει σημαντικοί στόχοι σε βάρος των αξιών και της ηθικής. Ωστόσο, η απόσχιση, στο άλλο άκρο, απορρίπτοντας οποιαδήποτε συμμετοχή στις κοσμικές υποθέσεις έρχεται σε αντίθεση με την πραγματική φύση του ανθρώπου. **Η ανάγκη είναι επιτακτική για ένα σύστημα που δεν χειραγωγείται από στενά υλιστικά συμφέροντα μιας απρόσεκτης άπληστης μειονότητας και την ίδια στιγμή η επίτευξη μιας ισορροπίας μεταξύ των αναγκών του ανθρώπου για πρόοδο στην επιστήμη και την τεχνολογία.**

⁶⁴ Al- Faruqi, 1404, σελ. 101.

2. Το Ισλάμ και η Επιστήμη

Το Ισλάμ λύνει αυτό το δίλημμα με την υιοθέτηση μιας μετριοπαθούς στάσης σε σχέση με αυτό το θέμα. Ο άνθρωπος δεν έχει στερηθεί το δικαίωμα να απολαμβάνει τη ζωή με την προϋπόθεση ότι δεν παραβιάζει τα δικαιώματα των άλλων δημιουργιών του Αλλάχ, όπως περιγράφεται από Αυτόν στο Κοράνιο (7: 31-32):

«Ω! Παιδιά του Αδάμ! Να στολίζεστε (να φοράτε καθαρά και καλά ρούχα) όταν πάτε σε οποιοδήποτε τζαμί, και τρώτε και πίνετε, αλλά μη σπαταλάτε, γιατί (ο Αλλάχ) δεν αγαπά τους σπάταλους. Πες (ω Μωχάμμαντ): «Ποιος απαγόρευσε το στόλισμα με ενδύματα που παρείχε ο Αλλάχ στους δούλους Του, και Ατ-Ταγιμπάτ [κάθε είδους Χαλάλ (νόμιμα)] φαγητά;» Πες: «Αυτά είναι, στη ζωή αυτού του κόσμου γι' αυτούς που πιστεύουν, (και) αποκλειστικά γι' αυτούς την Ημέρα της Ανάστασης (οι άπιστοι δε θα έχουν μερίδιο σ' αυτά).» Έτσι εξηγούμε τα Αγιάτ (Ισλαμικούς Νόμους) με λεπτομέρεια για τους ανθρώπους που έχουν γνώση.»

Οποιοδήποτε σύστημα ζωής εμποδίζει την πρόοδο της ανθρωπότητας στις επιστήμες και την τεχνολογία που είναι προς όφελος της ανθρωπότητας δεν είναι άξιο να επιλεγεί ως τρόπος ζωής. Το Ισλάμ βρίσκεται ψηλά στο θέμα αυτό, δεδομένου ότι είναι η μόνη θρησκεία που έχει ανοίξει τις πόρτες για μεγάλα άλματα σε όλους τους τομείς των επιστημών. Οι Μουσουλμάνοι δεν πετυχαίνουν στον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας, όταν αποστασιοποιούνται από τις αγνές διδασκαλίες του Ισλάμ. Αποικιοκράτες και Ανατολιστές ανακάλυψαν αυτό το γεγονός, και ως εκ τούτου προσπάθησαν να αποσπάσουν την προσοχή των Μουσουλμάνων μακριά από την πραγματική πηγή ανάπτυξης. Πολλοί ιστορικοί έχουν αναγνωρίσει αυτό το γεγονός. Ανάμεσά τους, ο Philip Hitti, ο οποίος λέει, αναφερόμενος στον Αλ-Χουαρίζμι, έναν διάσημο Μουσουλμάνο μελετητή στον τομέα των μαθηματικών:

Ένα από τα καλύτερα επιστημονικά μυαλά του Ισλάμ, ο Αλ-Χουαρίζμι, είναι αναμφίβολα ο άνθρωπος που άσκησε τη

μεγαλύτερη επιρροή στη μαθηματική σκέψη καθ' όλη τη διάρκεια του Μεσαίωνα.⁶⁵

Ο M. Charles, ένας Γάλλος επιστήμονας, αναφέρεται στη συμβολή ενός άλλου Μουσουλμάνου μαθηματικού, του Αλ-Μπατάνι, λέγοντας:

*Ο Αλ-Μπατάνι ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε στα έργα του τις εκφράσεις ημίτονο και συνημίτονο. Ο ίδιος τα εισήγαγε στην γεωμετρία και τα αποκαλεί επεκταμένη σκιά. Είναι αυτό που ονομάζεται στη σύγχρονη τριγωνομετρία η εφαπτομένη.*⁶⁶

Οι ιστορικοί τονίζουν ότι οι σύγχρονες επιστήμες είναι υπόχρεες στους Μουσουλμάνους για μεγάλες προόδους σε πολλά επιστημονικά πεδία. Όπως αναφέρει ο Fauriel (1846):

*Η επαφή μεταξύ των δύο πολιτισμών --του Χριστιανικού και του Μουσουλμανικού-- είχε καθιερωθεί από κανονικές και καλά τεκμηριωμένες διαδρομές. Σε αυτό έπαιζαν κύριο ρόλο το εμπόριο και το προσκύνημα. Η χερσαία και θαλάσσια κυκλοφορία μεταξύ Ανατολής και Δύσης είχε ήδη ανθίσει από τον ενδέκατο αιώνα. Ήταν μέσω της Ισπανίας, της Σικελίας και της νότιας Γαλλίας, οι οποίες ήταν υπό την άμεση κυριαρχία των Σαρακηνών που ο ισλαμικός πολιτισμός εισήλθε στην Ευρώπη.*⁶⁷

Έως τα μέσα του έκτου αιώνα, ο μουσουλμανικός πολιτισμός είχε ήδη κυριαρχήσει στην Ισπανία. Οι Ισπανοί εκείνης της εποχής θεωρούσαν τα αραβικά ως το μόνο μέσο για την επιστήμη και τη λογοτεχνία. Η σημασία τους ήταν τέτοια που οι Εκκλησιαστικές Αρχές είχαν αναγκαστεί να έχουν τη συλλογή των κανόνων που χρησιμοποιούνταν στις ισπανικές εκκλησίες μεταφρασμένη στις λατινογενείς γλώσσες, (προκάτοχες της σύγχρονης ισπανικής) καθώς οι δύο γλώσσες χρησιμοποιούνταν μαζί σε όλη τη μουσουλμανική Ισπανία. Η Χριστιανική Ισπανία αναγνώρισε αυτή την ανωτερότητα των μουσουλμάνων. Γύρω στο 830, ο Αλφόνσο ο Μέγας, βασιλιάς των Αυστριακών, είχε στείλει δύο Σαρακηνούς μουσουλμάνους λόγιους να λειτουργήσουν ως δάσκαλοι για το γιο και διάδοχό του.

⁶⁵ Philip K. Hitti. "Precis de Histoire des Arabes". (Short History of the Arabs/ Σύντομη Ιστορία των Αράβων). Payot, Paris, 1950.

⁶⁶ M. Charles. "Apercu historique des methodes en geometrie". (Historical Outline of Geometrical Methods/ Ιστορικό Περίγραμμα Γεωμετρικών Μεθόδων). Στο Bammate.

⁶⁷ Στον Haidar Bammate. "Muslim Contribution to Civilization" (Η Μουσουλμανική Συνεισφορά στον Πολιτισμό). American Trust Publications, 1962. σελ. 16.

Μετά τη διεξαγωγή μιας αυστηρής συγκριτικής έρευνας της Βίβλου και του Κορανίου για τις μεγάλες ανακαλύψεις της σύγχρονης επιστήμης, ο Γάλλος διάσημος επιστήμονας και μέλος της Γαλλικής Επιστημονικής Ακαδημίας παρατήρησε την απουσία αντιφάσεων μεταξύ των περιεχομένων του Κορανίου και των ίδιων των ανακαλύψεων. Επιπλέον, βρήκε ότι το Κοράνιο περιγράφει τόσο τους ορατούς όσο και τους αόρατους κόσμους με έναν εντελώς ακριβή τρόπο:

Το Κοράνιο αποτελεί συνέχεια των δύο αποκαλύψεων που προηγήθηκαν και δεν είναι μόνο απαλλαγμένο από αντιφάσεις στις αφηγήσεις του, ή από τα σημάδια διαφόρων ανθρώπινων χειρισμών που βρίσκονται στα Ευαγγέλια, αλλά επιπλέον παρέχει μια ποιότητα μοναδική για όσους το εξετάζουν αντικειμενικά και υπό το φως της επιστήμης, δηλαδή την πλήρη συμφωνία του με τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα. Επιπλέον, δηλώσεις βρίσκονται σε αυτό που είναι συνδεδεμένες με την επιστήμη: και όμως είναι αδιανόητο ένας άνθρωπος της εποχής του Μωχάμμαντ να μπορούσε να ήταν ο συγγραφέας τους. Ως εκ τούτου, η σύγχρονη επιστημονική γνώση μάς επιτρέπει να κατανοήσουμε ορισμένα εδάφια του Κορανίου, τα οποία, μέχρι τώρα, δεν είχε καταστεί δυνατόν να ερμηνεύσουμε.⁶⁸

3. Το Αντίκτυπο των Μουσουλμανικών Επιστημών στην Ευρώπη

Η επιστημονική φήμη των Μουσουλμάνων είχε εξαπλωθεί μακριά και ευρέως, και προσέλκυσε την πνευματική ελίτ του δυτικού κόσμου στην Ανδαλουσία, τη Σικελία και τη νότια Ιταλία. Την ίδια στιγμή όταν ο Μουσουλμανικός πολιτισμός ευημερούσε κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, ο Χριστιανικός κόσμος ζούσε στο απόλυτο σκοτάδι. Ο Philip Hitti σημείωσε:

Κανένας άλλος λαός δεν πραγματοποίησε τόσο σημαντική συμβολή στην πρόοδο της ανθρωπότητας, όση οι Άραβες, αν πάρουμε τον όρο αυτό να σημαίνει όλους εκείνους των οποίων η

⁶⁸ Morris Bucaille. “The Bible, the Qur’an and Science” (Η Βίβλος, το Κοράνιο και η Επιστήμη). 4^η έκδοση, σελ.268.

μητρική γλώσσα ήταν τα αραβικά και όχι μόνο εκείνους που ζούσαν στην Αραβική Χερσόνησο. Για αιώνες, τα αραβικά ήταν η γλώσσα της μάθησης, του πολιτισμού και της πνευματικής προόδου για το σύνολο του πολιτισμένου κόσμου, με εξαίρεση την Άπω Ανατολή. Από τον ένατο έως τον δωδέκατο αιώνα, υπήρχαν περισσότερα φιλοσοφικά, ιατρικά, ιστορικά, θρησκευτικά, αστρονομικά και γεωγραφικά έργα γραμμένα στα αραβικά από ό,τι σε οποιαδήποτε άλλη ανθρώπινη γλώσσα.⁶⁹

Ήταν τα επιτεύγματα των μουσουλμάνων στην επιστήμη και στη διάχυση της γνώσης που πυροδότησαν την έναρξη της σύγχρονης προόδου μας στον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας. Ο Αλ-Νάνταουι σχολιάζει σχετικά με αυτό γράφοντας:

Εν τω μεταξύ, χάρη στις ισλαμικές και μουσουλμανικές επιστημονικές επιρροές, το ηφαίστειο της γνώσης είχε σκάσει στην Ευρώπη. Οι στοχαστές και επιστήμονές της είχαν σπάσει την πνευματική δουλεία. Αντέκρουσαν με τόλμη τις εκκλησιαστικές θεωρίες, οι οποίες βασίστηκαν σε παράλογα αποδεικτικά στοιχεία, και διακήρυξαν τις δικές τους έρευνες. Η παπική αρχή⁷⁰ αντέδρασε ανελέητα. Καθιέρωσε τους ιεροεξεταστές ώστε να ανακαλύψουν, και να τιμωρήσουν, τους αιρετικούς που κρύβονταν σε πόλεις, σπίτια, αποθήκες, σπηλιές και πεδιάδες. Ο θεσμός πραγματοποίησε το καθήκον του με τέτοια βάνανυση προθυμία που ένας Χριστιανός θεολόγος αναφώνησε ότι ήταν σχεδόν αδύνατο για έναν άνθρωπο να είναι Χριστιανός, και να πεθάνει στο κρεβάτι του. Υπολογίζεται ότι μεταξύ του 1481 και του 1801 η Ιερά Εξέταση τιμώρησε τριακόσιες σαράντα χιλιάδες άτομα, σχεδόν τριάντα δύο χιλιάδες από τους οποίους κάηκαν ζωντανοί συμπεριλαμβανομένου του μεγάλου επιστήμονα, Bruno, του οποίου το μόνο έγκλημα ήταν ότι δίδαξε την πληθώρα των κόσμων. Ο Bruno παραδόθηκε στις κοσμικές αρχές ώστε να τιμωρηθεί με όση το δυνατόν περισσότερη ελεημοσύνη, και χωρίς να χυθεί αίμα, το οποίο, στην πραγματικότητα, ήταν η φρικτή φόρμουλα τού να κάψουν

⁶⁹ Philip K. Hitti. "Precis de Histoire des Arabes". (Short History of the Arabs/ Σύντομη Ιστορία των Αράβων). Payot, Paris, 1950.

⁷⁰ Πώς είναι δυνατόν τα πράγματα και τα κείμενα εκείνων των κληρικών να γίνουν αποδεκτά ως η βάση του Χριστιανισμού σήμερα;

έναν αιχμάλωτο στην πυρά. Ο Γαλιλαίος, ένας άλλος επιστήμονας όχι λιγότερο σημαντικός, σε αντίθεση με τις Γραφές, βασανίστηκε από τους ιεροεξεταστές για τον ισχυρισμό ότι η γη κινείται γύρω από τον ήλιο.⁷¹

Σύμφωνα με τον Draper στο βιβλίο του «*Ιστορία της Σύγκρουση μεταξύ Θρησκείας και Επιστήμης*», η πνευματική στασιμότητα του κλήρου και οι θηριωδίες που διαπράχθηκαν από την Ιερά Εξέταση οδήγησαν τους φωτισμένους τομείς της ευρωπαϊκής κοινωνίας να επαναστατήσουν όχι μόνο εναντίον του κλήρου και της εκκλησίας, αλλά και εναντίον όλων των αξιών και κάθε είδους αλήθειας που δεν είχε διαφθαρεί από το δόλιο κλήρο.⁷²

4. Η Ρηχότητα της Σύγχρονης Επιστήμης

Η μελέτη της επιστήμης, την οποία το Ισλάμ έδωσε στη Δύση, ήταν σε μεγάλο βαθμό απόλυτα σύμφωνη με τις διδασκαλίες του Αλλάχ. Ωστόσο, από τον 14ο αιώνα μέχρι και σήμερα, οι δυτικές κοινωνίες έχουν αποκλίνει από αυτήν την ισλαμική επιστημονική παράδοση. Το Ισλάμ απαιτεί οι άνθρωποι να αναλάβουν την ευθύνη για την ανάπτυξη της επιστήμης που ωφελεί όλους τους ανθρώπους χωρίς να βλάπτει τους άλλους· σεβόμενη παράλληλα τη φύση. Το Ισλάμ τονίζει επίσης μια πολύ σημαντική αρχή ότι η επιστήμη δεν μπορεί να μετατραπεί σε θεό, για έναν πολύ απλό λόγο, ότι δηλαδή, η γνώση μας είναι σχετική και συγκυριακή, και ως εκ τούτου οι επιστήμες μας είναι, επίσης, σχετικές και συγκυριακές. Ο Μωχάμμαντ Κοτμπ γράφει:

Ο θεός της επιστήμης έχει, ωστόσο, αποδειχθεί ότι είναι εξαιρετικά άστατος, με συνεχώς μεταβαλλόμενες θέσεις, που επικυρώνουν ένα πράγμα ως αλήθεια και πραγματικότητα σήμερα και το απορρίπτουν την άλλη μέρα ως ψευδές και πλαστό. Κατά συνέπεια, οι λάτρες του είναι καταδικασμένοι σε μια διαρκή κατάσταση ανησυχίας και άγχους, για το πώς μπορούν να βρουν ανάπαυση και ψυχική γαλήνη στο πλαίσιο

⁷¹ Al-Nadawi, σελ. 127.

⁷² Λεπτομέρειες για αυτό το θέμα βρίσκονται στο J. W. Draper. “History of the Conflict between Religion and Science”. (Ιστορία της Διαμάχης Μεταξύ Θρησκείας και Επιστήμης), Λονδίνο, 1927

ενός τέτοιου ιδιότροπου θεού; Το ότι η σύγχρονη Δύση έχει προσβληθεί με αυτήν την αβεβαιότητα και ανησυχία φαίνεται από το μεγάλο αριθμό των ψυχολογικών και νευρικών διαταραχών που είναι τόσο κοινά φαινόμενα στις σύγχρονες κοινωνίες του σήμερα.

Προσθέτει επίσης:

Ακόμα ένα αποτέλεσμα αυτής της αποστασίας της σύγχρονης επιστήμης είναι ότι ο κόσμος στον οποίο ζούμε έχει καταστεί κενός νοήματος και σκοπού, χωρίς κάποια υψηλότερη τάξη ή δύναμη να τον καθοδηγήσει. Η ένταση και οι συγκρούσεις μεταξύ των διαφορετικών δυνάμεων έχουν γίνει η τάξη της ημέρας. Ως αποτέλεσμα τα πάντα σε αυτόν τον κόσμο αλλάζουν.⁷³

Αυτή η κακή χρήση της επιστήμης έχει επηρεάσει όλους τους τομείς της ζωής - τον πολιτικό, οικονομικό, εκπαιδευτικό, ιατρικό, ακόμη και τον φερόμενο ως επιστημονικό κόσμο γεγονότων. Όλοι αυτοί οι παράγοντες παροτρύνουν τον άνθρωπο να αναζητήσει ένα σύστημα στο οποίο να μπορεί να βρει ικανοποίηση, ειρήνη, ηρεμία, και απαλλαγή από αντιφάσεις.

Ένα παράδειγμα τέτοιας λανθασμένης επιστήμης είναι η προκατάληψη εναντίον των μαύρων για το μεγαλύτερο μέρος των ΗΠΑ. Η άνοδος του ψευδο-επιστημονικού ρατσισμού και η δημοτικότητα των ιδεών της κοινωνικής μηχανικής μεταξύ της λευκής ελίτ της Λατινικής Αμερικής αντιστρατεύτηκαν ενάντια στην κοινωνική αποδοχή του μαύρου πληθυσμού. Οι θετικιστικοί οπαδοί του Γάλλου φιλοσόφου Auguste Comte θεώρησαν πως οι Αφρικανοί απείχαν πολύ από το να είναι έτοιμοι για το στάδιο της τεχνικής νεωτερικότητας, και τους παραμέλησαν. Οπαδοί του κοινωνικού δαρβινισμού θεώρησαν την αφρικανική διάσταση της πλουραλιστικής κοινωνίας ως ένα σημάδι θεμελιώδους αδυναμίας, επειδή έλαβαν ως δεδομένη την φυσική ανωτερότητα της λευκής φυλής.⁷⁴

⁷³ Qutb, Muhammad. "Islam and the Crisis of the Modern World. Islam its Meaning and Message". (Το Ισλάμ και η Κρίση του Σύγχρονου Κόσμου. Το Ισλάμ, η Σημασία και το Μήνυμά του), Khurshid Ahmed. The Islamic Foundation, Λονδίνο. 1980. σελ. 244

⁷⁴ "Black in the Americas", Microsoft (R) Encarta (R) 96 Encyclopedia. (c) 1993-95 Microsoft Corporation. Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται. (c) Funk & Wagnall Corporation. Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

5. Γιατί Ενθαρρύνει το Ισλάμ την Επιστήμη και την Εξέλιξη;

Γιατί είναι το Ισλάμ το μοναδικό σύστημα ζωής που μπορεί να ενσωματώσει τις ανάγκες του ανθρώπου για εξέλιξη και ανακάλυψη του σύμπαντος γύρω του; Τα χαρακτηριστικά που διακρίνουν το Ισλάμ από άλλα δόγματα οδήγησαν τον Gibb (έναν πολύ γνωστό ανατολιστή) να γράψει:

Το είδος της κοινωνίας που χτίζει μια κοινότητα για τον εαυτό της, εξαρτάται ουσιαστικά από την πεποίθησή της ως προς τη φύση και το σκοπό του σύμπαντος και το μέρος της ανθρώπινης ψυχής μέσα σε αυτό. Αυτό είναι ένα αρκετά γνωστό δόγμα και επαναλαμβάνεται από χριστιανικούς άμβωνες κάθε βδομάδα. Αλλά το Ισλάμ, ενδεχομένως, είναι η μόνη θρησκεία, που είχε διαρκώς ως στόχο να δημιουργήσει μια κοινωνία βασισμένη σε αυτήν την αρχή. Πρωταρχικό εργαλείο ήταν το δίκαιο (Σαρί'α)⁷⁵.

Γιατί είναι το Ισλάμ η μοναδική θρησκεία που μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες της ανθρωπότητας και να ενσωματώσει και να αλληλεπιδράσει με το σύμπαν με αρμονικό τρόπο; Απλούστατα επειδή όλες οι άλλες θρησκείες και δόγματα δεν έχουν υιοθετήσει έναν πραγματικά μονοθεϊστικό τρόπο ζωής. Τόνισαν την προσωποποίηση του θεού μέσω της φύσης. Υπέθεσαν, επίσης, ότι η αντίφαση ήταν ουσιαστικό χαρακτηριστικό της γνώσης. Ως εκ τούτου, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου μεγαλύτερης από 1000 χρόνια, όταν ο Χριστιανισμός, για παράδειγμα, έλεγχε τα μυαλά των ανθρώπων, αυτή η εποχή δεν παρήγαγε καμία φυσική επιστήμη. Οι Χριστιανοί, οι Ινδουιστές, οι Βουδιστές, κ.λπ., δεν μπορούσαν να υιοθετήσουν μια επιστημονική στάση μέχρι που το Ισλάμ τους απελευθέρωσε από τον πολυθεϊσμό τους⁷⁶, ο οποίος επιβλήθηκε από τις θρησκευτικές αρχές, και έως ότου εκτέθηκαν στη μουσουλμανική

⁷⁵ H.A.R. Gibb. "Modern Trends in Islam" (Σύγχρονες Τάσεις στο Ισλάμ), σελ. 86-7.

⁷⁶ Τέτοια παραδείγματα είναι η Αγία Τριάδα στο Χριστιανισμό, η λατρεία των αγίων και η μεγάλη επιρροή των ιερέων. Όσο για τον Ινδουισμό, ο Gustave le Bon ανέφερε στο κλασικό βιβλίο του «Les Civilization del Inde» ότι οι Βέδες δίνουν τον αριθμό των Ινδουιστών θεών στους 33. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, λατρεύονταν από τους Ινδουιστές 33 εκατομμύρια θεοί. Σχεδόν όλα όσα είχαν οποιαδήποτε ελκυστικότητα ή χρησιμότητα είχαν κατοχυρωθεί με θεία χαρακτηριστικά. σελ. 440-1.

επιστημονική επανάσταση. Ούτε ο Ινδουισμός, ούτε ο Βουδισμός, ούτε ο Χριστιανισμός δεν μπορούσαν να ανυψώσουν τους οπαδούς τους ώστε να συμμετάσχουν στην επιστημονική σκέψη. Παρ' όλα αυτά, από τη στιγμή που έγιναν μουσουλμάνοι και λάτρευαν τον Παντοδύναμο Θεό και μόνο, έγιναν επιστήμονες και μεγάλοι στοχαστές στο πλευρό μουσουλμάνων Αράβων της εποχής εκείνης. Παραδείγματα από την ιστορία όπως παρουσιάστηκαν παραπάνω αποτελούν μεγάλους μάρτυρες.

Οι Μουσουλμάνοι είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν τα προσόντα που απαιτούνται για την επιστημονική σκέψη και την πρόοδο για δύο κυρίως λόγους: πρώτον, το Κοράνιο και οι ευγενείς παραδόσεις του Προφήτη Μωχάμμαντ παρότρυναν τους ανθρώπους να εξετάσουν και να μελετήσουν τη φύση τους, καθώς και τον εαυτό τους και τον κόσμο γύρω τους.

Πράγματι, ο Αλλάχ είναι 'Αξείζ (Παντοδύναμος) και Γαφούρ (Συγχωρεί τα Πάντα). (Το Κοράνιο 35:28)

Πες: «Είναι ίσοι όσοι γνωρίζουν και όσοι δε γνωρίζουν; Στ' αλήθεια αυτοί που θα λάβουν υπόψη (νουθέτηση από τα Εδάφια και Σημεία του Αλλάχ) είναι εκείνοι που έχουν μυαλό. (Το Κοράνιο 39:9)

Ο Αλλάχ εξυψώνει σε βαθμούς αμοιβής και ευαρέστησης όσους από σας πιστεύουν και εκείνους στους οποίους έχει δοθεί γνώση (επιστήμη). Και ο Αλλάχ για ό,τι κάνετε έχει απεριόριστη γνώση. (Το Κοράνιο 58:11)

Μα δεν συλλογίζονται, το Κοράνιο; Αν ήταν από άλλον εκτός από τον Αλλάχ, θα έβρισκαν σίγουρα μέσα του πολλές αντιφάσεις. (Το Κοράνιο 4:82)

Μα δεν βλέπουν (γνωρίζουν) οι άπιστοι πως οι ουρανοί και η γη ήταν μία ενιαία οντότητα που έπειτα Εμείς τα σχίσαμε (σε δυο μέρη) και από το νερό δημιουργήσαμε κάθε ζωντανό ον; Δε θα πιστέψουν λοιπόν; (Το Κοράνιο 21:30)

Θα τους δείξουμε τα Σημεία Μας στο σύμπαν, και στους εαυτούς τους, μέχρι να γίνει φανερό σ' αυτούς ότι αυτό (το Κοράνιο) είναι η Αλήθεια. Μα δεν αρκεί ότι ο Κύριός σου είναι Μάρτυρας για τα πάντα; (Το Κοράνιο 41:53)

Πολλά από αυτά τα σημάδια έχουν συζητηθεί διεξοδικά στο Κοράνιο και αργότερα ανακαλύφθηκαν από επιστήμονες καθώς εξελίχθηκαν στη γνώση τους και στις επιστημονικές τεχνικές τους για την ανάπτυξη της έρευνας. Το παρακάτω απόσπασμα αναφέρεται σε ένα μόνο σημείο όπου επιστήμονας βρήκε σημαντικές λεπτομέρειες στο Κοράνιο.

«Η (οι πράξεις των απίστων) μοιάζουν, με το βαθύ σκοτάδι στο βυθό της βαθιάς θάλασσας που έχει σκεπαστεί με κύματα που πάνω τους είναι άλλα κύματα και από πάνω τους σύννεφα. Βαθιά σκοτάδια το ένα πάνω στ' άλλο που αν βγάζει (κανείς) το χέρι του, σχεδόν δεν το βλέπει. Και σ' όποιον ο Αλλάχ δεν του κάνει (δίνει) φως, δεν έχει –τότε- φως.»

(Το Κοράνιο 24:40)

Αυτό το εδάφιο αναφέρει το σκοτάδι που βρίσκεται στις βαθιές θάλασσες και τους ωκεανούς, όπου αν ένας άνθρωπος απλώσει το χέρι του, δεν μπορεί να το δει. Το σκοτάδι στις βαθιές θάλασσες και τους ωκεανούς βρίσκεται περίπου σε βάθος 200 μέτρων και κάτω. Σε αυτό το βάθος, δεν υπάρχει σχεδόν κανένα φως (δείτε την παρακάτω εικόνα).

Εικόνα: Μεταξύ 3 και 30 τοις εκατό του ηλιακού φωτός ανακλάται στην επιφάνεια της θάλασσας. Στη συνέχεια, σχεδόν όλα από τα επτά χρώματα του φάσματος του φωτός απορροφούνται το ένα μετά το άλλο στα πρώτα 200 μέτρα, εκτός από το μπλε φως. [“Oceans”, (Ωκεανοί), Elder και Pernetta, σελ. 27.]

Κάτω από βάθος 1000 μέτρων δεν υπάρχει καθόλου φως. Τα ανθρώπινα όντα δεν είναι σε θέση να βουτήξουν σε βάθος πάνω από σαράντα μέτρα χωρίς τη βοήθεια υποβρυχίων ή ειδικού εξοπλισμού. Τα ανθρώπινα όντα δεν

μπορούν να επιβιώσουν χωρίς βοήθεια στο βαθύ σκοτεινό μέρος των ωκεανών, δηλαδή σε βάθος 200 μέτρων και βαθύτερα.

Οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει πρόσφατα αυτό το σκοτάδι μέσω ειδικού εξοπλισμού και υποβρυχίων που τους επέτρεψαν να βουτήξουν στα βάθη των ωκεανών.

Μπορούμε επίσης να καταλάβουμε από τις παρακάτω προτάσεις στον προηγούμενο στίχο, «...**με το βαθύ σκοτάδι στο βυθό της βαθιάς θάλασσας που έχει σκεπαστεί με κύματα που πάνω τους είναι άλλα κύματα και από πάνω τους σύννεφα...**» (Κοράνιο), ότι τα βαθιά νερά των θαλασσών και των ωκεανών καλύπτονται από τα κύματα, και πάνω απ' αυτά τα κύματα είναι άλλα κύματα. Είναι σαφές ότι η δεύτερη σειρά των κυμάτων είναι τα επιφανειακά κύματα που βλέπουμε, διότι ο στίχος αναφέρει ότι πάνω από τα δεύτερα κύματα υπάρχουν σύννεφα. Αλλά, τι γίνεται με τα πρώτα κύματα; Οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει πρόσφατα ότι υπάρχουν εσωτερικά κύματα, τα οποία «εμφανίζονται σε πυκνές επιφάνειες μεταξύ στρωμάτων διαφορετικών πυκνοτήτων.» (Δείτε την παρακάτω εικόνα).

Εικόνα: Εσωτερικά κύματα στο σημείο επαφής δύο στρωμάτων νερού με διαφορετικές πυκνότητες. Το ένα είναι πυκνό (το κατώτερο), το άλλο είναι λιγότερο πυκνό (το ανώτερο). [“Oceanography”, (Ωκεανογραφία), Gross, σελ. 204].

Τα εσωτερικά κύματα καλύπτουν τα βαθιά νερά των θαλασσών και των ωκεανών, διότι τα βαθιά νερά έχουν μεγαλύτερη πυκνότητα από τα νερά που βρίσκονται από πάνω τους. Τα εσωτερικά κύματα δρουν σαν τα κύματα της επιφάνειας. Μπορούν επίσης να σπάσουν, όπως ακριβώς και τα επιφανειακά κύματα. Το ανθρώπινο μάτι δεν μπορεί να δει τα εσωτερικά κύματα, αλλά μπορούν να ανιχνευθούν με τη μελέτη της θερμοκρασίας ή των αλλαγών της αλατότητας σε μια δεδομένη τοποθεσία.⁷⁷

Για την ακρίβεια, αυτό το εδάφιο που μιλάει για το πώς δημιουργήθηκε το σύμπαν περιέχει την ίδια πληροφορία για την οποία

⁷⁷ Το παραπάνω μεγάλο απόσπασμα λήφθηκε ολόκληρο από το “A Brief Illustrated Guide to Understanding Islam” (Ένας Σύντομος Εικονογραφημένος Οδηγός για την Κατανόηση του Ισλάμ) του I. A. Ibraheem. Darusalam: Houston, 2002, σελ.20-22

απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ το 1973 σε δύο φυσικούς. Ωστόσο, αυτά τα επιστημονικά δεδομένα είχαν ήδη αποκαλυφθεί στον Προφήτη Μωχάμμαντ περισσότερα από 1400 χρόνια πριν.⁷⁸

Δεύτερον, το Ταουχίντ (η λατρεία του Αλλάχ μόνο) είναι η ουσία πάνω στην οποία είναι χτισμένο το Ισλάμ. Απορρίπτει όλα τα είδη μύθων και δεισιδαιμονιών, δεδομένου ότι αυτά αποτελούν τους μεγαλύτερους εχθρούς της επιστήμης. Το Ταουχίντ αποδίδει όλες τις πτυχές της αιτιότητας στον Αλλάχ. Ως εκ τούτου, οι μελετητές θα πρέπει να είναι σε θέση να διερευνήσουν και να ανακαλύψουν τις σχέσεις αυτές, να τις γνωρίσουν, και στη συνέχεια να τις χρησιμοποιούν υπέρ της ανθρωπότητας.⁷⁹

Μετά από τη μακρά και πικρή διαμάχη μεταξύ της επιστήμης και των άλλων θρησκειών, το Ισλάμ ήρθε για να φέρει την αρμονία μεταξύ της θρησκείας του Αλλάχ και της επιστήμης σε αυτόν τον αιώνα της επιστήμης. Στο πλαίσιο αυτό, η “Muslim World League” (Παγκόσμια Μουσουλμανική Ένωση) έχει ιδρύσει μια επιτροπή η οποία ειδικεύεται στην διερεύνηση των επιστημονικώς αποδεδειγμένων γεγονότων, όπως περιγράφονται στο Κοράνιο και τη Σούννα (διδασκαλίες του Προφήτη Μωχάμμαντ ﷺ).⁸⁰

Εν ολίγοις, οι άλλοι τρόποι ζωής (ο Χριστιανισμός, ο Βουδισμός, ο καπιταλισμός, ο κομμουνισμός και ο Ινδουισμός) δεν έχουν έρθει ποτέ σε μια ενιαία αντίληψη του Αλλάχ, του ανθρώπου ή της φύσης. Έτσι, οι απόψεις τους για την επιστήμη ήταν απατηλές. Η ενότητα του Ισλάμ επιτρέπει μια σωστή επιστημονική άποψη, η οποία προάγει την πρόοδο και την ανάπτυξη στους τομείς της επιστήμης και της τεχνολογίας. Μια τέτοια κατανόηση της πραγματικότητας και της σχέσης ανάμεσα στον άνθρωπο και

⁷⁸ Gary Miller. “The Amazing Qur’an” (Το εκπληκτικό Κοράνιο). Abul-Qasim Publishing House. σελ. 33-34. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα πρόσφατα αποκαλυμμένα επιστημονικά θαύματα του Κορανίου, βλ. το βιβλίο του Maurice Bucailles, “The Bible, The Qur’an and Science” (Η Βίβλος, το Κοράνιο και η Επιστήμη). Kazi Publications: Lahore, Keith Moore, “The Developing Human” (Η Ανάπτυξη του Ανθρώπου). W.B. Saunders Company: Φιλαδέλφεια, 1982.

⁷⁹ Ένα ιδιαίτερα αξιόλογο βιβλίο γι’ αυτό το θέμα, με τίτλο “Tawheed and its Influence on Thought and Life” (Ταουχίντ (η λατρεία του Αλλάχ και μόνο) και η Επιρροή του στην Σκέψη και στη Ζωή), γράφτηκε από τον Δρ. Ismail al-Farouqi, τον τέως Διευθυντή του Τμήματος Θρησκευτικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Temple.

⁸⁰ Η διεύθυνση αυτής της επιτροπής είναι “Commission on Scientific Miracles of Qurian and Sunnah”, Muslim World League (Επιτροπή Επιστημονικών Θαυμάτων του Κορανίου και της Σούννα, Παγκόσμια Μουσουλμανική Ένωση), Μέκκα, Σαουδική Αραβία.

τη φύση, επιπροσθέτως του ρόλου που θα πρέπει να διαδραματίσουν οι Μουσουλμάνοι στον τομέα της επιστήμης, εξηγείται καλύτερα σε αυτό το απόσπασμα από την ομιλία του Δρ Μαχατίρ Μωχάμμαντ στο Ισλαμικό Φόρουμ της Οξφόρδης:

Σε αυτό το σύγχρονο κόσμο οι Μουσουλμάνοι έχουν μια πραγματική αποστολή. Πρέπει να φέρουν πίσω τις πνευματικές αξίες σε έναν κόσμο που γίνεται γρήγορα αθεϊστικός και εντελώς υλιστικός, τόσο αλαζόνας ώστε να νομίζει ότι ξέρει όλες τις απαντήσεις για τα πάντα· ένας κόσμος που θα αναπτύξει τα έσχατα μέσα καταστροφής και θα τα τοποθετήσει στα χέρια ανεύθυνων και παραφρόνων ατόμων· ένας κόσμος που χαμογελάει στο χείλος μιας τεχνητής Αποκάλυψης.

Σήμερα, οι άνθρωποι θέλουν να δημιουργήσουν έναν κόσμο σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Ξεχνούν ότι παρά την τόση ευφυΐα τους, δύσκολα μπορούν να απαντήσουν στα «γιατί». Δεν μπορούν να απαντήσουν γιατί δουλεύει με τον τρόπο που δουλεύει, γιατί το σύμπαν λειτουργεί με τον τρόπο που λειτουργεί, γιατί η ύλη ενεργεί με τον τρόπο που ενεργεί, γιατί το οξυγόνο και το υδρογόνο σχηματίζουν νερό, κλπ. Η επιστημονική μας προσπάθεια μπορεί να παράσχει διαφορετικούς μηχανισμούς για την επίτευξη επαρκούς παρατήρησης του κόσμου μας και των περιγραφικών νόμων του σύμπαντος. Η επαρκής επεξηγηματική ικανότητα θα παραμείνει στο μεγαλύτερο μέρος του χρόνου πέρα από την προσέγγιση της αμιγώς ανθρώπινης επιστήμης. Αν τυχόν προκύψουν απαντήσεις, θα είναι μόνο υποθετικές.

Ο 21ος αιώνας είναι ασήμαντος στους Μουσουλμάνους όσο και στους μη Μουσουλμάνους. Είναι απλά μια χρονική περίοδο, η οποία θα βιώσει πολλές αλλαγές των οποίων οι Μουσουλμάνοι θα είναι μέρος, ανεξάρτητα από τη στάση τους απέναντί τους. Είναι καλύτερα αν τον αντιμετωπίσουν με τα μάτια τους ορθάνοιχτα και με ένα σαφές όραμα για το τι θέλουν να κάνουν και το ρόλο που θέλουν να διαδραματίσουν. Και αν επιλέξουν να διαδραματίσουν έναν εποικοδομητικό ρόλο, διατηρώντας την πίστη τους, τις πνευματικές αξίες και την αδελφοσύνη, θα είναι σε θέση να συμβάλλουν θετικά στην ανάπτυξη της ανθρωπότητας.⁸¹

⁸¹ “Mahathir Mohamad (The Malaysian Prime Minister) Muslims can be Positive Force in the 21st Century” [Μαχατίρ Μωχάμμαντ (Ο Μαλαισιανός Πρωθυπουργός) Οι

Νομίζω ότι είναι πρόπον να ολοκληρώσουμε αυτό το κεφάλαιο με τα λόγια του μεγάλου ιστορικού των επιστημών, V. Robinson, περιγράφοντας την κατάσταση της μουσουλμανικής Ισπανίας κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα στην Ευρώπη. Είναι μια υπενθύμιση σχετικά με τη λειτουργία του Ισλάμ ως ένας πραγματικός οδηγός για την καθοδήγηση και την συμβολή του στην επιστήμη της οποίας στόχος θα πρέπει να είναι το όφελος της ανθρωπότητας:

Η Ευρώπη σκοτεινίασε κατά τη δύση του ηλίου, η Κόρδοβα έλαμψε με τις δημόσιες λάμπες· η Ευρώπη ήταν βρώμικη, η Κόρδοβα έχτισε χίλια λουτρά· η Ευρώπη ήταν καλυμμένη με παράσιτα, η Κόρδοβα άλλαζε τα ρούχα της καθημερινά· οι δρόμοι της Ευρώπης ήταν με λάσπη, οι δρόμοι της Κόρδοβας ήταν ασφαλτοστρωμένοι· τα παλάτια της Ευρώπης είχαν τρύπες από καπνό στο ταβάνι, τα αραβουργήματα της Κόρδοβας ήταν εξαιρετικά· η αριστοκρατία της Ευρώπης δεν μπορούσε να υπογράψει με το όνομά της, τα παιδιά της Κόρδοβας πήγαιναν σχολείο· οι μοναχοί της Ευρώπης δεν μπορούσαν να διαβάσουν την τελετή του βαπτίσματος, οι καθηγητές της Κόρδοβας δημιούργησαν μια βιβλιοθήκη στις διαστάσεις της Αλεξανδρινής.⁸²

Το συμπέρασμα αυτό οδηγεί στην τέταρτη αρχή στην οποία επισημαίνεται η οικουμενικότητα του Ισλάμ - ότι παρέχει τις καλύτερες λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα αντί να δημιουργεί νέα.

Μουσουλμάνοι μπορούν να αποτελέσουν Θετική Δύναμη στον 21^ο αιώνα]. Islamic Future - Τομ. XIII-Αρ. 71

⁸² V. Robinson, "The Story of Medicine" (Η Ιστορία της Ιατρικής), σελ. 164, στο Thomson 1996, "For Christ's Sake" (Για Όνομα του Θεού). Ta-Ha Publications: Λονδίνο, σελ.xi.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Καθολικότητα και Επίλυση των Προβλημάτων της Ανθρωπότητας

Η ανθρωπότητα σήμερα αντιμετωπίζει πολλά κρίσιμα προβλήματα, από μεμονωμένα προβλήματα, όπως ο αλκοολισμός και τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, σε κοινωνικά προβλήματα, όπως οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης των ηλικιωμένων, η κακοποίηση των παιδιών και των γυναικών, και διάχυτα παγκόσμια προβλήματα, όπως οι επεκτατικοί πόλεμοι. Εάν οποιοδήποτε σύστημα ζωής προτείνεται για την ανθρωπότητα, θα πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει προληπτικά μέτρα για τέτοια προβλήματα. Θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να λύνει αναδυόμενα προβλήματα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η ύπαρξη της πλειοψηφίας των προβλημάτων μας στον κόσμο είναι αποτέλεσμα της ανικανότητας των υφιστάμενων συστημάτων τόσο για την αποτροπή όσο και για την επίλυση αυτών των προβλημάτων. Πράγματι, αυτά τα συστήματα συχνά φαίνεται να ενθαρρύνουν την εκδήλωση και την βασική αιτία για αυτά τα προβλήματα.

1. Αλκοολισμός και Εθισμός στα Ναρκωτικά

Αν και μερικά από τα υπάρχοντα συστήματα, ειδικά τα κοσμικά, έχουν επιτύχει σημαντική επιστημονική και υλική επιτυχία, η οποία έχει φέρει θετικές αλλαγές και άνεση σε ορισμένους, οι αρνητικές επιπτώσεις και οι πιέσεις τους έχουν οδηγήσει πολλούς ανθρώπους να καταφεύγουν σε αυτοκαταστροφικές ενέργειες και συνήθειες. Η κατανάλωση ναρκωτικών, φαρμάκων και αλκοόλ έχουν γίνει ένα παγκόσμιο πρόβλημα. Το μέγεθος αυτών των προβλημάτων έχει ξεπεράσει τις επιπτώσεις στην υγεία και την κοινωνία που οδηγούν σε πόλεμο μεταξύ των λαθρεμπόρων ναρκωτικών και των χωρών στις οποίες πραγματοποιείται η διακίνηση ναρκωτικών από τη μία πλευρά και των χωρών κατανάλωσης ναρκωτικών από την άλλη. Τα εγκλήματα των χρηστών ναρκωτικών και αλκοόλ ποικίλλουν από τη δημόσια μέθη ή την οδήγηση σε κατάσταση μέθης, μέχρι και στη διάπραξη βιασμού, ανθρωποκτονίας και δολοφονίας.

Κατά το έτος 1979 και μόνο, η αστυνομία στις ΗΠΑ ανέφερε 2.137.999 εγκλήματα που σχετίζονταν με το αλκοόλ.⁸³ Στην πραγματικότητα, οι ολέθριες επιπτώσεις του αλκοόλ προχώρησαν πολύ πιο πέρα από αυτά τα στατιστικά. Το 1975, υπήρχαν περίπου 50.000.000 μετριοπαθείς πότες και 14.000.000 βαριοί πότες στις Ηνωμένες Πολιτείες και μόνο.⁸⁴ Η εξάρτηση πολλών Αμερικανών από το αλκοόλ και τα ναρκωτικά φαίνεται να έχει αυξηθεί σημαντικά και έχει αναδειχθεί ως ένα από τα πιο δαπανηρά κοινωνικά προβλήματα και το πιο δύσκολο να ελεγχθεί. Θα μπορούσε κανείς να ρωτήσει γιατί το πρόβλημα του αλκοολισμού γίνεται πιο σοβαρό τα τελευταία χρόνια; Η απάντηση των πέντε σπουδαιότερων Αμερικανών κοινωνιολόγων είναι:

Τις τελευταίες δεκαετίες αναφέρονται στην Αμερική ως η εποχή των χημικών, στην οποία οι άνθρωποι χρησιμοποιούν μυριάδες ουσίες, προκειμένου να ξεπεράσουν ό,τι προβλήματα αντιμετωπίζουν: σωματικό πόνο, συναισθηματική αναστάτωση, ή μπλοκαρισμένες φιλοδοξίες. Μερικοί έχουν προχωρήσει τόσο πολύ ώστε να υποστηρίζουν ότι η Αμερική είναι ένας πολιτισμός ναρκωτικών, και αν αναλογιστούμε την τεράστια ποσότητα και ποικιλία ναρκωτικών που καταναλώνονται από τους Αμερικανούς κάθε χρόνο, μπορεί να υπάρχει κάποια πειστικότητα σε αυτή την περιγραφή.⁸⁵

Συνειδητοποιώντας το μέγεθος του αλκοολισμού και της τοξικομανίας, πολλές χώρες έχουν λάβει διάφορα μέτρα. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, για παράδειγμα, απαγόρευσαν την κατανάλωση και την πώληση όλων των μορφών αλκοολούχων ποτών και άλλων ειδών ναρκωτικών το 1920. Αυτό ήταν γνωστό ως ο νόμος της Ποτοαπαγόρευσης, ο οποίος διήρκεσε από το 1920 έως το 1933. Ωστόσο, παρά την δύναμη του FBI και των άλλων υπηρεσιών επιβολής του νόμου, οδήγησε σε μεγάλη αποτυχία και ίσως δεν θα μπορούσε ποτέ να πετύχει. Μάλιστα, η ψήφιση του νόμου της Εθνικής Πράξης Απαγόρευσης ακολουθήθηκε από την εκτεταμένη μη τήρησή του. Η παράνομη παρασκευή, μεταφορά και πώληση αλκοολούχων

⁸³ FBI, Ενιαίες Εκθέσεις Εγκλήματος, 1979 Ουάσιγκτον: U.S. Government Printing Office, (1980), σελ. 196-197

⁸⁴ Carl D. Chambers, James A. Inciardi, Harvey A. Siegal. "Chemical Coping: A Report on Legal Drug Use in the United States". (Μια Αναφορά της Νόμιμης Χρήσης Ναρκωτικών στις Η.Π.Α.) Spectrum Publications, Inc., Νέα Υόρκη, 1975.

⁸⁵ Sullivan, Thompson, Wright, Gross και Spady (1980), σελ. 612.

ποτών έγινε κοινή. Παρείχε στους οργανωμένους εγκληματίες μια πολύτιμη πηγή εσόδων. Το όλο πείραμα οδήγησε σε μια θλιβερή αποτυχία.⁸⁶

Αυτό το πολύ καίριο πρόβλημα δεν είναι περίεργο για τις ΗΠΑ. Πράγματι, οι περισσότερες κοινωνίες του κόσμου υποφέρουν σε μεγάλο βαθμό από τον αλκοολισμό, περισσότερο από κάθε άλλο ναρκωτικό. **Σύμφωνα με μια έκθεση που δημοσιεύθηκε το 2000 από τη καθημερινή ρωσική εφημερίδα Kommersant,⁸⁷ τα δύο τρίτα των Ρώσων ανδρών πεθαίνουν μεθυσμένοι και περισσότεροι από τους μισούς πεθαίνουν σε ακραία στάδια αλκοολικής μέθης.** Με τα 57,4 έτη προσδόκιμο ζωής, οι Ρώσοι άντρες έχουν το χαμηλότερο προσδόκιμο ζωής στην Ευρώπη. Το έγγραφο ανέφερε τα αποτελέσματα μιας τριετούς μελέτης ανδρών ηλικίας μεταξύ 20 και 55 στις πόλεις της Μόσχας και της Ουντμούρτ σύμφωνα με την οποία:

«Όλοι είναι μεθυσμένοι: Δολοφόνοι και τα θύματά τους, θύματα που πνίγηκαν, άτομα που αυτοκτόνησαν, οδηγοί και πεζοί που σκοτώθηκαν σε τροχαία ατυχήματα, θύματα καρδιακών προσβολών και ελκών.»

Ο κ. Chernenko, αντιπρόεδρος του Εθνικού Οργανισμού των Ρώσων Μουσουλμάνων, παρατήρησε σχετικά με το θέμα του αλκοολισμού:

Κάποιος μπορεί να πει ότι η κατανάλωσης βότκας ή κρασιού αποτελεί μια σημαντική πτυχή του ρωσικού πολιτισμού, αλλά μπορώ να είμαι καλός Ρώσος, ενώ δεν πίνω αλκοόλ... Τα περισσότερα από τα κοινωνικά προβλήματα στη Ρωσία προκαλούνται από την κατανάλωση αλκοόλ. Αν μπορούσαμε να εισαγάγουμε κάποιες ισλαμικές κοινωνικές αξίες στη Ρωσία, η κοινωνία και η χώρα θα γίνει ισχυρότερη.»

Είναι πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ούτε ο Ιουδαϊσμός, ούτε ο Χριστιανισμός, ούτε οποιοδήποτε άλλο σύστημα μπορεί να προσφέρει μια εφαρμόσιμη λύση σε ένα τέτοιο πρόβλημα, γιατί η κατανάλωση αλκοόλ αποτελεί ουσιαστικό μέρος των περισσότερων, αν όχι όλων των

⁸⁶ Mannle, Henry W. and Hirschel, J. David. "Fundamentals of Criminology" (Θεμελιώδεις Αρχές της Εγκληματολογίας). Delmar Publishing Inc. Albany, Νέα Υόρκη, 1982.

⁸⁷ Kommersant, Μόσχα, Μάιος 19, 2000, στον Ben Adam (2006) "Alcohol: The Devil's Deadly Disease." (Αλκοόλ: η Θανατηφόρα Ασθένεια του Διαβόλου) <http://www.islamreligion.com/articles/454/>

θρησκευτικών και επίσημων περιστάσεών τους, ακόμη κι αν απαγορεύεται σύμφωνα με τις διδασκαλίες της Βίβλου, της πηγής των διδασκαλιών τους. Όσο για τα ναρκωτικά, είναι προφανές ότι σημαντικοί παράγοντες ορισμένων χριστιανικών -μόνο στο όνομα- κυβερνήσεων υποστηρίζουν την νομιμοποίηση των ναρκωτικών ή έχουν ξεκινήσει προγράμματα - όπως η δωρεάν διανομή συρίγγων σε τοξικομανείς - που προκαλούν τον εθισμό στα ναρκωτικά αντί να τον περιορίζουν. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων μόνο πέντε χρόνων, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών έχει δαπανήσει 52 δισεκατομμύρια δολάρια για την καταπολέμηση των ναρκωτικών με ελάχιστη ή και καμία επιτυχία.⁸⁸

Ο Νορμανδός στρατηγός Schwarzkopf, Διοικητής των Συμμαχικών Δυνάμεων στον Πόλεμο του Κόλπου, απευθύνεται στο Κογκρέσο των ΗΠΑ σχετικά με το πώς η απαγόρευση της κατανάλωσης αλκοόλ στη Σαουδική Αραβία δημιούργησε καλύτερους και πιο πειθαρχημένους Αμερικανούς στρατιώτες (13 Ιουνίου, 1991):

«Το ποσοστό των κλήσεών μας για αρρώστους κατέβηκε, το ποσοστό ατυχημάτων και τραυματισμών μας κατέβηκε, τα περιστατικά απειθαρχίας μας κατέβηκαν, και η υγεία των δυνάμεων ανέβηκε. Έτσι, υπήρξαν κάποια πολύ θεραπευτικά αποτελέσματα από το γεγονός ότι καθόλου αλκοόλ δεν ήταν διαθέσιμο στο Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας.»⁸⁹

Η Ισλαμική Λύση

Ο αλκοολισμός και ο εθισμός στα ναρκωτικά έχουν αποδειχθεί άλυτα προβλήματα για πολλούς κοινωνιολόγους και κοινωνικούς ακτιβιστές, για να μην αναφέρουμε το σώμα της αστυνομίας και τους πολιτικούς. Ανίκανες να ανακόψουν τη χρήση τους, οι κοινωνίες στις οποίες ο αλκοολισμός και τα ναρκωτικά έχουν γίνει πλέον χρόνια προβλήματα έχουν παύσει να απευθύνονται στις βασικές αιτίες. Αντ' αυτού, επικεντρώνονται στον έλεγχο των επιπτώσεων με μια επιλεκτική και αποσπασματική προσέγγιση. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει νόμος που να εμποδίζει την παραγωγή, την

⁸⁸ “Family” (Οικογένεια), Τομ. 14. 14 Αυγούστου, 1994. σελ. 9.

⁸⁹ Ο Norman Schwarzkopf απευθύνεται στο Κογκρέσο των Η.Π.Α., 13 Ιουνίου, 1991, στον Ben Adam (2006) “Alcohol: The Devil’s Deadly Disease.” (Αλκοόλ: Η Θανατηφόρα Ασθένεια του Διαβόλου), <http://www.islamreligion.com/articles/454/>

πώληση και την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών, αν και υπάρχει νόμος για την οδήγηση σε κατάσταση μέθης. Το αποτέλεσμα, όχι η αιτία, επισημαίνεται εδώ: το σύμπτωμα, όχι η ασθένεια. Οι πιλότοι μπορούν να πίνουν κάθε φορά που θέλουν, αλλά όχι κατά το χειρισμό αεροπλάνων. Η διαφήμιση αλκοόλ είναι τόσο διαδεδομένη που έχει κατηχηθεί στα παιδιά. Τα παιδιά ανυπομονούν να φτάσουν δεκαοκτώ ετών, έτσι ώστε να μπορούν να σπεύσουν βιαστικά στην πλησιέστερη κάβα για να αγοράσουν αλκοόλ μόνα τους, για πρώτη φορά, σαν να είναι κάποιο «δώρο» ή κάποια «πραγματική απόλαυση» ή αυτό το «κάτι» που πρέπει να κάνουν.

Όλες αυτές οι αντιφάσεις και τα διπλά μέτρα και σταθμά έχουν απορριφθεί από το Ισλάμ. Αν το αλκοόλ είναι επιβλαβές κατά την οδήγηση, τότε θα πρέπει να είναι επιβλαβές ανά πάσα στιγμή. Αν είναι επιβλαβές για τους νέους σε ηλικία κάτω των δεκαοκτώ ετών, τότε θα πρέπει να είναι επιβλαβές για τους ανθρώπους σε οποιαδήποτε ηλικία. Οι αποδείξεις για το αντίθετο είναι ο τρομακτικός αριθμός εγκλημάτων που διαπράττονται υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών.

Το Ισλάμ, η θεία διδασκαλία του Θεού, ήρθε για να εξαλείψει αυτό το πρόβλημα εντελώς· ως εκ τούτου, δεν αφήνει καμία ευκαιρία στις σοβαρές συνέπειες του να καταστρέψουν τους ανθρώπους και τις κοινωνίες τους. Όλοι οι δρόμοι που οδηγούν στην κατανάλωση αλκοόλ είναι νομικά μπλοκαρισμένοι. Έτσι, αντί να εκμεταλλεύεται τους πόρους για την αντιμετώπιση των συμπτωματικών πτυχών της, εμποδίζει όλη τη νόσο. Το Ισλάμ είχε ως στόχο, από την αρχή, την ενίσχυση της συνείδησης των οπαδών του. Έτσι, η εξωτερική επιβολή νόμων δεν είναι απαραίτητη. Βρίσκει κανείς πολλά σημεία στο Κοράνιο, όπου ο Αλλάχ λέει:

«Ω! Σεις που πιστεύετε! Να επιμείνετε στ' Όνομα του Αλλάχ ως μάρτυρες της δικαιοσύνης και να μην σας οδηγή το μίσος για κάποιους να εγκαταλείψετε τη δικαιοσύνη. Να είστε δίκαιοι. Αυτό είναι το πλησιέστερο στην ευσέβεια. Και να φοβάστε τον Αλλάχ, γιατί ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά όσα κάνετε.»

(Το Κοράνιο 5:8)

Το Ισλάμ έχει δημιουργήσει ένα ολόκληρο σύστημα ζωής, έτσι ώστε όλα τα συστατικά του στοιχεία να λειτουργούν αρμονικά. Λύσεις

που έχουν προταθεί σε όλο τον κόσμο για να επιλύσουν τα προβλήματα αυτά δεν είναι συμβατές με άλλα συστήματα της ίδιας κοινωνίας. Ως αποτέλεσμα, έχουν οδηγήσει σε κοινωνικό χάος. Η νηστεία, ένας από τους πέντε πυλώνες του Ισλάμ, για παράδειγμα, είναι ένας θεσμός στο Ισλάμ που ενθαρρύνει την αυτο-συνείδηση και την αυτοπειθαρχία από την πλευρά των οπαδών του.

Οι Μουσουλμάνοι διδάσκονται ότι ο Αλλάχ έχει κάνει όλα τα καλά εμπορεύματα επιτρεπτά και όλα τα κακά εμπορεύματα απαγορευμένα, περιγράφοντας τους πιστούς ως εξής:

«Αυτοί που ακολουθούν τον Αγγελιαφόρο, τον αγράμματο Προφήτη (που δε μπορεί ούτε να διαβάσει, ούτε να γράψει) (τον Μωχάμμαντ), του οποίου (το όνομα) βρίσκουν γραμμένο στις Γραφές τους στην Τορά και στο Ευαγγέλιο, τούς διατάζει να κάνουν ενάρετες πράξεις (τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και ό,τι διατάσσει το Ισλάμ), και τους απαγορεύει τα Αλ-Μούνκαρ (όλα όσα απαγορεύει το Ισλάμ, όπως απιστία, πολυθεϊσμό κλπ)· και τους επιτρέπει τα Ατ-Ταγμπάτ (τα καλά και τα νόμιμα, είτε πράξεις, είτε πράγματα, είτε φαγητά κλπ.), και τους απαγορεύει τα Αλ-Χαμπά'ιθ (δηλ. όλα τα κακά και παράνομα, όπως το χοιρινό κλπ), και τους απελευθερώνει από το βαρύ φορτίο τους, και από τις αλυσίδες που ήταν πάνω τους (όλες τις βαριές εντολές και τα δεσμά που τους είχε αναθέσει ο Αλλάχ παλιότερα). Έτσι, αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν (τον Μωχάμμαντ), τον τιμούν, τον υποστηρίζουν, και ακολουθούν το φως (το Κοράνιο) που στάλθηκε μ' αυτόν, αυτοί θα είναι οι επιτυχημένοι.»

(Το Κοράνιο 7:157)

Όταν μια τέτοια πεποίθηση είναι εγκατεστημένη στις καρδιές των πιστών, ότι δηλαδή ο Δημιουργός του σύμπαντος διέταξε τους ανθρώπους να μην προβαίνουν σε ορισμένες ενέργειες ή να μην καταναλώνουν ορισμένα πράγματα, τότε ο νόμος είναι αποδεκτός. Μια τέτοια συμμόρφωση από τους Μουσουλμάνους αποτελεί χαρακτηριστικό των πρώτων ημερών του Ισλάμ. Οι Κουράις (κάτοικοι της Μέκκα) και άλλοι προ-ισλαμικοί λαοί επιδίδονταν στην κατανάλωση αλκοόλ ως κοινή κοινωνική συμπεριφορά

όπως και οι τρέχουσες μη-μουσουλμανικές κοινωνίες. Ωστόσο, μετά την υποταγή τους στο θέλημα του Αλλάχ του Παντοδύναμου, σταμάτησαν να λατρεύουν τα είδωλα και την κατανάλωση αλκοόλ, αμέσως μόλις ήρθε το κάλεσμα από τον Αλλάχ, διατάσσοντας τους:

«Ω, εσείς που πιστεύετε! Στ' αλήθεια το αλκοόλ, τα τυχερά παιχνίδια, οι Αλ-Ανσάμπ (οι πέτρες που βρίσκονταν κοντά στην Κά'μπα, τις οποίες οι ειδωλολάτρες θεωρούσαν ιερές, και στις οποίες θυσίαζαν ζώα) και οι Αλ-Αζλάμ (η πρακτική του τραβήγματος ανάμεσα σε τρία μαντικά βέλη ως συμβουλή για τις μελλοντικές τους αποφάσεις), είναι απεχθής αμαρτία από το έργο του Σατανά. Έτσι να απέχετε από αυτό, μήπως και επιτύχετε. Στ' αλήθεια ο Σατανάς θέλει μόνο να σπείρει τη διχόνοια και το μίσος μεταξύ σας με το αλκοόλ και με τα τυχερά παιχνίδια, για να σας εμποδίσει από τη μνημόνευση του Αλλάχ κι από την προσευχή. Έτσι, μήπως θα σταματήσετε; Και να υπακούτε τον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο (Μωχάμμαντ), και να φυλάγεστε (από ό,τι απαγόρευσε ο Αλλάχ). Αν όμως απομακρυνθείτε (από ό,τι έχει διατάξει ο Αλλάχ), τότε να γνωρίζετε ότι το καθήκον του Αγγελιαφόρου Μας είναι μόνο το να διαδώσει (το Μήνυμα) με ξεκάθαρο τρόπο.»

(Το Κοράνιο 5:90-92)

Οι άνθρωποι σε ολόκληρη τη Μεδίνα σταμάτησαν να πίνουν αμέσως. Ξεφορτώθηκαν αμέσως τα αποθέματά τους σε αλκοόλ, σε βαθμό που οι δρόμοι της Μεδίνας μετατράπηκαν σε ποτάμια από κρασί. Δεν δίστασαν να ανταποκριθούν αμέσως στη θεία εντολή. Δεν υπήρχε ανάγκη για την παρέμβαση άρτια εκπαιδευμένων παραγόντων ή για την σπατάληση δισεκατομμυρίων δολαρίων ώστε να σταματήσει αυτή η καταστροφική συνήθεια. Εκεί είναι ακριβώς που έγκειται η δύναμη του ισλαμικού συστήματος. Οι ίδιοι οι άνθρωποι παίρνουν την πρωτοβουλία και υποτάσσονται με προθυμία, γι' αυτό δεν χρειάζεται να τους επιβληθεί κανένα σχέδιο δράσης. Η πρόθυμη υποταγή στον Αλλάχ βρίσκεται πίσω από την απόφαση εκατομμυρίων ανθρώπων να αποδεχθούν το Ισλάμ ως τρόπο ζωής:

«Δεν υπάρχει καταναγκασμός στη θρησκεία. Στ’ αλήθεια, ο Ίσιος Δρόμος ξεχώρισε φανερά από το λάθος δρόμο. Όποιος απορρίπτει τα ‘Ατ-Ταγκούτ’ (είδωλα, ψεύτικους θεούς, κακούς τυράννους κλπ.) και πιστεύει στον Αλλάχ, έχει πιάσει την πιο αξιόπιστη χειρολαβή, που δε σπάει ποτέ• Και ο Αλλάχ είναι Σαμεί‘ (Ακούει τα πάντα), ‘Αλείμ (Παντογνώστης).»

(Το Κοράνιο 2:256)

Η πρόθυμη υποταγή στο Ισλάμ θα πρέπει να αντιπαραβληθεί με την απρόθυμη κοινωνική υποταγή των κοσμικών κοινωνιών. Όταν ο νόμος της ποτοαπαγόρευσης επιβλήθηκε από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών το 1920, οι άνθρωποι δεν ήταν προετοιμασμένοι πνευματικά ή ψυχολογικά για να συμμορφωθούν με αυτήν. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρχε ένα σύστημα ζωής στο οποίο θα μπορούσαν να ενσωματωθούν αυτοί οι νόμοι. Η ισχύς ενός ανθρωπογενούς δικαίου δεν μπορεί να περάσει χωρίς αμφισβήτηση όταν επιβάλλεται σε άτομα που διαφωνούν με αυτό. Όταν δεν υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής, τα πράγματα καταρρέουν, επειδή οι άνθρωποι ζουν σε Τζαχιλίγια⁹⁰ (καταστροφική άγνοια).

2. Εγκληματικότητα

Η εγκληματικότητα στις διάφορες μορφές της - το οργανωμένο έγκλημα, τα εγκλήματα του δρόμου, τα κρατικά εγκλήματα, τα κοινωνικά εγκλήματα, κλπ - θεωρείται μια σημαντική απειλή για την ειρήνη και την ασφάλεια στον κόσμο μας. Ωστόσο, η διεξοδική συζήτηση του μεγέθους του προβλήματος της εγκληματικότητας ως μια καθολική καταστροφή είναι πέρα από τα πλαίσια της παρούσας μελέτης. **Μια σύνοψη των στατιστικών στοιχείων που περιγράφουν την εξάπλωση ορισμένων εγκλημάτων στις ΗΠΑ, με βάση τις αναφορές της Κυβέρνησης των ΗΠΑ, παρουσιάζεται παρακάτω:**

Έτος	Δείκτης Εγκληματικότητας	Βίαιο Έγκλημα	Έγκλημα κατά της	Φόνος	Βιασμός
------	-----------------------------	------------------	---------------------	-------	---------

⁹⁰ Αναφέρεται στην ιστορική περίοδο πριν το Ισλάμ.

			ιδιοκτησίας		
1976	11.349.700	1.004.210	10.345.500	18.780	57.080
1994	13.989.500	1.857.670	12.131.900	23.330	102.220
1976-95*	+5.0	+20.8	+2.9	+4.8	+6.6

*Ποσοστό αύξησης επιλεγμένων εγκλημάτων μεταξύ του 1976 και του 1995.⁹¹

Η Ενιαία Έκθεση Εγκληματικότητας που εκδόθηκε από το FBI αποκάλυψε ότι ο αριθμός των καταγγελλθέντων εγκλημάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες (όπως στον παραπάνω πίνακα) αυξήθηκε κατά 5% από το 1976 ως το 1995. Οι συλλήψεις κατά το 1985 ήταν σε σύνολο 11,9 εκατομμύρια, σε αύξηση 3% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά⁹². Αν και οι αριθμοί που παρουσιάζονται είναι εξαιρετικά υψηλοί για την πιο ευημερούσα χώρα που έχει πιθανώς ένα από τα πιο προηγμένα συστήματα ασφαλείας, τα στοιχεία της έκθεσης πιστεύεται από τους εγκληματολόγους ότι είναι χαμηλά. Ένας πιο αξιόπιστος δείκτης είναι πιθανότατα η Εθνική Έρευνα Εγκληματικότητας (NCS) της στατιστικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μια ετήσια έρευνα σχετικά με την εγκληματική θυματοποίηση των νοικοκυριών βασισμένη σε στοιχεία από καταγεγραμμένη πληθυσμιακή απογραφή. Αυτή η έρευνα καλύπτει και εγκλήματα που δεν έχουν αναφερθεί στην αστυνομία. Το 1985 αυτή η έρευνα αποκάλυψε ότι σε ένα στα τέσσερα σπίτια στις ΗΠΑ έχει συμβεί εγκληματικότητα απέναντι σε μέλη του νοικοκυριού ή κατά του ίδιου του νοικοκυριού κατά τη χρονιά εκείνη⁹³. Παρά τις δαπανηρές προσπάθειες από το FBI και τις υψηλές απώλειες ζωών από αστυνομικούς⁹⁴ για τη μείωση της εγκληματικότητας στις ΗΠΑ, προκύπτει το αντίθετο αποτέλεσμα. Σύμφωνα με το FBI, ο αριθμός των συνολικών εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων των φόνων,

⁹¹ Αυτά τα στατιστικά βασίζονται στην Ενιαία Έκθεση Εγκληματικότητας του FBI, 1995 όπως παρουσιάστηκε από το «The World Almanac and Book of Facts» το 1997.

⁹² The New Grolier Electronic Encyclopedia, έκδοση 1991, σελ. 19

⁹³ Ο.π. σελ. 20

⁹⁴ Σύμφωνα με το FBI των ΗΠΑ, κατά τη διάρκεια των ετών (1988- 96) 1187 αστυνομικοί σκοτώθηκαν και 1.040.799 δέχτηκαν επίθεση από πυροβόλα όπλα ή άλλα επικίνδυνα όπλα.

των εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας, τους βιασμούς, τις ληστείες κλπ, ο αριθμός των καταγεγραμμένων εγκλημάτων έχει αυξηθεί από 11.349.700 περιστατικά το 1976 σε 14.872.900 το 1992, αύξηση κατά 3.537.200 καταγγελλθέντα περιστατικά⁹⁵. Και σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες στατιστικές έρευνες, το 2006, σχεδόν ένας στους 31 ενηλίκους στις ΗΠΑ έχει διατελέσει σε φυλακή ή σε κρατητήριο, ή σε αναστολή⁹⁶. Μετά από όλα αυτά τα στοιχεία, μπορεί οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος να ισχυριστεί ότι η κύρια υπερδύναμη και μεγαλύτερη δύναμη της Νέας Παγκόσμιας Τάξης που έχει αποτύχει παταγωδώς να μειώσει την εγκληματικότητα στις πόλεις της θα καταφέρει να επαναφέρει την ειρήνη και την ασφάλεια στον υπόλοιπο κόσμο;

Όπως δείχνουν αυτές οι στατιστικές, η εγκληματικότητα⁹⁷, στις διάφορες μορφές της έχει γίνει τεράστια απειλή για την κοινωνική και ατομική ασφάλεια. Η εγκληματικότητα από τη Δυτική οπτική ορίζεται ως: μια πράξη από ένα μέλος μιας κοινωνικής ομάδας, που από τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας αυτής θεωρείται τόσο τραυματική ή ότι δείχνει έναν τέτοιο βαθμό αντικοινωνικής συμπεριφοράς για το δράστη, ώστε η ομάδα να προσπαθεί δημόσια, ανοικτά και συλλογικά να ακυρώσει κάποια από τα δικαιώματά του, μέσω της επιτροπής εφαρμογής του νόμου υπό τον Πρόεδρο και της διοίκησης της Δικαιοσύνης. Ωστόσο, οι περισσότερες από τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του εγκλήματος έχουν λειτουργήσει ως μπουμέρανγκ και δεν ανταποκρίνονται σε καμία περίπτωση στην πρόκληση αυτή. Σύμφωνα με κάποιες πρόσφατες στατιστικές του Γραφείου Στατιστικών Στοιχείων της Δικαιοσύνης (Bureau of Justice Statistics -BJC), κατά τα τέλη της δεκαετίας του '70 υπήρχαν περίπου 268.000 κρατούμενοι στις 50 πολιτείες. Μέχρι τα τέλη του 2006, ήταν πάνω από 2.4 εκατομμύρια. Παρόλη αυτήν τη δραστική αύξηση, οι δείκτες εγκληματικότητας παρέμειναν υψηλοί⁹⁸. Τα περισσότερα από τα στατιστικά στοιχεία που συλλέγονται αφορούν τις δυτικές κοινωνίες, λόγω της διαθεσιμότητας των εγγράφων σχετικά με το θέμα. Η αποτυχία των δυτικών

⁹⁵ The World Almanac and Book of Facts 1997 στο Microsoft Bookshelf 98.

⁹⁶ <http://www.realtruth.org/articles/071228-004-cm-print.html>

⁹⁷ "The Challenge of Crime in a Free Society" (Η Πρόκληση του Εγκλήματος σε μια Ελεύθερη Κοινωνία) (Washington, D.C.: U.S. Government Printing Office, 1967), σελ. 33.

⁹⁸ <http://www.realtruth.org/articles/071228-004-cm-print.html>

μεθόδων για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας – όπως πιστοποιείται από τη συνεχή άνοδο των ποσοστών εγκληματικότητας - οδηγεί κάποιον να προτείνει μια λύση για την αντιμετώπιση της εγκληματικής δραστηριότητας όχι με μια αποσπασματική λύση, αλλά μέσα στα πλαίσια του συνολικού πλάνου ζωής: ένα σύστημα που έχει αποκαταστήσει την ειρήνη και την ασφάλεια για τη ζωή των ανθρώπων σε όλα τα έθνη που βρίσκονταν στο πλήρωμά του.

Η Ισλαμική Λύση

Η ισλαμική έννοια της ασφάλειας είναι πολύ περιεκτική, πιο περιεκτική από ό,τι σε οποιοδήποτε από τα άλλα υπάρχοντα συστήματα. Εξετάζει την ανθρωπότητα σε σχέση με το σύμπαν και τους παράγοντες που την επηρεάζουν μαζικά. Περιλαμβάνει σωματικούς, διανοητικούς, ψυχολογικούς και πνευματικούς τομείς ως αναπόσπαστα τμήματα του συνολικού κοινωνικού συστήματος ασφαλείας. Η ισλαμική διδασκαλία δεν παρέχει απλώς λύσεις σε ό,τι θεωρείται ότι είναι ακραία συμπεριφορά υπό τη μορφή εγκλήματος, αλλά επικεντρώνεται με έμφαση σε μέτρα που αποτρέπουν την εμφάνισή του. Με άλλα λόγια, το Ισλάμ παρέχει όσο το δυνατόν περισσότερα μέσα για να αποτρέψει τον πειρασμό. Ενώ οι σύγχρονες κοινωνίες καμαρώνουν για τους πειρασμούς (αλκοόλ, πορνογραφία, βία, κ.λπ.) ενώπιον των ανθρώπων, μια πραγματική ισλαμική κοινωνία αφαιρεί τις πηγές αυτών των πειρασμών, και όταν προκύπτει ανάγκη για διόρθωση, η τιμωρία είναι σοβαρή και αποτελεσματική.

Στις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες, το έγκλημα έχει ευημερήσει, επειδή ακολουθείται μια εντελώς αντιφατική προσέγγιση. Όλες οι μορφές πειρασμού είναι διαδεδομένες. Όσον αφορά τη διόρθωση, γίνεται με επιείκεια και επιπολαιότητα. Είναι συχνά προκατειλημμένη και προστατευτική προς τα δικαιώματα του εγκληματία έναντι εκείνων του θύματος.

Οι ισλαμικές διδασκαλίες, μέσα από τις διάφορες πρακτικές μορφές λατρείας όπως η σαλά (οι πέντε καθημερινές προσευχές), η νηστεία και η ζακά (οφειλή προς τους πτωχούς), αποσκοπούν στην ενίσχυση του αισθήματος της εσωτερικής ειρήνης και της ασφάλειας, της ευθύνης απέναντι στους άλλους και του αμοιβαίου σεβασμού. Εκτός από την πνευματική και ηθική τους λειτουργία λειτουργούν και ως πρόληψη κατά τη διάπραξη όλων των ανήθικων συμπεριφορών. Σε μια ταινία τής

Christian Science Monitor (CSM) (διεθνής οργάνωση ειδήσεων) για το Ισλάμ στην Αμερική, ένα μεγάλο μέρος ήταν αφιερωμένο στην περιγραφή της ζωής των κρατουμένων στις φυλακές υψίστης ασφαλείας πριν και μετά να γίνουν Μουσουλμάνοι. Πριν την ένταξή τους στο Ισλάμ, πολλοί ήταν κατά συρροή δολοφόνοι, λαθρέμποροι ναρκωτικών και τοξικομανείς, καθώς και επαγγελματίες εγκληματίες. Όταν ασπάστηκαν το Ισλάμ ενώ ήταν στη φυλακή, μετατράπηκαν σε αξιοπρεπείς, ασφαλείς και πολίτες που συνεισφέρουν. Δυτικοί στατιστικοί δείκτες δείχνουν ότι η πλειοψηφία των εγκληματιών των φυλακών υψίστης ασφάλειας, μετά την αποφυλάκισή τους εμπλέκονται ξανά σε εγκληματικές πράξεις και καταλήγουν ξανά πίσω στη φυλακή. Με βάση το Γραφείο Στατιστικών Στοιχείων της Δικαιοσύνης (Bureau of Justice Statistics - BJS), από όλους τους κρατούμενους που απελευθερώθηκαν το 1994 (σύμφωνα με τη πιο πρόσφατη εθνική μελέτη του BJS), το 67,5% συνελήφθησαν μέσα σε τρία χρόνια⁹⁹. Μάλιστα, σε πρόσφατο άρθρο με τίτλο «Θα χρησιμοποιούσε ο Θεός τη φυλακή για την αποκατάσταση του εγκληματικού νου;» ο συγγραφέας τόνισε ότι «τα εγγενή προβλήματα με αυτό το σύστημα έχουν παραμείνει τα ίδια εδώ και χρόνια: υποτροπή (επανειλημμένη υποτροπή σε εγκληματικές πράξεις), υπερβολικός συνωστισμός, κόστος και, κυρίως -παρά το μεγάλο ποσό χρηματοδότησης- απόλυτη αδυναμία μείωσης της εγκληματικότητας. Τέτοιες στατιστικές αντιστρέφονται όταν οι εν λόγω κρατούμενοι γίνονται Μουσουλμάνοι, σύμφωνα με την Christian Science Monitor (CSM).¹⁰⁰ Η επιτυχία του Ισλάμ στην παροχή καλύτερης λύσης για τα εγκλήματα της αμερικανικής κοινωνίας, όπου όλα τα είδη διορθωτικών προγραμμάτων έχουν αποτύχει είναι ισχυρά κυρίαρχο αποδεικτικό στοιχείο για την καθολικότητα του Ισλάμ και την επιτακτική ανάγκη για υιοθέτηση των διδασκαλιών του.

3. Κακοποίηση Παιδιών και Γυναικών

Οι άνθρωποι τείνουν να σκέφτονται την οικογένεια ως κοινωνικό θεσμό στον οποίο ευημερούν η αγάπη και η στοργή. Ένας θεσμός των οποίων τα μέλη ανταλλάσσουν στήριξη και φροντίδα, στην πραγματικότητα, η οικογένεια στις περισσότερες κοινωνίες του σύγχρονου

⁹⁹ <http://www.realtruth.org/articles/071228-004-cm-print.html>

¹⁰⁰ “Islam In America” (video) (Το Ισλάμ στην Αμερική). The Christian Science Monitor Publishing Society, Βοστόνη, Mass. 1992.

κόσμου έχει γίνει εντελώς το αντίθετο από αυτό που υποτίθεται ότι είναι. Το πρόβλημα είναι πιο διαδεδομένο στις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες σε όλο τον κόσμο.¹⁰¹ Σύμφωνα με αμερικανικά επίσημα στατιστικά στοιχεία της εγκληματικότητας, το 20 τοις εκατό των εγκλήματα δολοφονίας λαμβάνουν χώρα εντός της οικογένειας.¹⁰²

Σύμφωνα με τα αρχεία της ρωσικής κυβέρνησης, κατά το έτος 1993 και μόνο, «14.500 ρωσίδες γυναίκες δολοφονήθηκαν από τους συζύγους τους. Άλλες 56.400 έμειναν ανάπηρες ή τραυματίστηκαν σοβαρά.». Τα στατιστικά ενδοοικογενειακής βίας των εγκλημάτων κατά των γυναικών στην Αγγλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι ανησυχητικά. «Σύμφωνα με την έρευνα του Υπουργείου Εσωτερικών της Αγγλίας, το 18 τοις εκατό των ανθρωποκτονιών στην Αγγλία και την Ουαλία είναι γυναίκες που δολοφονήθηκαν από τους συζύγους τους, με το ένα τέταρτο του συνόλου των καταγεγραμμένων εγκλημάτων βίας να οφείλονται σε ενδοοικογενειακή βία.». ¹⁰³

Και δεδομένου ότι τα παιδιά είναι τα πιο αδύναμα μέλη της οικογένειας, ένα μεγαλύτερο ποσοστό κακοποίησης απευθύνεται σε αυτά. Η κακοποίηση των παιδιών θεωρείται ότι καλύπτεται από ένα ευρύ φάσμα γονικών πράξεων που οδηγούν σε βλάβη που προκαλείται σε παιδιά όλων των ηλικιών. Το είδος της κακοποίησης, ωστόσο, ποικίλλει ανάλογα με την ηλικία. Τα βρέφη και τα παιδιά προσχολικής ηλικίας είναι πιο πιθανό να υποφέρουν από σκόπιμα κατάγματα, εγκαύματα και μώλωπες. Αυτό είναι γνωστό ως το σύνδρομο κακοποιημένων παιδιών, το οποίο αναγνωρίστηκε αυστηρά κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1960. Ιστορικά, ανέφεραν περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης, που κυμαίνονται από παρενόχληση έως αιμομιξία, κατά κύριο λόγο αφορούν αρσενικούς δράστες και θύματα σχολικής ηλικίας ή έφηβες γυναίκες. Πιο πρόσφατα, ωστόσο, αναγνωρίστηκε ένας αυξανόμενος αριθμός θυμάτων προσχολικής ηλικίας

¹⁰¹ Σύμφωνα με το FBI, μεταξύ του 1983 και του 1987 οι συλλήψεις των ατόμων κάτω των 18 ετών για δολοφονία ανήλθαν σε 22,2%, για βίαιη κακοποίηση στο 8,6%, και για βιασμό στο 14,6%. Μέχρι την ηλικία των 16, το μέσο παιδί στην Αμερική συνάντησε μέσω της τηλεόρασης και των ταινιών 200.000 πράξεις βίας, συμπεριλαμβανομένων 33.000 δολοφονιών.

¹⁰² Sullivan, Thompson, Wright, Gross και Spady (1980), σελ. 548.

¹⁰³ Meek, James. «Moscow wakes up to the toll of violence in the home». (Η Μόσχα ξυπνά στον κώδωνα της ενδοοικογενειακής βίας) The Guardian, Πέμπτη, 22 Ιουνίου, 1995.

και αρσενικών παιδιών.¹⁰⁴ Έχει υπολογιστεί ότι ο αριθμός των κρουσμάτων παιδικής κακοποίησης έχει αυξηθεί σε ποσοστό 30 τοις εκατό το χρόνο. Μεταξύ του 1973 και του 1982, υπήρχαν 1,5 εκατομμύρια περιπτώσεις κακοποίησης παιδιών· οι 50.000 κατέληξαν σε θάνατο και οι 300.000 σε μόνιμη βλάβη.¹⁰⁵ Η κακοποίηση παιδιών δεν περιορίζεται στις ΗΠΑ. Στη Μεγάλη Βρετανία, για παράδειγμα, ο Εθνικός Οργανισμός για την Πρόληψη της Κακοποίησης του Παιδιού αναφέρει ότι η κακοποίηση παιδιών έχει αυξηθεί κατά περίπου 70% μεταξύ του 1979 και του 1984.¹⁰⁶ Με βάση μια αναφορά στην εφημερίδα The Guardian,

Στην Αμερική, ο αριθμός των εγκλημάτων κατά των γυναικών αυξάνεται σημαντικά γρηγορότερα από οποιοδήποτε άλλο έγκλημα. Σύμφωνα με τα τελευταία στατιστικά στοιχεία, υπολογίζεται ότι 3-4 εκατομμύρια γυναίκες κάθε χρόνο κακοποιούνται από τους συζύγους τους ή τους άνδρες με τους οποίους ζουν. Το ένα τρίτο των γυναικών θυμάτων δολοφονίας δολοφονήθηκαν από τους συζύγους ή τους φίλους τους.¹⁰⁷

4. Βιασμός και Σεξουαλική Παρενόχληση

Από μια εκτενή αναφορά για το έγκλημα στο τεύχος *The Epsilon* τον Αύγουστο του 1991 προκύπτει το μέγεθος των εγκλημάτων βιασμού που διαπράττονται στη Δύση. Η έκθεση ανέφερε ότι σε μια χώρα σαν την Ελλάδα ο πληθυσμός της οποίας δεν υπερβαίνει τα 8 εκατομμύρια, περισσότερα από 10.000 καταγεγραμμένα περιστατικά βιασμών διαπράχθηκαν μεταξύ του 1978-1987. Κατά τη διάρκεια του 1982 και μόνο, περισσότερα από 4.000 περιστατικά βιασμών διαπράχθηκαν μόνο στην Ιταλία. Περισσότερα από 55.000 εγκλήματα βιασμού στη Γαλλία κατά τη δεκαετία του 1980. Όσο για τις Ηνωμένες Πολιτείες, έχουν αναφερθεί περίπου 102.000 βιασμοί.¹⁰⁸

¹⁰⁴ “Child Abuse” (Παιδική Κακοποίηση), Microsoft (R) Encarta 96 Encyclopedia

¹⁰⁵ Sullivan, Thompson, Wright, Gross και Spady (1980), σελ. 549.

¹⁰⁶ “Child Abuse” (Παιδική Κακοποίηση), Microsoft (R) Encarta 96 Encyclopedia

¹⁰⁷ The Guardian, Πέμπτη, 22 Ιουνίου, 1995.

¹⁰⁸ “The Phenomenon of Rape” (Το Φαινόμενο του Βιασμού). *The Epsilon*, 4 Αυγούστου, 1991. Αυτά τα περιστατικά βιασμού είναι μόνο όσα αναφέρθηκαν και αποδείχτηκαν στα δικαστήρια ως πραγματικοί βιασμοί. Δεν περιλαμβάνει τα μη

Πρόσφατα, η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ερευνών (FBI) ανέφερε μια αύξηση κατά 70% των εγκλημάτων βίαιου βιασμού και αποπειραθέντων περιστατικών βιασμού από το έτος 1970 έως το 1997. Το 1970, μόνο 37.990 περιστατικά βιασμών έχουν αναφερθεί σε σύγκριση με 109.060 περιστατικά το 1992 και μόνο.¹⁰⁹

Όπως συμβαίνει και με τα εγκλήματα βιασμού, η σεξουαλική παρενόχληση σε βάρος των εργαζομένων γυναικών βρίσκεται επίσης σε μεγάλη άνοδο. Σύμφωνα με την Επιτροπή Ίσων Ευκαιριών Απασχόλησης, ο αριθμός των καταγγελιών γυναικών εργαζομένων εξαιτίας της σεξουαλικής παρενόχλησης βρίσκεται σε άνοδο. Το 1989, 5.603 περιστατικά καταγγελιών σεξουαλικής παρενόχλησης υποβλήθηκαν σε σύγκριση με 12.537 το 1993.¹¹⁰

Η Επιτροπή Ίσων Ευκαιριών Απασχόλησης δήλωσε ότι τα καταγεγραμμένα παράπονα σεξουαλικής παρενόχλησης από γυναίκες υπαλλήλους ήταν 10.578 περιστατικά κατά τη διάρκεια του έτους 1992. Το 1993, ο αριθμός αυξήθηκε σε 12.537 περιστατικά.¹¹¹ Το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο στις ΗΠΑ, αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο, ειδικά σε κοινωνίες που δεν θέτουν περιορισμούς στις σχέσεις μεταξύ ανδρών / γυναικών. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ), με τίτλο «Καταπολέμηση της σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας», το Νοέμβριο του 1992, πολλές χιλιάδες γυναίκες πέφτουν θύματα σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας τους στο βιομηχανοποιημένο κόσμο κάθε χρόνο. Το 15-30 τοις εκατό των γυναικών που ερωτήθηκαν στις έρευνες από τη ΔΟΕ λένε ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο συχνής, χυδαίας σεξουαλικής παρενόχλησης. Από όλες τις γυναίκες που συμμετείχαν στην έρευνα στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 42% των γυναικών ανέφεραν κάποιο είδος σεξουαλικής παρενόχλησης. Η έκθεση περιέλαβε χώρες όπως η Αυστραλία, η Αυστρία, η Δανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιαπωνία και το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου το Τμήμα Έρευνας Εργατικού Δυναμικού έκανε μια έρευνα το 1987, κατά την οποία το 75% των γυναικών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο ανέφεραν ότι είχαν

καταγεγραμμένα περιστατικά ή εκείνα τα θύματα των οποίων δεν κατάφεραν να το αποδείξουν στο δικαστήριο.

¹⁰⁹ The Macmillan Visual Almanac. 1996 (σελ. 370)

¹¹⁰ The Macmillan Visual Almanac. 1996 (σελ. 371)

¹¹¹ The Macmillan Visual Almanac. 1996 (σελ. 37)

υποστεί κάποια μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας τους.¹¹²

Το περιοδικό Epsilon συνέχισε αναφέροντας τις παρατηρήσεις από κορυφαίους ψυχολόγους, κοινωνιολόγους και γιατρούς σχετικά με τα κλιμακούμενα περιστατικά των εγκλημάτων βιασμού. Αυτοί οι επιστήμονες έχουν επιβεβαιώσει ότι αυτό το φαινόμενο δεν συμβαίνει στον κόσμο των ζώων και δεν αποτελεί μέρος της συμπεριφοράς τους. Επιπλέον, συνδέουν την εμφάνιση ενός τέτοιου καταστροφικού προβλήματος με τη Δύση και τις βασισμένες σε δυτικά πρότυπα κοινωνίες όπου αυτές οι συνήθειες ενισχύονται λόγω διάφορων παραγόντων, μεταξύ των οποίων είναι:

1. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης: είναι ένας από τους κύριους παράγοντες για την πρόκληση δημόσιου ενδιαφέροντος γύρω από το θέμα του βιασμού. Τηλεοπτικές σειρές και ταινίες δείχνουν πολλή βία, η οποία συμπεριλαμβάνει εγκλήματα βιασμού. Οι περισσότερες από τις ταινίες περιστρέφονται γύρω από σεξουαλικά και βίαια επεισόδια, όχι μόνο οι ταινίες που χαρακτηρίζονται ως ακατάλληλες. Αυτές οι παρουσιάσεις λειτουργούν ως ερεθίσματα για μίμηση από τη νεολαία.
2. Η μέθη έχει αναφερθεί ως μια άλλη αιτία, πίσω από το 37,6% των καταγεγραμμένων βιασμών.
3. Εμπορικοί παράγοντες βρίσκονταν, επίσης, πίσω από την αύξηση των βιασμών και των συναφών εγκλημάτων. Ο σχεδιασμός των ρούχων από τους Διεθνείς Οίκους που αποκαλύπτουν τα ελκυστικά μέρη του σώματος των γυναικών οδηγεί σε πολλά εγκλήματα βιασμού ενάντια σε αυτές τις γυναίκες που υπερβάλλουν κατά την αποκάλυψη των απόκρυφων μερών του σώματός τους για χάρη της δημόσιας έγκρισης και έλξης. Ένας μεγάλος αριθμός βιαστών ανέφερε ότι η πλειονότητα των θυμάτων τους ήταν αυτού του τύπου. Πολλές βιασμένες γυναίκες δήλωσαν ότι βιάστηκαν ενώ φορούσαν αποκαλυπτικά και ελκυστικά ρούχα.
4. Ένας εκπαιδευτικός παράγοντας που επεξηγείται μέσω της μικτής εκπαίδευσης, όπου τα παιδιά και των δύο φύλων διδάσκονται πώς να αναπτύξουν στενές σχέσεις το ένα με το άλλο. Η μάθηση του πώς να βγαίνουν ραντεβού είναι μόνο ένα παράδειγμα. Μάλιστα, δημοφιλή προγράμματα ραδιοφώνου (όπως το περίφημο πρόγραμμα του Δρ. Ρουθ

¹¹² The 1994 Information Please Almanac, InfoSoft Intl, Inc.

στον Καναδά και στις Ηνωμένες Πολιτείες) είναι αφιερωμένο στην παροχή συμβουλών στο κοινό σχετικά με το πώς να συνάψουν σεξουαλικές σχέσεις.

5. Η κατάρρευση της οικογένειας έχει αναγκάσει τους νέους σε νεαρή ηλικία να αναζητήσουν την αγάπη έξω από την οικογένεια. Σε πολλές περιπτώσεις αυτό έχει οδηγήσει σε πολύ σοβαρές συνέπειες. Εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά στη Δύση δεν γνωρίζουν τους πατέρες τους.

6. Η αποκόλληση του ρόλου της θρησκείας από τη δημόσια ζωή έχει επιφέρει ασυδοσία.

7. Δεδομένου ότι οι περισσότερες δυτικές κοινωνίες είναι χτισμένες στη βάση χριστιανικών αξιών, ορισμένες ανακριβείς θρησκευτικές στάσεις απέναντι στις γυναίκες ως προσωπικότητες του κακού θα μπορούσαν να έχουν οδηγήσει σε τέτοια περιστατικά που βλέπουν τις γυναίκες σαν άξιες να γίνουν αντικείμενο βιασμού.¹¹³

8. Ένας άλλος λόγος που έδωσαν οι επιστήμονες ήταν ότι ο νόμος στις περισσότερες δυτικές χώρες δεν λαμβάνει πολύ σοβαρά το έγκλημα του βιασμού. Οι βιαστές δεν τιμωρούνται αυστηρά, συνήθως δίνεται μια ήπια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια στη φυλακή ως μέγιστη απόφαση.¹¹⁴

Στην ινδουιστική κοινωνία, από την άλλη πλευρά, η ζωή των γυναικών των οποίων οι σύζυγοι έχουν χαθεί γίνεται αφόρητη, στο βαθμό που θα πρέπει να διαπράξουν σάτι, μια μορφή αυτοκτονίας. Ο Gustave le Bon, έγραψε για αυτή την πτυχή της ινδικής κοινωνίας λέγοντας:¹¹⁵

Η αυτοπυρπόληση των χηρών κατά την κηδεία των συζύγων τους δεν αναφέρεται στη Σάστρα αλλά φαίνεται πως η πρακτική είχε γίνει αρκετά κοινή στην Ινδία, καθώς βρίσκουμε αναφορές γι' αυτήν στις περιγραφές των Ελληνικών Χρονικών.

¹¹³ Ας δούμε τι έχουν πει Άγιοι του Χριστιανισμού για τις γυναίκες: «Η γυναίκα είναι η κόρη του ψεύδους, ένας φρουρός της κόλασης, ο εχθρός της ειρήνης· μέσω αυτής ο Αδάμ έχασε τον Παράδεισο» (Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός).

«Η γυναίκα είναι το όργανο, το οποίο χρησιμοποιεί ο διάβολος για να κερδίσει την κατοχή της ψυχής μας» (Άγιος Κυπριανός).

«Η γυναίκα έχει το δηλητήριο ενός ερπετού, την κακία ενός δράκος» (Άγιος Γρηγόριος ο Μέγας).

Στον Ulfat Aziz-us-Ssamad. «Ισλάμ και Χριστιανισμός». (I.I.F.S.O., 1982), σελ. 79.

¹¹⁴ Epsilon, 4 Αυγούστου, 1991.

¹¹⁵ Gustave le Bon. Les Civilisation de Inde. σελ. 238

Αυτή η περιφρόνηση για τις γυναίκες παρατηρείται επίσης σε αναφορές των ινδικών μέσων ενημέρωσης, τα οποία αναφέρουν ότι μεγάλοι αριθμοί νεαρών κοριτσιών θάβονται ζωντανά γιατί οι γυναίκες θεωρούνται οικονομική επιβάρυνση για τους γονείς τους.

Οι Times ανέφεραν ότι η πολιτική τού ενός μόνο παιδιού που εφαρμόζεται στην Κίνα σήμερα έχει οδηγήσει πολλούς Κινέζους να επιθυμούν ένα αρσενικό παιδί και είτε να κάνουν έκτρωση στα θηλυκά μωρά, είτε να σκοτώνουν τα θηλυκά βρέφη τους, είτε να πωλούν τα μεγαλύτερα κορίτσια τους σε κινητούς εμπόρους σκλάβων. Σε αυτό το πλαίσιο, οι κινεζική αστυνομία συνέλαβε πρόσφατα 49 μέλη μιας συμμορίας που δουλειά τους ήταν να αγοράζουν λαθραία, και να πωλούν τα κορίτσια σε όλη την Κίνα. Ως αποτέλεσμα αυτής της άγριας αντιμετώπισης των θηλυκών παιδιών στην Κίνα, η κινεζική Επιτροπή Κρατικού Σχεδιασμού ανέφερε ότι ο αριθμός των ανδρών είναι 36 εκατομμύρια περισσότερα από τον αριθμό των γυναικών.¹¹⁶

Η μεταχείριση των γυναικών και των παιδιών στις σημερινές κοσμικές κοινωνίες - είτε στην Αμερική, την Ευρώπη, τη Ρωσία, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ινδία ή την Κίνα - είναι πολύ παρόμοια με εκείνη της προ-ισλαμική κοινωνίας (τζαχιλίγια). Το Ισλάμ ήρθε να καταργήσει την κακοποίηση των γυναικών και των παιδιών και να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια σε γυναίκες, μικρούς και μεγάλους.

Εξαιτίας του κοινωνικού χάους που επικρατεί σε πολλές δυτικές κοινωνίες, η κακοποίηση δεν απευθύνεται μόνο προς τα αδύναμα μέλη της κοινωνίας, όπως αναφέρεται παραπάνω, αλλά πολύ περισσότερο προς εκείνους που έχουν αναλάβει την υποχρέωση της εκπαίδευσης και της πειθαρχίας. Με βάση την έκθεση του Ιδρύματος Carnegie, το ποσοστό των εκπαιδευτικών στις Η.Π.Α. που λένε ότι έχουν κακοποιηθεί λεκτικά ήταν 51%. Όσο για εκείνους που έχουν απειληθεί με τραυματισμό ήταν 16%, αλλά εκείνοι που έχουν υποστεί σωματική επίθεση ήταν 7%.¹¹⁷

Πέρα από όσα ο νόμος θεωρεί ως βιασμό ή σεξουαλική παρενόχληση στη δυτική κοινωνία, υπάρχει μια γενικότερη ανησυχητική ηθική παρακμή. Στις ΗΠΑ, τρεις στις τέσσερις άγαμες λευκές γυναίκες είχαν σεξουαλικές σχέσεις από την ηλικία των δεκαεννέα. Το ποσοστό ήταν 6% κατά το έτος

¹¹⁶ In The Family, 15 Σεπτεμβρίου. σελ. 7.

¹¹⁷ The Macmillan Visual Almanac. 1996 (σελ. 367)

1900.¹¹⁸ Ένα στα κάθε τέσσερα παιδιά που γεννιούνται είναι εκτός γάμου, μη συμπεριλαμβανομένων των εκατομμυρίων παιδιών που υπόκεινται έκτρωση.¹¹⁹ Η Ευρώπη μοιάζει πολύ στις ΗΠΑ. Στον Καναδά, ο αριθμός των εξώγαμων παιδιών κλιμακώθηκε από 4% το 1960 σε 31% το 2000, από 5% στο 38% στο Ηνωμένο Βασίλειο, από 6% στο 36% στη Γαλλία.¹²⁰

Παρόλο που τα περισσότερα παραδείγματα που αναφέρονται ανήκουν στις δυτικές χώρες, οι υπόλοιπες μη-δυτικές κοινωνίες δεν έχουν ανοσία έναντι τέτοιων κοινωνικών δεινών και προβλημάτων. **Πολλές κοινωνίες σε όλο τον κόσμο μιμήθηκαν τον δυτικό τρόπο ζωής φιλοδοξώντας για την νεωτερικότητα και την κοινωνική πρόοδο· αντ' αυτού απέκτησαν τα δεινά και τις αδικίες τους. Δεν ήταν σε θέση να αποκτήσουν τη δυτική τεχνολογία και την υλική ευημερία.**

Η Ισλαμική Λύση

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει ισχυρή συσχέτιση μεταξύ της κακομεταχείρισης των γυναικών σε όλο τον κόσμο και της στάσης που έχουν αυτοί οι πολιτισμοί απέναντι στις γυναίκες. Οι γυναίκες στο Ισλάμ δεν αντιμετωπίζονται σαν την πηγή του κακού ή σαν αντικείμενο σεξουαλικής ικανοποίησης και κακοποίησης από τους άνδρες, όπως συμβαίνει σε άλλους πολιτισμούς. Το Ισλάμ θεωρεί τις γυναίκες ως αναπόσπαστα μέλη της οικογένειας και της κοινωνίας. Είναι μια πηγή ευτυχίας και ειρήνης.

«Και από τα Αγιάτ (Σημεία) Του είναι και το ότι έπλασε για σας συζύγους από εσάς τους ίδιους, για να βρείτε ειρήνη και ανάπαυση σ' αυτές, και έχει θέσει μεταξύ σας στοργή και έλεος. Στ' αλήθεια, σ' αυτό υπάρχουν Σημεία για τους ανθρώπους που συλλογίζονται.»

(Το Κοράνιο 30:21)

Το Ισλάμ εξήρε ιδιαίτερα τη φροντίδα των γυναικών, τόσο των ηλικιωμένων όσο και των νεαρών. Απαιτεί δίκαιη και ορθή μεταχείριση των

¹¹⁸ Bennett, σελ. 72.

¹¹⁹ Bennett, σελ. 48

¹²⁰ Buchanan, σελ. 200.

γυναικών από όλα τα μέλη της κοινωνίας, είτε αυτές είναι κόρες, σύζυγοι, μητέρες ή αδελφές.

Ο Αμπού Χουράιρα ανέφερε ότι Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) είπε:
*Ας είναι ηττημένος, ας είναι ηττημένος, ας είναι ηττημένος.
Κάποιος είπε, ποιος είναι αυτός, ω Αγγελιοφόρε του Αλλάχ;
Είπε, κάποιος του οποίου οι γονείς ή ο ένας από αυτούς έφτασε
στα γηρατειά μαζί του και δεν εισήλθε στον παράδεισο.*¹²¹

Ο Τζάμπιρ είπε, άκουσα τον Αγγελιοφόρο του Αλλάχ να λέει:
*Κάποιος που στερείται ευγένειας στερείται από κάθε καλό.*¹²²

Ο Ανάς μπιν Μάλικ ανέφερε ότι ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε: *Όποιος ανατρέφει δύο κορίτσια μέχρι να μεγαλώσουν, ο ίδιος κι εγώ θα εισέλθουμε στο Παράδεισο όπως αυτά, στη συνέχεια έδειξε τα δυο δάχτυλά του, το δείκτη και το μέσο ενωμένα.*¹²³

Συζητώντας αυτές τις μεγάλες ισλαμικές αξίες, σε καμία περίπτωση δεν σκοπεύω να ισχυριστώ ότι όλες οι μουσουλμανικές κοινότητες συμμορφώνονται με αυτές τις διδασκαλίες και τις αξίες. Πολλά περιστατικά ατασθαλιών και κακομεταχείρισης των γυναικών μεταξύ των μουσουλμάνων προκύπτουν εξαιτίας μιας ιδιαίτερης λογικής η οποία απέχει πολύ από την αυθεντική ισλαμική διδασκαλία.

Η δυστυχία των γηρατειών¹²⁴ στη Δύση δεν υπάρχει σε μια πραγματικά ενεργή μουσουλμανική κοινωνία. Η εκτεταμένη οικογένεια στο

¹²¹ Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1758, σελ. 469

¹²² Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1783, σελ. 469

¹²³ Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1761, σελ. 465

¹²⁴ Ο πληθυσμός της Αμερικής γερνάει· μέχρι το έτος 2030, εάν συνεχιστούν οι σημερινές τάσεις, θα υπάρχουν περισσότεροι από 50 εκατομμύρια ηλικιωμένοι - 1 σε κάθε 6 Αμερικανούς. (σελ.356) ... Για ορισμένους Αμερικανούς, το γήρας είναι η στιγμή της φτώχειας, της πτώσης της υγείας, και της μοναξιάς - τραγική ειρωνεία σε μια εύπορη χώρα όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες. (σελ.346) ... Αυτό σημαίνει ότι πολλοί ηλικιωμένοι πρέπει να ζουν με εισοδήματα που βρίσκονται κάτω από το εθνικό όριο της φτώχειας. (σελ.346) Η τελική λύση σε μια μοναχική και μη ικανοποιητική ζωή, φυσικά, είναι να

Ισλάμ έχει λειτουργήσει αποτελεσματικά μέσα στην ιστορία ως ένα ασφαλές καταφύγιο για τα μέλη της, ανεξάρτητα από το φύλο ή την ηλικία τους.

Ο Αμπού Χουράιρα, δήλωσε ότι ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) είχε πει: *Αυτός που επιδιώκει να καλύπτει τις ανάγκες μιας χήρας ή ενός ενδεή είναι ακριβώς όπως σαν το άτομο που αγωνίζεται στο δρόμο του Αλλάχ.*¹²⁵

Ο Ανάς ιμπν Μάλικ ανέφερε ότι άκουσε τον προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) να λέει, *Αυτός που θα ήθελε να αυξηθούν τα αγαθά που του παρέχει ο Αλλάχ, και η ηλικία του να παραταθεί θα πρέπει να διατηρήσει στενή σχέση με τους συγγενείς του.*¹²⁶

Η ανάμειξη των εκτεθειμένων γυναικών και ανδρών, σύμφωνα με τα δεδομένα που συλλέγονται από το Έψιλον ήταν ένας σημαντικός παράγοντας για την κλιμάκωση του ποσοστού των βιασμών και των κακοποιημένων γυναικών. Το γεγονός ότι το Ισλάμ έχει απαγορεύσει την απεριόριστη ανάμειξη μεταξύ ανδρών και γυναικών συμβάλλει στην πρόληψη των εγκλημάτων βιασμού σε μια ενεργή μουσουλμανική κοινωνία. Ο κανόνας της σεμνότητας ισχύει τόσο για τους άνδρες όσο και τις γυναίκες. Ένα ξεδιάντροπο βλέμμα από έναν άνδρα σε μια γυναίκα (ή ακόμη και σε έναν άνδρα) αποτελεί παραβίαση των εξευγενισμένων ηθών. Όσον αφορά το φύλο, η σεμνότητα δεν είναι μόνο μια καλή μορφή- δεν είναι μόνο για να προστατεύει το ασθενές φύλο, αλλά και για να προστατεύει το πνευματικό καλό του ισχυρότερου φύλου.¹²⁷

σχεδιάσει κανείς το θάνατό του. Ενώ η αυτοκτονία αποτελεί επιλογή για οποιαδήποτε ηλικία, οι ηλικιωμένοι κάνουν τη μεγαλύτερη χρήση αυτής από οποιαδήποτε άλλη ομάδα. (σελ/ 354) Τα παραπάνω αποσπάσματα είναι από τους Sullivan, Thompson, Wright, Gross και Spady (1980). Διαβάστε τι λέει ο Αλλάχ για τη φροντίδα των ηλικιωμένων γονέων στο Κοράνιο (17: 23- 25)

¹²⁵ Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1767, σελ. 466

¹²⁶ Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1762, σελ. 465

¹²⁷ Σχόλιο του μεταφραστή Α.Γιουσούφ Αλί

«Πες στους πιστούς να χαμηλώνουν το βλέμμα τους και να φυλάσσουν την αγνότητά τους. Αυτό είναι αγνότερο για εκείνους. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ γνωρίζει όλα όσα κάνουν. Και πες (Ω, Προφήτη) στις πιστές να χαμηλώνουν το βλέμμα τους και να φυλάσσουν την αγνότητά τους, και να μην επιδεικνύουν τα στολίδια (και την ομορφιά) τους, εκτός από αυτό που είναι εμφανές (δηλ. τα εμφανή ενδύματα που συνήθως φοριούνται και δεν προκαλούν πειρασμό στους άνδρες), και να ρίχνουν τα καλύμματα του κεφαλιού (τη μαντίλα) πάνω από τα στήθη τους, και να μη δείχνουν τα στολίδια τους, παρά μόνο στους συζύγους τους, τους πατέρες τους, τους πατέρες των συζύγων τους, τους γιους τους, τους γιους των συζύγων τους, τους αδελφούς τους, τους γιους των αδελφών (ανδρών) τους, τους γιους των αδελφών (γυναικών) τους, τις γυναίκες τους (δηλ. τις μουσουλμάνες), όσους κατέχει το δεξί τους χέρι (τους σκλάβους τους), ή τους άνδρες που δεν έχουν 'σώας τας φρένας' που σας ακολουθούν αναζητώντας φαγητό, ή τα παιδιά που δεν γνωρίζουν ακόμα τις ιδιαίτερες πλευρές της γυναίκας. Και να μην βαδίζουν βαριά για να μαθευτούν τα κρυφά τους στολίδια. Και στραφείτε προς τον Αλλάχ με μεταμέλεια, όλοι σας, Ω, πιστοί, μήπως και επιτύχετε.»

(Το Κοράνιο 24:30,31)

Οι New York Times δημοσίευσαν, το Μάιο του 1993, μια έκθεση που είχε τίτλο «Ο Διαχωρισμός είναι Καλύτερος».¹²⁸ Η έκθεση γράφτηκε από τη Susan Ostrich που η ίδια ήταν απόφοιτος ενός από τα λίγα κολέγια για γυναίκες στις ΗΠΑ. Αποτέλεσε σοκ για τους περισσότερους Αμερικανούς να διαπιστώσουν ότι τα κορίτσια σε γυναικεία κολέγια πετυχαίνουν καλύτερα ακαδημαϊκά από τα ομόλογά τους σε μικτά κολέγια. Υποστήριξε τον ισχυρισμό της με τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία:

1. Το 80% των κοριτσιών στα κολέγια μόνο για γυναίκες μελετούν επιστήμες και μαθηματικά για τέσσερα χρόνια, σε σύγκριση με δύο χρόνια σπουδών στα μικτά κολέγια.

¹²⁸ The Family. Αύγουστος, 1994, 14,σελ. 7.

2. Οι μαθήτριες σε γυναικεία σχολεία επιτυγχάνουν υψηλότερο μέσο όρο από ό,τι τα κορίτσια σε μικτά σχολεία. Αυτό οδηγεί σε αύξηση του αριθμού των γυναικών που σπουδάζουν για να γίνουν δεκτές σε πανεπιστήμια. Στην πραγματικότητα, τα περισσότερα διδακτορικά αποκτήθηκαν από τέτοιες φοιτήτριες.

3. Σύμφωνα με το περιοδικό Fortune το ένα τρίτο των γυναικών μελών στα διοικητικά συμβούλια διαχειριστών στις μεγαλύτερες 1000 αμερικανικές εταιρείες είναι απόφοιτοι κολεγίων μόνο για γυναίκες. Για να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία αυτού του αριθμού, πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι απόφοιτοι των κολεγίων μόνο για γυναίκες αποτελούν μόλις το 4% του αριθμού των θηλυκών φοιτητριών που αποφοιτούν κάθε χρόνο.

4. Το 43% των γυναικών καθηγητριών με διδακτορικά στα μαθηματικά και το 50% των γυναικών καθηγητριών με διδακτορικά στη μηχανική ήταν απόφοιτοι κολεγίων μόνο για γυναίκες.

Αυτό αποδεικνύεται περεταίρω από τον ίδιο τον δυτικό κόσμο που προσφέρει υποστήριξη στην εγκυρότητα και τη δυνατότητα εφαρμογής των ισλαμικών αρχών ως καθολικούς νόμους καθοδήγησης ή ρύθμισης της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Ο Ινδός πολιτικός και δημοσιογράφος, Kofhi Laljara, κατέληξε:

Καμία άλλη θρησκεία, παρά μόνο το Ισλάμ έχει τη δυνατότητα να λύσει τα προβλήματα της σύγχρονης ζωής. Το Ισλάμ είναι πράγματι μοναδικό για αυτό...¹²⁹

Ο διαχωρισμός μεταξύ ανδρών και γυναικών υιοθετείται από το Πεντάγωνο ως λύση σε πολλά προβλήματα συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής παρενόχλησης, χωρίς να δοθούν εύσημα στο Ισλάμ ως σύστημα ζωής που αναπαράγει αυτή την πρακτική για να διατηρήσει την ηθική και την κοινωνική ειρήνη και ασφάλεια. Παρ' όλα αυτά, ο πρίγκιπας Κάρολος έχει τονίσει τη μεγάλη συμβολή που μπορεί να προσφέρει το Ισλάμ στη δύση για να ξεπεράσει τα πιο σοβαρά ηθικά και κοινωνικά προβλήματα της, κατά τη διάρκεια μιας σειράς από ομιλίες του για το Ισλάμ και τη Δύση.

¹²⁹ Emad Khalil. "They Said About Islam" (Είπαν Σχετικά με το Ισλάμ), 1994, in The Islamic Future, 27 Μαΐου 1994. σελ. 12.

Ο William Cohen, ο Αμερικανός υπουργός Άμυνας, ανακοίνωσε την πρώτη φάση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου για τη διατήρηση ενός λογικού επιπέδου ηθικής μεταξύ των αρσενικών και θηλυκών στρατιωτών. Το σχέδιο τόνισε τη σημασία της οικοδόμησης μόνιμων χωρισμάτων για το διαχωρισμό ανδρών και γυναικών στρατιωτών στα τρέχοντα μικτά κτίρια. Αυτή είναι μόνο μια προσωρινή λύση μέχρι να κατασκευαστούν νέα ξεχωριστά κτίρια. Το Πολεμικό Ναυτικό εξέδωσε επίσης μια σειρά από αυστηρές οδηγίες που απαγορεύουν την παρουσία των γυναικών και των ανδρών αξιωματικών του ναυτικού πίσω από κλειστές πόρτες. Αυτές οι οδηγίες παρουσιάστηκαν ως κανόνες που πρέπει να τηρούνται από όλους τους στρατιώτες, ειδικά στα πλοία του Ναυτικού. Ο υπουργός Άμυνας τόνισε ότι η λογική πίσω από αυτά τα μέτρα ήταν να παράσχει ένα λογικό επίπεδο προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειας για τα μέλη των διαφόρων τομέων Άμυνας. Μεταξύ αυτών των νέων κανονισμών είναι και η απαγόρευση του ύπνου φορώντας εσώρουχα ή όντας γυμνοί και πως οι πόρτες θα πρέπει να κλειδώνονται καλά κατά τη διάρκεια των ωρών του ύπνου. Απαγορεύουν επίσης την παρακολούθηση πορνογραφικών ταινιών κατά την παρουσία γυναικών στρατιωτών, και επιβάλλουν σαφείς λεπτομερείς κανονισμούς σχετικά με τον τύπο των ρούχων που πρέπει να φορεθούν κατά το κολύμπι ή την ηλιοθεραπεία¹³⁰

Το ερώτημα που θέτουμε εδώ είναι το εξής: γιατί τέτοιες ρυθμίσεις που πολλοί θα δουν ως ριζοσπαστικές και αντι-εκσυγχρονιστικές επιβάλλονται από την πιο σύγχρονη χώρα στον κόσμο; Η απάντηση είναι πολύ απλή: η σεξουαλική παρενόχληση έχει φτάσει σε απίστευτα ανησυχητικά επίπεδα και έχει γίνει μια απειλή για την εθνική ασφάλεια και τα χρηστά ήθη. Χιλιάδες καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση από γυναίκες υπαλλήλους χτύπησαν ένα ανησυχητικό κουδουνάκι κινδύνου.

Οι κατευθυντήριες γραμμές του Ισλάμ αποτελούν τη μοναδική λύση για ποινικά προβλήματα, όπως ο αλκοολισμός, η τοξικομανία, η κακοποίηση των γυναικών και των παιδιών, τα οποία μαστίζουν τον κόσμο σήμερα. Όταν δυτικές επιρροές έχουν οικειοποιηθεί σε μια μουσουλμανική κοινωνία, η εγκληματικότητα έχει εκτοξευθεί, αλλά όπου έχει συμβεί το αντίθετο - ισλαμικές αξίες να εκδηλώνονται στις δυτικές κοινωνίες - η εγκληματικότητα έχει μειωθεί. Το 1992 υπήρχαν 847.271 κρατούμενοι στις ΗΠΑ, μια αύξηση της τάξης του 7% από το 1991 και μια επιβλητική

¹³⁰ The Family, Ιούνιος 1998, Τεύχος Αρ. 59, σελ.3.

αύξηση της τάξης του 168% από το 1980. Την ίδια στιγμή, το ποσοστό των βίαιων εγκλημάτων αυξήθηκαν στο 27%.¹³¹

Μια Δημοσκόπηση το 1994 έδειξε ότι το 80% των Αμερικανών ήταν υπέρ της θανατικής ποινής για τους καταδικασθέντες δολοφόνους.¹³² Η θανατική ποινή επιτρέπεται σε 38 πολιτείες. Επιπλέον, περίπου 60 εγκλήματα υπόκεινται στην ομοσπονδιακή θανατική ποινή. Περίπου 3.000 κρατούμενοι των ΗΠΑ θανατοποινίτες.¹³³ Η θανατική ποινή αναστάλη στις ΗΠΑ το 1967-1977, αλλά στη συνέχεια αποκαταστάθηκε. Δεν θα πρέπει κάποιος να συμπεράνει ότι η ηθική μοίρα του κόσμου εξαρτάται από την εξάπλωση του Ισλάμ; Τέτοια δραματική αλλαγή στη στάση της πλειοψηφίας των Αμερικανών προς την εφαρμογή της θανατικής ποινής εναντίον φαύλων εγκληματιών αποτελεί μια ισχυρή ένδειξη της τάσης τους να κινούνται προς εφαρμόσιμες λύσεις για τα δεινά των κοινωνιών μας, όπως εξηγείται από το Ισλάμ.

¹³¹ Bureau of Justice Statistics (Γραφείο Στατιστικών Στοιχείων της Δικαιοσύνης) (σελ. 393)

¹³² Bureau of Justice Statistics (Γραφείο Στατιστικών Στοιχείων της Δικαιοσύνης) (σελ. 390)

¹³³ Bureau of Justice Statistics (Γραφείο Στατιστικών Στοιχείων της Δικαιοσύνης) (σελ. 390)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Μετά την αποτύπωση μερικών από τα σημαντικότερα υφιστάμενα θρησκευτικά και κοσμικά συστήματα, η πιθανότητα για την εφαρμογή και την αποδοχή τους είναι εξαιρετικά μακρινή και μη παραγωγική· ακριβώς όπως ήταν τέτοιες παλιές Παγκόσμιες Τάξεις Πραγμάτων όπως ο Ινδουισμός, η θεολογία του Μεσαίωνα, η αποικιοκρατία, ο κομμουνισμός και ο σύγχρονος καπιταλισμός. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας μιας σειράς λόγων:

- α. Απέτυχαν να ανταποκριθούν σε όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις που συζητήθηκαν στις προηγούμενες ενότητες αυτού του βιβλίου: την ανεκτικότητα, την ισότητα, την επίλυση των πιεστικών προβλημάτων ή την ενθάρρυνση της επιστήμης και την πρόοδο για το καλό της ανθρωπότητας, και όχι για την καταστροφή της.
- β. Της εγγενούς εγωκεντρικής και αποκλειστικής φύσης τους.
- γ. Το ιστορικό αρχείο τους επικεντρώνεται στο δικό τους συμφέρον παραβλέποντας τα συμφέροντα των άλλων εθνών.

Για να κατανοήσουμε το πνεύμα του Ισλάμ πρέπει να κατανοήσουμε την ίδια την ουσία της ανθρωπότητας. Περισσότερο από μια θρησκεία, το Ισλάμ αποτελεί έναν πλήρη και ολοκληρωμένο τρόπο ζωής που οδηγεί σε έναν ισορροπημένο τρόπο ζωής. Το Ισλάμ φέρνει τον πολιτισμό και την ευτυχία στον άνθρωπο. Οι ισλαμικές αρχές και διδασκαλίες μπορούν να παρέχουν ρεαλιστικές, δίκαιες και αντικειμενικές λύσεις για την πρόληψη ατομικών, οικογενειακών, κοινωνικών και διεθνών προβλημάτων, τα οποία απειλούν την ύπαρξη των ανθρώπινων κοινοτήτων σε όλο τον κόσμο. Ένας μουσουλμάνος διάσημος λόγιος έγραψε:

Μια πνευματική πίστη που δεν ασχολείται με την κοινωνική συμπεριφορά, τις οικονομικές σχέσεις και τους διεθνείς οργανισμούς, είναι τόσο εσφαλμένη όσο ένα κοινωνικό δόγμα που δεν ενδιαφέρεται για την πνευματική πίστη, τα χρηστά ήθη και τη συμπεριφορά. Τέτοια κοινωνικά δόγματα είναι άκαρπες προσπάθειες ανίκανες απόλυτης ανθρώπινης καθοδήγησης ή

επίτευξης οποιασδήποτε συνοχής ή συμφωνίας μεταξύ των ανθρώπων.

Τόσο το άτομο όσο και η κοινωνία έχουν απόλυτη ανάγκη μιας πεποίθησης που θα στεγάζει και θα κατευθύνει όλες τις ζωτικές δραστηριότητες τους προς την αναδόμηση και την ανάπτυξη. Όταν το άτομο και η κοινωνία υιοθετούν μια τέτοια πίστη και την εφαρμόζουν στη ζωή, η ανθρωπότητα μπορεί να επιτύχει φαινομενικά θαυματουργά επιτεύγματα, τα οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο όταν ο άνθρωπος συνδέσει τον εαυτό του με την Αιώνια Δύναμη που οδηγεί τις δυνατότητες της προσωπικότητάς του προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η ιστορία έχει δείξει ότι το Ισλάμ είναι μοναδικό στην ικανότητά του να παρέχει καθοδήγηση για όλο το φάσμα της ανθρώπινης δραστηριότητας. Δεν διαχωρίζει την πνευματική και την κοσμική ζωή ως μη συνδεδεμένες οντότητες.¹³⁴

Το Ισλάμ ενσωματώνει όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής, όπως ακριβώς και τα διάφορα συστήματα του ανθρώπινου σώματος ενσωματώνονται για να παράσχουν ένα πλήρες ανθρώπινο ον. Εάν ένα σύστημα δεν λειτουργεί σωστά, είναι βέβαιο ότι θα επηρεάσει ολόκληρο το σώμα. Παρομοίως, το Ισλάμ προτείνει συστήματα νόμων που ενσωματώνουν όλα τα μέρη της ανθρώπινης κοινωνίας ώστε να φέρει την ευτυχία και την ειρήνη σε όλα τα μέλη της. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος ή σύστημα που να παροτρύνει την ενεργή λατρεία του Θεού στην πιο γενική και πιο ολοκληρωμένη έννοια της, εκτός από το Ισλάμ. Για παράδειγμα, το Ισλάμ διδάσκει ότι οι μουσουλμάνοι θα πρέπει να νηστεύουν για ένα μήνα κάθε χρόνο (Ραμαζάνι), προκειμένου να αποκτήσουν την ευσέβεια και την αυτοπειθαρχία και να αναπτυχθεί η συνειδητοποίηση των αναγκών και των προβλημάτων των άλλων που λιμοκτονούν ή βρίσκονται σε απελπιστική ανάγκη για τροφή. Μια τέτοια συνειδητοποίηση των αναγκών των άλλων δεν είναι αρκετή από μόνη της. Ως εκ τούτου, η ζακά ορίζεται να διανέμεται μεταξύ των τμημάτων της κοινωνίας που έχουν ανάγκη ατομικής και συλλογικής βοήθειας.

Σύμφωνα με τα λόγια του Πρίγκιπα Καρόλου «...Το Ισλάμ μπορεί να μας διδάξει σήμερα έναν τρόπο να κατανόησης και να ζήσουμε σε έναν

¹³⁴ Sayed Qutb. "Islam and Universal Peace" (Ισλάμ και Παγκόσμια Ειρήνη). American Trust Publication, Ινδιανάπολη. 1977. P. 3.

κόσμο που ο ίδιος ο Χριστιανισμός είναι υπεύθυνος που τον έχουμε χάσει. Στην καρδιά του Ισλάμ είναι η διατήρηση μιας αναπόσπαστης εικόνας του σύμπαντος. Το Ισλάμ αρνείται να διαχωρίσει τον άνθρωπο και τη φύση, τη θρησκεία και την επιστήμη, το μυαλό και την ύλη, και έχει διατηρήσει μια μεταφυσική και ενοποιημένη εικόνα του εαυτού μας και του κόσμου γύρω μας... Αλλά η δύση έχασε σταδιακά αυτό το ολοκληρωμένο όραμα του κόσμου με τον Κοπέρνικο και τον Καρτέσιο και τον ερχομό της επιστημονικής επανάστασης.»¹³⁵

Μια πολύ σημαντική έννοια της οικουμενικότητας στο Ισλάμ είναι αυτή της Ούμμα (μόνο εν μέρει μεταφραζόμενη ως έθνος). Η Ούμμα ξεπερνά όλους τους περιορισμούς που συνεπάγεται η έννοια του έθνους περιλαμβάνοντας όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από τη φυλή, το χρώμα, ή το φύλο. Ο Αλλάχ τονίζει αυτή τη μεγάλη ισλαμική αρχή στο Κοράνιο:

«Η ανθρωπότητα ήταν μια κοινότητα (που πίστευε στον Αλλάχ, αλλά έπειτα διαχωρίστηκε σε διάφορες θρησκείες) και έτσι ο Αλλάχ έστειλε Προφήτες με ευχάριστες ειδήσεις και προειδοποιήσεις, και μ' αυτούς έστειλε το Βιβλίο (τα Θεϊκά Βιβλία) με την Αλήθεια για να κρίνει μεταξύ των ανθρώπων σ' ό,τι έχουν διαφωνήσει. Και δεν διαφώνησαν σχετικά με αυτό (δηλ. τον Μωχάμμαντ και το Κοράνιο) παρά μόνο εκείνοι στους οποίους δόθηκε η Γραφή (δηλ. η Βίβλος), από μίσος και φθόνο μεταξύ τους, αφού ήρθαν σ' αυτούς εμφανείς αποδείξεις. Έπειτα ο Αλλάχ με (την Χάρη και) τη Θέλησή Του καθοδήγησε αυτούς που πίστευαν στην αλήθεια εκείνου στο οποίο διαφωνούσαν. Και ο Αλλάχ καθοδηγεί όποιον θέλει στον Ίσιο Δρόμο.»

(Το Κοράνιο 2:213)

Επιπλέον, το Ισλάμ έχει μια μοναδική κατανόηση της έννοιας της Ούμμα. Η Ούμμα είναι το πεδίο για τη γνώση, την ηθική, την κυβέρνηση και τον θετικισμό. Η Ούμμα στο Ισλάμ είναι ένα σύστημα στο οποίο οι άνθρωποι ενσωματώνονται, ακόμα κι αν ανήκουν σε διαφορετικά

¹³⁵ Πρίγκιπας Κάρολος, "Islam and the West". (Το Ισλάμ και η Δύση) Arab News, 27 Οκτωβρίου, 1993.

ιδεολογικά συστήματα. Είναι ένα σύστημα καθολικής δικαιοσύνης και ειρήνης που μπορεί να φιλοξενήσει όλους όσους πιστεύουν στην ελευθερία της σκέψης και στο κάλεσμα των ανθρώπων στην αλήθεια, είτε πρόκειται για άτομα είτε για κοινότητες.

Πράγματι, η Ούμμα στο Ισλάμ είναι ένας θεσμός ο οποίος είναι πιο προηγμένος από εκείνον που αναπτύχθηκε από τη Δύση, τον ΟΗΕ, ή αυτούς τους θεσμούς που ιδρύθηκαν από τα αμερικανικό-ευρωπαϊκά μπλοκ απλώς για να επιφέρουν μια Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων, αλλά που στην πραγματικότητα είναι συχνά προσανατολισμένα μόνο για να διατηρήσουν τον Δυτικό έλεγχο των ανθρώπινων και υλικών πόρων του Τρίτου Κόσμου .

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) πρότεινε ένα σύνταγμα για την πόλη της Μεδίνα κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών της αποδημίας του από τη Μέκκα. Συμπεριέλαβε τα δικαιώματα τόσο των Εβραίων όσο και των Χριστιανών, διασφαλίζοντας έτσι την ελευθερία και τις πεποιθήσεις τους. Η ιστορία δεν έχει γνωρίσει ποτέ ένα σύνταγμα που να αντιπροσώπευε τις μειονότητες, όπως έκανε αυτό το σύνταγμα του ισλαμικού κράτους. Η Ούμμα ως ισλαμική έννοια, με τη βούληση του Αλλάχ, θα φέρει την έλευση της παγκόσμιας ειρήνης, καθώς και ένα εσωτερικό κοινωνικό σύστημα. Η Ούμμα αποτελεί το εύφορο έδαφος πάνω στο οποίο θα καλλιεργηθεί ο τομέας του πολιτισμού.¹³⁶ Μια τέτοια Ούμμα μπορεί να ενσωματωθεί και να ενοποιηθεί, εάν αντλεί τα δόγματά της, τα συντάγματα, τα ήθη, τις αξίες και την όλη οπτική της ζωής της από την ίδια ενωμένη πηγή: την πίστη στον μοναδικό αληθινό Θεό. Αυτό είναι γνωστό ως η έννοια του Ταουχίντ (Μονοθεϊσμού).

Τα συστήματα αξιών των δυτικών κοινωνιών θα συνεχίσουν να καταρρέουν, αφού είναι χτισμένα πάνω σε ασταθείς βάσεις. Η Daily Mail του Λονδίνου ανέφερε την εξέγερση των γυναικών κατά των αξιών που επικρατούν στη Βρετανία: «Βρετανίδες γυναίκες αναζητούν νέα ηθική στο Ισλάμ», λέει ο τίτλος της ενσωματωμένης έκθεσης, γραμμένη από την ανώτερη ανταποκρίτρια θρησκευτικών υποθέσεων της, Lesley Thomas.¹³⁷ Σύμφωνα με την έκθεση, χιλιάδες Βρετανίδες γυναίκες γίνονται μουσουλμάνες σε μια τάση που προκαλεί σύγχυση στις φεμινίστριες και ανησυχία στους Χριστιανούς. Η έκθεση συνεχίζει ώστε να αποκαλύψει ότι από τις περίπου 10.000 Βρετανίδες που ασπάστηκαν το Ισλάμ κατά την

¹³⁶ Ismail al- Faruqi. Jawhar al-hadharah al-Islamiyyah. σελ. 14.

¹³⁷ Daily Mail, 2 Δεκεμβρίου, 1993, σελ.39

τελευταία δεκαετία, οι περισσότερες είναι ελεύθερες, μορφωμένες γυναίκες, γιατροί, καθηγήτριες κολλεγίων και δικηγόροι. Οι μορφωμένοι στη Δύση αρχίζουν να βλέπουν ότι η πλήρης ζωή βρίσκεται μόνο στο Ισλάμ, την καθολική θρησκεία.

Και τι γίνεται με το μουσουλμανικό κόσμο σήμερα; Δυστυχώς, κάποιοι μορφωμένοι Μουσουλμάνοι τηρούν τώρα μόνο στα λόγια το Ισλάμ. Νομίζουν ότι το Ισλάμ είναι ένα σύνθημα που πρέπει να διατυπωθεί ή μια λέξη που πρέπει να ειπωθεί. Το Ισλάμ είναι ένας πλήρης τρόπος ζωής που πρέπει να διεισδύει σε όλες τις σφαίρες της ανθρώπινης ύπαρξης. Ο Αλλάχ αντιπαθεί αυτούς που καυχώνται για πράγματα που δεν ασκούν. Όταν οι πράξεις της ανθρωπών δεν συμβαδίζουν με τα λόγια τους, αυτή η συμπεριφορά είναι απεχθής στα μάτια του Αλλάχ.

«Ω, εσείς που πιστεύετε! Γιατί λέτε αυτά που δεν τα κάνετε; Πολύ μισητό είναι –για τον Αλλάχ– να λέτε αυτά τα οποία δεν τα κάνετε.»

(Το Κοράνιο 61:2,3)

Είθε ο Αλλάχ να επιτρέψει στον μουσουλμανικό κόσμο να είναι σίγουροι ότι το Ισλάμ παρέχει έναν πλήρη και ολοκληρωμένο τρόπο ζωής. Το Ισλάμ δημιουργεί αρμονία μεταξύ του μυαλού, της ψυχής και του σώματος με ένα θαυμάσιο τρόπο που δεν μπορεί ποτέ να επιτευχθεί μέσω οποιουδήποτε άλλου συστήματος. Η ανάγκη για το Ισλάμ αναδύεται από την αναζήτηση της ανθρωπότητας για ένα σύνταγμα που παρέχει καθοδήγηση και ικανοποίηση σε όλους τους τομείς της ζωής. Είναι ένας κώδικας ζωής που δεν περιορίζεται σε επιμέρους ανάγκες, αλλά πολύ περισσότερο ένας τρόπος ζωής που διαπερνά όλα τα εμπόδια για να αλληλεπιδράσει με τις ανάγκες των ανθρώπων σε αυτή τη ζωή και την επόμενη. Είναι ο τρόπος ζωής κατά τον οποίο δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ του τι είναι ιερό και τι είναι κοσμικό.

Το Ισλάμ είναι μοναδικό μεταξύ των θρησκειών και των πολιτισμών που έχει γνωρίσει ο κόσμος. Σε αντίθεση με τις άλλες θρησκείες του κόσμου, το Ισλάμ ορίζει την ίδια τη θρησκεία ως το ίδιο το έργο της ζωής, την ίδια την ύλη του χωροχρόνου, την ίδια τη διαδικασία της ιστορίας, και

το δώρο του Θεού. Όλα αυτά συνεργάζονται για να αποτελέσουν το Ισλάμ.¹³⁸

Το Ισλάμ αποτελεί μια θεϊκή καθοδήγηση όπου οι άνθρωποι από όλα τα έθνη, τα χρώματα και τις γλώσσες αισθάνονται συνδεδεμένοι με μια Υπέρτατη Δύναμη και Ανώτατη Δικαιοσύνη. Οι διδασκαλίες του είναι άθικτες και αυθεντικές. Είναι ο μόνος δρόμος για την ευτυχία, την αξιοπρέπεια και την παγκόσμια ειρήνη. Το Ισλάμ είναι τόσο μοναδικό στην μέθοδό του για την επίλυση των προβλημάτων της ανθρωπότητας που μπορώ να πω με σιγουριά ότι ο εικοστός πρώτος αιώνας θα είναι ο αιώνας του Ισλάμ.

Το αιώνιο θαύμα του Ισλάμ, το Κοράνιο, είναι μια μόνιμη πρόκληση για την νοημοσύνη όλων των λαών ανά πάσα στιγμή. Στις τέσσερις δεσμευτικές αρχές του Ισλάμ - την ισότητα, την ανεκτικότητα, την προώθηση των επιστημών, και την επίλυση των προβλημάτων του κόσμου - επιβεβαιώνεται η καθολικότητά του. Καλεί όλη την ανθρωπότητα, αν μόνο η ανθρωπότητα ακούσει.

«Μα δεν συλλογίζονται, το Κοράνιο; Αν ήταν από άλλον εκτός από τον Αλλάχ, θα έβρισκαν σίγουρα μέσα του πολλές αντιφάσεις.»

(Το Κοράνιο 4:82)

Στην πραγματικότητα, η υιοθέτηση τέτοιων καθολικών ισλαμικών αρχών και η αποδοχή τους ως πλαίσιο αναφοράς για τη δημιουργία μιας Νέας Παγκόσμιας Τάξης εξαρτάται εν μέρει, αν όχι εντελώς, από το πώς οι ίδιοι οι μουσουλμάνοι βλέπουν και εφαρμόζουν τις επιταγές τους στην αλλαγή της συμπεριφοράς τους, ατομικά και συλλογικά, ενώ αλληλεπιδρούν μεταξύ τους ή με την υπόλοιπη παγκόσμια κοινότητα.

Επίσης, μια επιτυχημένη αποδοχή των Ισλαμικών αρχών από την παγκόσμια κοινότητα ως μια πιθανή λύση για την αμέτρητη αύξηση αφάνταστων προβλημάτων του σημερινού κόσμου, εξαρτάται από την βούληση της υπόλοιπης διεθνούς κοινότητας να δει το Ισλάμ με συμπόνια και να μελετήσει αντικειμενικά την αξία του για την επίλυση των

¹³⁸ Dr. Ismail al- Farouqi. “Tawheed and its Influence on Thought and Life” (Ταουχίντ και η Επιρροή του στη Σκέψη και τη Ζωή). International Islamic Publishing House, Riyadh. 1404. σελ. 98.

απειλητικών για τη ζωή προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα σήμερα. Ο Sir George Bernard Shaw, ο διάσημος Ιρλανδός συγγραφέας, εξέφρασε με θάρρος την άποψή του για το Ισλάμ γράφοντας:

Εάν οποιαδήποτε θρησκεία είχε την ευκαιρία να κυβερνήσει στην Αγγλία- ή μάλλον στην Ευρώπη - μέσα στα επόμενα εκατό χρόνια, αυτή θα μπορούσε να είναι το Ισλάμ.

Το ερώτημα που μπορεί να τεθεί: Γιατί ένας τόσο μεγάλος Ευρωπαίος συγγραφέας του διαμετρήματος του Shaw κάνει αυτό το σχόλιο για το Ισλάμ; Απλά δήλωσε:

Πάντα είχα σε υψηλή εκτίμηση τη θρησκεία του Μωχάμμαντ, λόγω της θαυμάσιας ζωντάνιας της. Είναι η μόνη θρησκεία που μου φαίνεται ότι κατέχει αυτήν την ικανότητα αφομοίωσης στη μεταβαλλόμενη φάση της ύπαρξης που μπορεί να γίνει ελκυστική σε κάθε ηλικία. Τον έχω μελετήσει – αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο - και κατά τη γνώμη μου απέχοντας πολύ από το να θεωρείται Αντίχριστος, θα πρέπει να αποκαλείται ο Σωτήρας της ανθρωπότητας.

Πιστεύω ότι αν ένας άνθρωπος σαν κι αυτόν ήταν να αναλάβει τη κυριαρχία του σύγχρονου κόσμου θα πετύχαινε στην επίλυση των προβλημάτων του κατά τρόπο που θα μπορούσε να φέρει την τόσο αναγκαία ειρήνη και ευτυχία. Έχω προφητεύσει για την πίστη του Μωχάμμαντ πως θα γίνει αποδεκτή στην Ευρώπη του αύριο, καθώς έχει αρχίσει να γίνεται αποδεκτή στην Ευρώπη του σήμερα.¹³⁹

Όλα τα κοσμικά συστήματα και οι ιδεολογικές θεωρίες είναι προσωρινά δεσμευμένες και έχουν μεγάλα ελαττώματα. Μόνο οι πιο αυθεντικές και αγνές διδασκαλίες του Θεού μπορεί να διασφαλίσουν το συμφέρον της ανθρωπότητας. Ο συγγραφέας διατηρεί τη σταθερή πεποίθηση ότι οι υφιστάμενες ιδεολογίες και τα μη γνήσια δόγματα δεν μπορούν ποτέ να απευθύνουν έκκληση προς τις ανθρώπινες ανάγκες, ούτε να ανταποκριθούν στα αναγκαία ζητήματά της. Το Ισλάμ έχει αποδειχθεί ότι είναι μοναδικό στην αγνότητα των αιώνιων διδασκαλιών του και την

¹³⁹ Sir George Bernard Shaw στο “The Genuine Islam” (Το Αυθεντικό Ισλάμ) Τομ. 1, Αρ. 8, 1936 στο <http://web.ionsys.com/~remedy/Islam%20and%20the%20Prophet%20God.htm>

καθολική έκκλησή του ότι ο χρόνος δεν είναι ξεπερασμένος. Παρ' όλα αυτά, κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι Μουσουλμάνοι έχουν συμμορφωθεί πλήρως με τις διδασκαλίες του σε όλες τις εποχές και όλους τους τόπους. Υπήρξαν πολλές μουσουλμανικές πρακτικές που το Ισλάμ δεν εγκρίνει. Η επίπληξη θα πρέπει να αφορά αυτούς τους Μουσουλμάνους, όχι το Ισλάμ. Δεν θα πρέπει να αποτελεί δικαιολογία για τους μη-μουσουλμάνους ώστε να μην μελετήσουν το Ισλάμ με τις αρχικές και αυθεντικές πηγές του και να μην αποδεχθούν την πρόκληση που θέτει για οτιδήποτε ίσο με αυτό που υποστηρίζει και ζητά. Θα ήταν καταστροφικό για την ανθρωπότητα, αν μεγάλες παγκόσμιες επιρροές της πολιτικής και στρατιωτικής εξουσίας συνεχίσουν τον πόλεμο εξαπάτησης και προπαγάνδας εναντίον του Ισλάμ. Στο τέλος αυτής της εν εξελίξει έρευνας, θα ήταν παράλογο να ισχυριστεί κανείς ότι οι τέσσερις προϋποθέσεις για την καθολικότητα είναι αποκλειστικές. Άλλα χαρακτηριστικά της καθολικότητας, όπως η αυθεντικότητα, η δυνατότητα εφαρμογής και η περιεκτικότητα να καλύψει όλες τις πτυχές της ζωής απαιτούν περαιτέρω μελέτη.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Huntington, Samuel. “Clash of Civilizations” (Σύγκρουση των Πολιτισμών). Foreign Affairs. Καλοκαίρι, 1993

“Islam In America” (Ισλάμ στην Αμερική) (video). The Christian Science Monitor Publishing Society, Βοστόνη, Mass. 1992.

Izetbegovic, Alija A. “Islam between East and West” (Το Ισλάμ Μεταξύ Ανατολής και Δύσης). American Trust Publications: Ινδιανάπολη. 1989, (2^η έκδοση)

Khalil, Emad. “They Said About Islam” (Είπαν για το Ισλάμ). The Islamic Future, 27 Μαΐου 1994.

Lea, H. C. 1901. The Moriscos of Spain.

Le Bon, Gustave. Les Civilization de Inde.

Le Bon, Gustave. “The Arab Civilization”. (Ο Αραβικός Πολιτισμός) (μεταφρ. Adel Zueiter).

Mannle, Henry W. and Hirschel, J. David. “Fundamentals of Criminology” (Θεμελιώδεις Αρχές της Εγκληματολογίας). Delmar Publishing Inc. Albany, Νέα Υόρκη, 1982.

Meek, James. “Moscow wakes up to the toll of violence in the home.” (Η Μόσχα ξυπνά στον κώδωνα της ενδοοικογενειακής βίας) The Guardian, Πέμπτη, 22 Ιουνίου, 1995.

Miller, Gary. “The Amazing Quran” (Το Εκπληκτικό Κοράνιο). Εκδοτικός Οίκος Abul-Qasim

Neill, Stephen. “A History of Christian Missions” (Μια Ιστορία Χριστιανικών Αποστολών). Penguin Books Ltd., Νέα Υόρκη, 1977,

New York Times, 5Αύγουστου, 1985.

Petkept , Robert C. and Macacaba, R. L. Food and Healthcare as Means for Muslim Evangelism (Το Φαγητό και η Φροντίδα της Υγείας ως Μέσα για τον προσηλυτισμό των Μουσουλμάνων στο Ευαγγέλιο). In Don M. McCurry (εκδ.) The Gospel and Islam (Το Ευαγγέλιο και το Ισλάμ): Μια Επιτομή του 1978.

Phillipson, Robert. "Linguistic Imperialism". (Γλωσσική Αποικιοκρατία) (Oxford University Press, 1992), 119.

Pike, Theodore W., στο βιβλίο του "Israel Our Duty... Our Dilemma" (Ισραήλ Καθήκον Μας...Δίλημμά Μας). Big Sky Press, 1984.

Population Division, "Department of Economics and Social Affairs, United Nations Secretariat, "Replacement Migration: Is It a Solution to Declining and Aging Population?" (Τμήμα Πληθυσμού, Τμήμα Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων, Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών, «Μετανάστευση Αντικατάσταση: Αποτελεί Λύση στη Μείωση και τη Γήρανση του Πληθυσμού;») 21 Μαρτίου 2000

Πρίγκιπας Κάρολος, "Islam and the West". (Το Ισλάμ και η Δύση) Arab News, 27 Οκτωβρίου, 1993.

Qutb, Muhammad. "Islam and the Crisis of the Modern World. Islam its Meaning and Message." (Το Ισλάμ και η Κρίση του Σύγχρονου Κόσμου. Το Ισλάμ, η Σημασία και το Μήνυμά του) Khurshid Ahmed. The Islamic Foundation, Λονδίνο. 1980.

Qutb, Sayed. "Islam and Universal Peace" (Ισλάμ και Παγκόσμια Ειρήνη). American Trust Publication, Ινδιανάπολη. 1977.

Ramakrishna Rao, K.S. "Mohammad: The Prophet of Islam" (Μωχάμμαντ: ο Προφήτης του Ισλάμ). Al-Furqan Agency. 1989.

Sullivan, Thompson, Wright, Gross and Spady. "Social Problems: Divergent Perspectives". (Κοινωνικά Προβλήματα: Αποκλίνουσες Οπτικές) (John Wiley & Sons, Νέα Υόρκη), 1980.

Sunday. 28 Αυγούστου, 1994.

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Γεροντολογίας, "Information on Aging" (Πληροφορίες για τη Γήρανση) (Πανεπιστήμιο Wayne State / Πανεπιστήμιο του Michigan, αρ. 10, 1 Οκτωβρίου, 1976).

The Jewish Encyclopedia (Η Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια). (εκδ.) Cyrus Adler, Isidore Singer. Νέα Υόρκη, Λονδίνο: Funk-Wagnalls, 1901-1906.

The Islamic Magazine, The Qur'an radio station 16/2/1415.

The National Geographic, Απρίλιος 1983.

The New Grolier Electronic Encyclopedia, έκδοση 1991.

Το Φαινόμενο του Βιασμού. Epsilon, 4 Αυγούστου, 1991.

Η Επιτροπή του Προέδρου σχετικά με την Επιβολή του Νόμου και της Διοίκησης της Δικαιοσύνης, The Challenge of Crime in a Free Society (Η Πρόκληση του Εγκλήματος σε μια Ελεύθερη Κοινωνία) (Ουάσινγκτον: U.S. Government Printing Office, 1967).

Toutah, Khalil και Shehadeh, Bolous. “Jerusalem’s: History and Guide” (Ιερουσαλήμ: Ιστορία και Οδηγός). Ιερουσαλήμ, 1840.

Van derWerff, Lyle L. “Christian Missions to Muslims” (Χριστιανικές Αποστολές προς τους Μουσουλμάνους). William Carey Library, Καλιφόρνια. 1977